Zece Mai

James MILLEEW

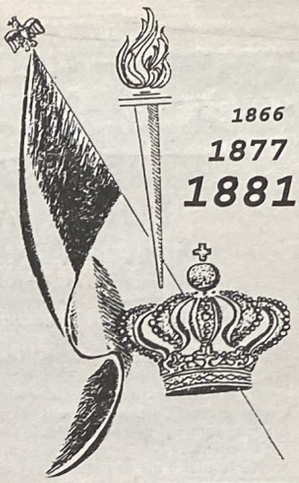

Zece Mai reprezintă aniversarea a trei evenimente cruciale pentru România: 1866 - Dinastia; 1877- Independența și 1881 – Regalitatea. Practic, înseamnă crearea statului român modern și fundamentarea viitorului noii națiuni prin Coroană, simbolul țării. Zece Mai a fost sărbătoarea națională a României, a Coroanei și a statului independent și așa a fost până când comuniștii au instaurat un regim străin de aspirațiile poporului român. În ilegalitate în Țară sau în Exil, Românii au sărbătorit ziua de Zece Mai. În țară însă, nici după Decembrie 1989, când teoretic ne-am fi recâștigat libertatea, această sărbătoare nu a revenit printre cele aniversate oficial. Motivul a fost unul evident pentru toată lumea. Puterea Politică nu putea accepta ca poporul să afle că Monarhia Română a însemnat crearea statului modern și nu minciunile sfruntate spuse de istoria lui Roller și reluate apoi cu sârg de cripto-comuniștii care au preluat Puterea. Iar după 1990, această zi măreață din Istoria Țării a fost și încă mai este sabotată de cei străini de neam și țară.

Istoria țării noastre ar trebui să fie re-scrisă așa cum a fost ea și rolul Coroanei recunoscut. Nu s'a întâmplat așa ceva, ceea ce face ca România să fie printre puținele țări din lume care nu își sărbătorește oficial Independența. Un sacrilegiu, în primul rând față de cei care prin trudă și uneori prin sacrificiu de sine au creat această țară și au inclus-o apoi printre națiunile civilizate și prospere ale lumii până în momentul în care părinții politici ai celor aflați astăzi la Putere în România, temându-se de vraja amintirilor ei, au șters-o din calendar.

Interzicând aniversarea acestei măreție zile naționale, cripto-comuniștii nu au putut să smulgă din inimele Românilor această zi. Poporul român, acasă și în pribegie, înțelege porunca destinului și o urmează, luptând statornic pentru împlinirea idealului național, așa cum au gândit și intenționat făuritorii marilor împliniri comemorate în Zece Mai.

Fie că vor, fie că nu vor cei aflați astăzi vremelnic în fruntea statului român, Zece Mai este sărbătoarea națională a României. Interzisă astăzi, ea înseamnă trecutul, dar mai ales viitorul. În tăriile trecutului nostru, în esențele neamului nostru stă viitorul țării. Nihil Sine Deo !

ISSN 0705-8365

Prețul unui abonament anual: 40$ / 60 DM

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE

THE LARGEST ROMANIAN NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

ANUL 29 Nr. 314 - MAI 2003 PUBLICAȚIE LUNARĂ EDITOR: GEORGE BĂLAȘU

CIRCULAȚIE ÎN AFARA CANADEI: AFRICA, ARGENTINA, ANGLIA, AUSTRIA, BRAZILIA, BELGIA, CHILE, DANEMARCA, GERMANIA, GRECIA, FRANȚA, ISRAEL, ITALIA, IUGOSLAVIA, OLANDA, ROMÂNIA, SPANIA, S.U.A., SUEDIA, TURCIA, UNGARIA, INOUA ZELANDĂ

ELITA ROZĂTOARE

Eugen BÂRSAN

În înțelesul românesc (normal și adecvat) elită înseamnă partea societății care este superioară în cultură, în cele spirituale, în politică sau în bune moravuri.

În înțelesul românesc (criptocomunist-pesedist), elită înseamnă clasa rozătoarelor, care rod... și rod... și rod. Și schilodesc... schilodesc... schilodesc. Se roade aurul și se schilodesc mintea și sufetul țării. Până când rod și schilodesc?! Putem socoti că atâta timp cât *"clasa rozătoarelor"* este apărată de oculta *"leilor neimblânziți"*, care este vechea-nouă Securitate. Și până când clasa *elită* a rozătoarelor este ținută la putere de votul poporului.

Cu o asemenea *"elită"* nimic nu se schimbă, nimic nu se câștigă, totul se mimează, totul se transformă în corupții și averi, ca ea să fie până la urma urmei și *"elita de pradă"*. Și așa *"elita de pradă"* este, pe de o parte, cea mai mare producătoare de mizerie, iar, pe de altă parte, de supraciocoism și de apetit pentru ciolan.

În chip natural ne punem întrebarea: ce sunt pesediștii? Sunt afaceriști-politicieni sau politicieni-afaceriști? Ei sunt și una și alta. Ei sunt afaceriști-politicieni și politicieni-afaceriști. Dacă nu ești demnitar guvernamental, nu poți fi mare om de afaceri ne-curate. Dacă nu ești om de afaceri, nu poți fi demnitar. De subliniat că tot ce-i ne-curat e corupție.

În România este altfel decât într'o lume normală. Timpul în care cetățenii continuă să rămână la mintea tocită de zecile de ani pecere, face ca oamenii să nu se poată dezvăța ușor de învățul de demult. Nu înțeleg suficient statul corupt și problemele sociale prin care ei trec. Pe seama cărora au fost numite comisii și consilii. Dar numai de ochii lumii. Căci, în realitate, comisiile și consiliile nu au fost făcute ca să descopere, ci dimpotrivă, să acopere cât mai bine. În PSD nu vezi nici unul care să se încăpățâneze să lupte pentru cinstea României. Totul ce nu se face ori se face, este pentru salvarea pesediștilor. Căci, de, vin alegerile și ei trebue să arate o față curată.

Elita rozătoare este mafia politico-financiară care

Continuare în pagina 3

INCOMPETENȚĂ SAU TRĂDARE LA NIVEL ÎNALT?

ROMÂNIA SPUNE ADIO TEZAURULUI DELA RUȘI

Andrei BĂDIN

Chiar dacă Tratatul româno-rus nu a fost parafat încă la nivelul de șefi de state opinia publică dela București a aflat primele amănunte privind acest document extrem de important pentru relațiile bilaterale dar nu numai. Românii au de mai mult timp niște probleme foarte importante în relația cu Rusia. Tezaurul românesc și tratatul Ribentropp-Molotov. Aceste chestiuni ar fi trebuit să fie rezolvate prin acest Tratat și în majoritate opinia publică românească spera să se întâmple acest lucru. Numai că potrivit anunțului făcut de secretarul de stat în Ministerul român de Externe, Cristian Diaconescu, cele două spinoase probleme își vor găsi rezolvarea doar în declarații anexe Tratatului. Nici acest lucru nu ar fi fost un capăt de țară dacă nu am fi aflat dela același Domn Diaconescu că în cazul Tezaurului se va forma o *"comisie"*, iar în privința Tratatului Ribentropp - Molotov declarația comună va stipula faptul că se condamnă atât Tratatul dar și participarea României în timpul celui de-al Doilea Război Mondial alături de Germania fascistă.

În mod evident opinia publică românească nu poate fi mulțumită de soluțiile acceptate de diplomația dela București în cadrul celor două spinoase probleme. În fapt, reprezentanții noștri diplomați au dat dovadă de aceeași slugărnicie ca și în trecutul apropiat în care numai vocea Moscovei conta. Iar acceptarea de către București a formării unei comisii care să caute urme ale Tezaurului prin Rusia este de-a dreptul hilară dacă nu chiar dezonorantă pentru Români care știu foarte bine că bogățiile lor a fost folosită de Sovietici. Și exprimarea Domnului Diaconescu că trebue căutate *"metalele"* indică nu numai nepriceperea diplomaților noștri dar mai ales desconsiderarea de către ei a simbolului pe care îl reprezintă Tezaurul. Iar în acest caz, urmașa URSS, actuala Rusie, trebue să-și asume rezolvarea chestiunii, fie prin restituirea în natură a Tezaurului dacă l-a înstrăinat, fie prin plata despăgubirilor aferente la care să se adauge dobânda. Iar în privința *"condamnării"* participării României alături de Germania în cel de-al Doilea Război Mondial poate diplomații români ar fi trebuit să ceară și condamnarea Uniunii Sovietice pentru faptul că a sprijinit Germania lui Hitler și a pus astfel cizma sa cotropitoare pe pământuri românești.

Testul Tratatului cu Rusia este un vot de blam pentru diplomația românească și mai ales pentru ministrul Mircea Geoană. Mai școlit decât Maurer, mai bine îmbrăcat decât de Dincă și Bobu și în mod evident mai inteligent, Geoană s'a comportat ca un lacheu rus cu toate că în ultimul timp încearcă să ne convingă că ar fi devenit prin anii petrecuți ca ambasador la Washington un texan în toată regula. Domnia-sa ne poate încânta probabil prin engleza vorbită, prin cravatele sale cumpărate la Paris sau costumele achiziționate la Londra. Însă examenul de diplomat român l-a căzut cu brio prin acceptarea formei finale a Tratatului cu Rusia.

Grav este și faptul că unii jurnaliști români s'au pripit în a-și da girul pentru acest Tratat. Mai mulți așa-ziși comentatori politici, în fapt niște personaje fără prea multă cultură, dar acceptați de Putere că spun ceea ce le place acestora să audă, au proclamat că e bine că pierdem Tezaurul dar *"recâștigăm piața rusă"*. Nu știm dacă acesta a fost trocul la încheierea Tratatului cu Moscova dar dacă ar fi așa diplomația românească ar fi prinsă, din nou, în ofsaid și și-ar semna condamnarea. Căci a te declara încântat că România va putea exporta ciorapi în Rusia în schimbul Tezaurului este în primul rând un gest de mare prostie dar mai ales de necunoaștere a mediului economic.

Oricum ar fi, România a dovedit că nu s'a schimbat prea mult din 1991 când actualul Președinte Ion Iliescu și Premierul de astăzi Adrian Năstase puneau la cale un la fel de trădător tratat. Prin intrarea României în NATO, Puterea dela București trebuia să înțeleagă că slugărnicia față de Moscova s'a încheiat și că acum suntem o națiune printre marile democrații ale lumii. Nu a fost însă să fie așa.

ROMÂNIA ȘI RUSIA VOR SEMNA TRATATUL POLITIC BILATERAL IN IULIE

România și Federația Rusă vor semna, la începutul lunii Iulie, Tratatul politic dintre cele două state, în timpul unei vizite a Președintelui Ion Iliescu la Moscova. Ion Iliescu va purta convorbiri și cu Președintele rus Vladimir Putin. Potrivit unui comunicat al administrației prezidențiale dela București, semnarea tratatului

Continuare în pag. 5

pag. 2 O NOUĂ DIVERSIUNE D. CHIRULESCU

UN ALT PUNCT DE VEDERE Fred NĂDĂBAN pag 8

ROMANIAN CONNECTION R. NEGRESCU-SUȚU pag. 10 & 15

pag. 13 & 14 ACADEMIA DELA AIUD Gh. NĂSTASE

HOTARUL DE RĂSĂRIT AL MOLDOVEI Ion GHERMAN pag. 16

pag.20 & 21 ȘTIRI DIN ȚARĂ Andrei BĂDIN

editorial

BOMBARDAREA POLITICĂ A ROMÂNIEI

A devenit evident faptul că de mai mulţi ani România a fost şi încă este destul de atent supravegheată din punct de vedere politic şi economic de către multe ziare din străinătate, dar şi de către variate agenţii internaţionale, în legătură cu preocuparea guvernului de a adera la NATO sau la Uniunea Europeană. Din dorinţa destul de suspectă de a-şi apăra imaginea, Guvernul României a făcut o mare greşeală, aceea că nu a avut curajul necesar în a informa corect şi deschis cetăţenii Ţării despre demersurile sale către NATO şi Uniunea Europeană. În felul acesta, Românii nu au putut afla decât lucruri neesenţiale despre situaţia reală asupra stărilor de lucruri la care ne referim.

Când însă unele organe internaţionale au adus la lumină anumite stări de fapt, necunoscute în esenţa lor publicului românesc, cum ar fi extensiunea uluitoare a corupţiei, opinia noastră publică a reacţionat cu destulă vigoare şi justificată îngrijorare. Ajungându-se, în sfârşit, la cunoaşterea adevăratei realităţi, fapt care a pus din nou guvernul dela Bucureşti într'o lumină defavorabilă, afectând întreg prestigiul ţării.

Destul de recent s'a produs o adevărată avalanşă de relatări ale presei străine şi ale unor personalităţi politice din Uniunea Europeană, dar şi din partea Ambasadei Americane, un adevărat bombardament politic îndreptat contra guvernului corupt. Cel mai puternic exemplu îl constituie Ambasadorul American dela Bucureşti, Michael Guest, care a ţinut un discurs substanţial şi excepţional de clar. Conţinutul cuvântării Ambasadorului a fost un avertisment direct adresat României în legătură cu corupţia îngrozitoare care domneşte astăzi în Ţară.

Excelenţa Sa nu a întrebuinţat limbajul camuflat al uzului diplomatic, ci a făcut un îndemn direct la o schimbare totală a lucrurilor fără de care *"ţara va deveni falimentară din punct de vedere moral"*. Au fost şi alte personalităţi, din străinătate, care au atras atenţia Guvernului Român asupra acestei plăgi ucigătoare, corupţia rampantă, dar toate măsurile, pretins a fi luate de către guvern, au fost nişte paleative, rezultatul incompetenţei şi superficialităţii, dar mai ales al lipsei de dragoste faţă de Ţară. Sau, în cuvintele directe ale Ambasadorului Guest: *"Pentru prea mult timp, cei din interiorul acestei ţări şi-au folosit funcţiile şi influenţa pentru a împiedica România să-şi atingă potenţialul şi să împiedice poporul român de a-şi îndeplini visele"*.

Aceasta a fost şi rămâne linia de orientare naţională pe care ne-am axat scrisul nostru jurnalistic dela începutul apariţiei *"Cuvântului Românesc"*, căci numai cei fără dragoste de neam se opun împlinirilor de idealuri naţionale, creştine şi morale, aşa cum a făcut nomenclatura ocupaţiei comuniste din România.

Noi, toţi dela acest ziar, împreună cu toţi întemniţaţii politici din România şi cu întreg exilul românesc de pretutindeni, am aşteptat *"venirea Americanilor"*. Discursul Ambasadorului Guest dovedeşte că, moral vorbind, ei au sosit şi ne-au adus această încurajare spre un viitor mai bun, cu conducători care nu vor opri *"poporul să-şi împlinească visele."* Pretinsa social-democraţie de azi din România, nu este decât o continuare deghizată a comunismului de ieri şi nu este o formă de guvernământ născută din structurile ideologice româneşti, ci de pe meleaguri străine, adusă cu forţa baionetelor sovietice, şi perpetuată de o nomenclatură dubioasă şi vătămătoare.

Reacţia aşa-zisei clase politice a fost absolut deplorabilă. Preşedintele Iliescu a reacţionat penibil la discursul formidabil al Ambasadorului American, spunând că ar fi vorba doar de principii. Ceea ce este adevărat, căci s'a vorbit de principii, dar despre principii morale, căci numai pe temeiul unor asemenea principii poţi curăţa infecţia unei corupţii generalizate.

Este inutil să menţionăm şi părerea altora din aceeaşi *"clasă politică"*, pentrucă nu am face decât să perpetuăm aceleaşi vorbe futile.

Dacă vom discuta despre realitatea adevăratei corupţii, vom ajunge la un nivel tragic de neegalat. Poziţia adevărată a Guvernului este aceea de mascare a adevărului.

Şi noi facem parte din acest popor, şi cunoaştem adevărul, cât şi relatările clare şi obiective ale gazetelor şi ale emisiunilor de televiziune şi radio din lumea întreagă. Însă guvernanţii din Bucureşti rămân insensibili şi continuă cu nişte măsuri legislative diluate până la ridicol şi cu arestări nesemnificative, minore şi inefective.

Se vorbeşte de anchete, de măsuri speciale, dar aşi sublinia un lucru foarte semnificativ: Presa a publicat adresele a o sumedenie de vile construite de persoane indicate cu nume şi adrese, vile care depăşeau veniturile lor legale. Niciodată nu s'a dat vreun Comunicat de cercetări făcute de organele existente de anti-corupţie. Nimeni nu s'a sinchisit de astfel de *"documente"* publice, date la iveală de mass-media.

Scriem acestea exclusiv din DORINŢA NOASTRĂ SINCERĂ, DE A SALVA ROMÂNIA DELA O PRĂBUŞIRE TOTALĂ, care este clar prevăzută de către publicaţiile străine şi de către oameni de stat competenţi din alte ţări. Aşa se explică recenta *"bombardare"* a României în presa internaţională. Dacă guvernul mai are o rămăşiţă de demnitate, pentru a dovedi că are măcar o fracţiune infimă în programul său, de salvare a României, atunci acest guvern nu are decât o singură cale - aceea de a-şi da demisia fără nici o amânare.

George BĂLAŞU

O NOUĂ DIVERSIUNE

Daniel CHIRULESCU

În ziua de 29 Martie a.c. au apărut în ziarul *Ziua* pe internet câteva articole care mi-au atras în mod special atenţia. Ele se refereau la nepreväzuta şi neaşteptata întoarcere în ţară a fostei directoare a Fondului Naţional de Investiţii (FNI), Ioana Maria Vlas.

Primul articol, o corespondenţă din Israel transmisă de Tesu Solomovici, intitulat *"Ioana Maria Vlas, terorizată, a clacat psihic"* ne furnizează o serie de amănunte petrecute, se pare, în ultima zi a şederii sale în Israel. Un alt articol, de asemenea foarte interesant, se referă la declaraţiile procurorului general Joiţa Tănase şi apoi la o declaraţie a lui N. Văcăroiu şi una a lui Adrian Năstase.

Drept să vă spun, am rămas consternat de cele aflate. Le-am citit de vreo trei ori, nu pentrucă n'am înţeles despre ce este vorba, ci din cauza incompetenţei celor care n'au reuşit să însăileze o minciună mai puţin gogonată. Iată cum este însăilată cu sfoară de manila o poveste pe care nici cei mai inocenţi copii nu o pot crede, dar care, totuşi, i-a prins cu gura căscată chiar pe unii ziarişti, ca de exemplu pe Dan Cristian Turturică dela *Evenimentul Zilei*.

Corespondenţa din Israel, care se pare că a fost confecţionată la Bucureşti, ne povesteşte cu lux de amănunte cele petrecute la Tel Aviv: *"Se lăsase înserarea, era ora 17,45. La Tel Aviv ploua mărunt, străzile erau pustii"*. Observaţi, câtă precizie. *"O femeie îmbrăcată într'un fulgarin a ieşit din clădirea supermarketului, a traversat aproape fugind strada oprindu-se în faţa sediului Ambasadei României din Israel. Tremurând a început să apese insistent la sonerie"*. Ca să nu mai lungesc vorba, am să expun mai pe scurt ideile mai importante. Va să zică, Maria Vlas ajunge la uşa ambasadei ca la orice casă particulară. Nici măcar un poliţist nu supraveghează ambasada. Iese portarul care o recunoaşte şi o poftеşte în hall, servind-o cu o cafea şi un pahar cu apă, timp în care musafira îi spune acestuia că actele i-au fost furate şi că solicită asistenţa ambasadei pentru repatriere. Din cauză că este terorizată, nu se ştie de ce şi de cine, refuză să se ducă acasă să-şi ia ceva bagaje. După cum se vede, portarul ambasadei este şi consul şi chiar ambasador. Citez din nou: *"Cu puţin înainte de închiderea cursei TAROM, a apărut Ioana Maria Vlas la ghişeul de pe aeroportul Bem Gurion unde se pot cumpăra de urgenţă bilete de călătorie. A scos din geantă 300 de dolari, a luat biletul şi s'a îndreptat spre punctul de îmbarcare"*. Fiţi atenţi, acum! *"N'a trecut prin nici un control de securitate, pentrucă nu avea bagaje ci doar o poşetă de mână"*. Probabil că cel ce a scris aşa ceva trăieşte pe undeva prin pădurile din Siberia şi nu ştie că nicăieri în lume nu se urcă nimeni în vreun avion de pasageri fără să fie sever controlat şi cu acte în regulă, ne mai vorbiind de măsurile din Israel.

Sosirea la Bucureşti nu ne mai este descrisă. Fapt este că se află în arest, că refuză un avocat şi contactul cu familia şi alte persoane. De ce, oare? Se pare că nu mai poate fi recunoscută decât numai după voce, dacă nu şi-o fi scurtat şi limba, căci ni se mai spune că şi-a făcut operaţii estetice şi din blondă s'a făcut brunetă pentru a nu putea fi recunoscută de urmăritori. Totuşi, Joiţa Tănase a recunoscut-o, făcând câteva declaraţii şi presei. De ce s'o fi grăbit tocmai el? Tot el ne spune că regimul ei va fi stabilit de arest şi că i s'a pus şi un avocat din oficiu. Probabil un avocat cu epoleţi şi stele care să o pregătească pentru *"marele"* proces. Cine credeţi că au fost primii care au făcut declaraţii în legătură cu misterioasa întâmplare? Tov. Preşedinte al Senatului României şi Primul Ministru tot al României. Primul s'a oferit de bună voie să fie anchetat. Şi iar ne întrebăm, de ce tocmai acum, când Primul Ministru declară că acum se va afla tot adevărul?

Iată de ce atâta curaj la Văcăroiu şi la Năstase: Ioana Maria Vlas nu este cea reală. Cea din arest n'a venit din Israel ci e una de acasă special instruită, care va lua asupra sa aproape tot, va înfunda vreo câteva plevuşti şi va arăta nevinovăţia lui Văcăroiu şi a altora printre care ar putea fi şi premierul. Va primi o condamnare pe care nu o va ispăşi, şi astfel toată lumea va fi mulţumită. Joiţa va dirija totul ca să fie bine pentru toţi. Este cineva de altă părere? Aşteptăm şi vom mai vedea.

PNŢCD CONTINUĂ SĂ FACĂ REFORMA

Florin Oprea SĂLCEANU

PNŢCD continuă să facă noi mişcări de împrospătare a platformei sale politice şi de conducere. Şi bine face liderul său: Ciorbea. Este singurul partid de opoziţie care a continuat să îşi menţină, fără concesii de clan, statutul său politic pe linia Maniu şi Corneliu Coposu.

În perioada conducerii lui Diaconescu, partidul a fost coordonat de politicieni compromişi, care în vremea dictaturii au acceptat colaborarea imorală. Aceştia au făcut tot posibilul ca activitatea politică a partidului să fie obstrucţionată prin compromiterea platformei politice, prin creare de oportunisme anti-democratice.

În timpul preşedinţiei Constantinescu, partidul a fost lovit din plin prin fariseisme demagogice, prin şantaje directe din partea forţelor subterane subordonate structurii fostei Securităţi. Oamenii compromişi din toate punctele de vedere, care au făcut jocul farisеilor şi demagogilor, se aflau la conducerea partidului şi se dădeau mari politicieni ţărănişti care urmau crezul politic al marilor politicieni Maniu şi Corneliu Coposu. Şi toate se întâmplau în vremea când naţiunea română făcuse tot posibilul pentru a se schimba puterea nocivă a foştilor comunişti şi au crezut că prin Emil Constantinescu se va produce schimbarea în bine.

Gafele politice făcute de Emil Constantinescu, marile scandaluri de corupţie şi încurajarea activităţii mafiei la toate nivelurile societăţii româneşti au aruncat naţiunea română într'o criză politică fără precedent cu mineriade, cu privatizări făcute la ciotul mafiei şi fanariotismului balcanic, cu pierderea credibilităţii în faţa naţiunilor europene. Emil Constantinescu nu este străin de toate acestea şi nu recunoaşte că PNŢCD a fost compromis tocmai de gafele sale politice. Acum, cauta prin crearea propriului partid să lovească iar PNŢCD, să atragă de partea sa lideri politici care i-au făcut jocul în perioada guvernării. Ciorbea este în drept să ia măsurile necesare împotriva unei degringolade a partidului, eliminându-i şi sancţionându-i pe cei care au făcut numai rău partidului.

NOTĂ: să nu se uite perioada când PNŢCD a fost condus de Diaconescu şi în structura centrală a partidului se aflau politicieni compromişi, bănuiţi pe drept că au colaborat cu Securitatea. Printre ei se afla Mircea Muntenu şi Filiala Prahova PNŢCD era la mâna lui, iar Remus Opriş colabora atât de bine cu acest ins, încât a profitat din plin prin prezenţa sa în parlamentul român. Nu s'a auzit niciodată că Remus Opriş ar fi luat atitudine promptă împotriva acestui Mircea Munteanu, care era avid de putere pentru sine, familie şi colaboratorii din perioada roşie şi puşi să îi apere interesele şi să îi îndepărteze pe cei care i-au contestat prezenţa în partid din cauza trecutului său. Dimpotrivă, s'au înţeles atât de bine încât au profitat din plin împreună în dauna credibilităţii PNŢCD fie din judeţ, fie în ţară. Remus Opriş nu s'a debarasat de obiceiurile vechi şi nu le va schimba pentrucă iubeşte mult fariseismul politic, haina sa de taină. Sancţiunea primită nu-i va schimba planurile. Prin venirea în rândurile partidului a lui Ticu Dumitrescu s'a sfârşit cu compromisul şi colaboraţionismul subteran al unor lideri, aceştia vor fi nevoiţi, până la urmă, să migreze la alte partide călduţe prin principialitate şi interese de grup.

PNŢCD nu trebue să se abată dela noul său proiect politic, să nu uite sfaturile, dar şi conduita morală a celui ce a fost, unul dintre cei mai carismatici lideri politici: Corneliu Coposu.

V'AŢI PLĂTIT ABONAMENTUL LA "CUVÂNTUL ROMÂNESC" ?

CUVÂNTUL ROMÂNESC
The Romanian Voice / La Voix Roumaine
ISSN 0705-8365
Redacţia şi Administraţia:
P.O.BOX 78010
WESTCLIFFE POSTAL OUTLET
HAMILTON, ONTARIO
CANADA
L9C 7N5
TELEFON: (905) 387-1832
FAX: (905) 388-4851

CUPON DE ABONAMENT

COMPLETAŢI CU LITERE DE TIPAR

☐ NOU ☐ REÎNNOIRE

NUMELE DE FAMILIE.....

PRENUMELE.....

STRADA/ Nr. .....

ORAŞUL.....STATUL/PROVINCIA.....

CODUL POŞTAL.....ŢARA.....

PREŢUL ABONAMENTULUI ANUAL:

PESTE $50 ABONAMENT DE SUSŢINERE
$35 ABONAMENT INSTITUŢIONAL
$30 ABONAMENT INDIVIDUAL (TOATE ŢĂRILE)

GUVERNUL DĂ VACANŢĂ !

—Mihaela MOISIN—

Luna Mai este marcată de sărbători tradiţionale, naţionale, religioase, unele politice, altele sociale etc.

Pentrucă majoritatea lor au loc la început de lună, acestea sunt umbrite de ziua de 1 Mai, *"ziua solidarităţii muncii"*, sărbătoare pur comunistă, care prinde rădăcini, încet dar sigur într'o serie de ţări democrate. Astfel, uneori, sărbătoririle se transformă în proteste, diverse grupuri manifestând pentru obiective complet opuse se înfruntă, adesea terminând prin violenţă.

Manifestaţiile din ziua de 1 Mai astăzi, însă, acoperă un spectru mult mai larg, prilejuit în fiecare parte a lumii de situaţia economică, socială, politică internă, dar chiar şi internaţională. În fiecare ţară, manifestaţiile şi protestele sunt legate de ceea ce este vital în momentul respectiv pentru un grup sau altul.

În Germania, grupările sindicale şi formaţiunile de stânga au organizat manifestaţii în multe oraşe. Ele au avut loc în cel mai mare număr în Berlin, dar şi în alte oraşe ale Germaniei. Câteva mii de militanţi ai Confederaţiei Sindicale Germane au izbucnit în proteste la New-Aspen, în faţa Cancelarului Schröder, care dorea să-şi prezinte programul de reforme economice şi sociale. În acelaşi timp, în Berlin, sărbătorirea zilei de 1 Mai s'a suprapus cu sărbătoarea tradiţională medievală *Noaptea Walpurgiilor*, terminându-se cu acte de violenţă, răniri şi arestări. În Italia, 1 Mai a prilejuit manifestaţii organizate de centrele sindicale dedicate reconstrucţiei Irakului şi păcii, ca şi în Grecia, unde s'a protestat împotriva *"ocupării Irakului"*. Manifestaţia anti-americană din Grecia s'a soldat cu un marş al câtorva mii de oameni *("ai muncii")* către ambasada americană.

În Franţa, ziua de 1 Mai a prilejuit manifestaţii de solidaritate cu pensionarii, iar la Kiev partidele de opoziţie, prin participanţii la manifestaţie, au cerut demisia Preşedintelui Leonid Kucima.

La Moscova, cel puţin manifestanţii au fost la egalitate, unii (simpatizanţii comunişti şi pensionarii) cerând demisia Preşedintelui Putin, ceilalţi (militanţii sindicatelor independente) dându-i lui Putin sprijinul lor necondiţionat. Iar în China, pentru prima dată în istoria comunismului, nu s'a sărbătorit 1 Mai, din cauza epidemiei de SARS.

Numai în România ziua de 1 Mai a fost sărbătorită, ca niciodată, printr'o săptămână liberă şi cu defilările tradiţionale de 1 Mai, iar în Bucureşti fiind urmate de o manifestaţie în Piaţa Constituţiei, cu mici şi bere. Deci, mai bine decât oricând în vremurile *"bune"* ale comunismului.

Românii n'au protestat pentru nimic, ci s'au bucurat de zilele libere şi de mirosul micilor. Că aşa suntem noi, de ce să-i necăjim pe cei care ne omenesc cu câteva zile de vacanţă, cu 2-3 mici şi o bere?

Profităm azi, şi nu ne gândim la mâine. Nu ne gândim la faptul că nimic nu se dă pe gratis în lumea asta. Şi nici guvernul n'a dat o săptămână de vacanţă, mici şi bere de dragul *"clasei muncitoare"*, ci toate aceste daruri fac parte din campania electorală pe care acesta şi-o derulează.

Cum mai poţi să spui că actualul guvern nu se gândeşte la poporul român? În faţa unei săptămâni de vacanţă, uităm de pactul Ribbentrop-Molotov, uităm de tezaur, azi, când interesul primordial al guvernului este încheierea Tratatului de bază cu Rusia, pentru *"intrarea în normalitate"*. Nu ne mai pasă nici de avertismentele Uniunii Europene şi ale Statelor Unite, care se îngrijorează pentru situaţia României mai mult decât noi înşine. Mai mult vor să stârpească corupţia în România cei din afara ei, străinii. Dar guvernul, celor care vin *"să ne dea noua lecţii în materie de luptă împotriva corupţiei"*, le spune dur că nu au habar ce vorbesc şi de fapt să *"nu se amestece în treburile interne ale statului"* nostru.

Guvernul român actual, ca de altfel şi preşedintele ţării întotdeauna au vorbit în dodii, au umblat cu doi pepeni într'o mână, fără frica de a-i scăpa pe amândoi. Astfel, Dl. Iliescu, relativ la războiul din Irak, pe de o parte declară că *"democraţia şi libertatea nu se pot impune cu forţa... sigur că nu aceasta este calea"*, iar pe de altă parte se declară de partea SUA la pornirea războiului din Irak. În acelaşi timp, ajungând în prag de pensionare, Dl. Iliescu doreşte apropierea de Rusia lui Putin, de KGB-ul la care şi-a început activitatea.

Sărbătorirea cu fastul comunist al zilei de 1 Mai a făcut un popor vegetal să uite şi de 10 Mai, Ziua Naţională a României şi de 15 Mai, Ziua Deţinutului Politic, ştergând cu buretele toată istoria ţării noastre.

Să nu ne temem noi de ce ne prepară Guvernul mai ales atunci când ne face daruri?

ELITA ROZĂTOARE

Urmare din pagina 1

conduce România. O ţară cu şapte milioane de oameni săraci, care se satură doar privind la o grămadă de supermiliardari, ce creşte şi creşte pe măsura cu care creşte şi sărăcia. Privind la acest paradox, nu poţi decât să ajungi la concluzia că o asemenea bogăţie excesivă n'a putut să apară decât pe fondul dezvoltării unei economii anormale. Datorită unor legi strâmbe, parcă anume au fost făcute aşa, ca să îmbogăţească pe rozători.

Deci, PSD este un partid-stat (al rozătoarelor) cu trăsături de tip mafiot. El probează acest lucru cu depesedizarea, cu subordonarea totală a justiţiei, cu dirijarea banului public în funcţie de culoarea politică, cu atitudinea ciocoiască a baronilor partidului şi cu ascunderea prin lege a averilor demnitarilor. În faţa unor asemenea probe, Românii sunt conduşi glorios de Iliescu şi Năstase la porţile NATO şi Uniunii Europene. Întrebarea care se pune este: va învinge oare şmecheria practicată de rozătoarele PSD? Până atunci, ţara va rămâne acolo unde a votat şi intrat... În regimul rozătoarelor.

Se socoteşte că NATO şi Uniunea Europeană ar fi un remediu pentru bolile în care elita rozătoare (elita de pradă) a adus ţara. Aceste boli au dus la baroniada corupţie. PSD va intra în istoria postdecembristă ca unul dintre cele mai corupte partide din România. El a ridicat corupţia la rangul de politică de stat. Baronii sunt demnitarii care folosesc funcţiile publice pentru a-şi clădi imperii financiare. Introducerea la baroniade este boala *"mita"* care, pentrucă a devenit atât de esenţială, are şapte sinonime. Când vine vorba de corupţie, justiţia PSD nu se atinge de rozătoare. Ea e oarbă, surdă, şchioapă şi moartă. Nu vezi şi nu găseşti nicăieri aspecte care să formeze morală şi spiritualitate.

În timpul *"elitei rozătoare"* morala şi spiritualitatea sunt puse la indexul: cu ele nu se poate trăi. PSD este mai tare ca acestea. Rozătoarele îşi văd roadele. Ele au pus stăpânire pe tot ce mişcă în ţară. Elita PSD doboară toate recordurile în materie de imoralitate. Strategia pesedistă de vopsire, vopseşte totul. Purtând ofensiva cu *"ăsta e de-al nostru, ăsta a zis că vine"*, şi *"cu ăştia vedem noi ce facem"*. Mai departe, punând accentul pe *"hai, măi cu noi, că eşti băiat bun, ce cauţi tu cu ăia, când la noi e prezentul şi viitorul"*. Cuvinte de racolare la regimul de corupţie al *"elitei rozătoare"*.

Cel mai trist lucru în această epopee de pesedizare a cetăţeanului şi a statului este faptul că Societatea civilă a ajuns la o stare de apatie, foarte îngrijorătoare. Apatiştii nu mai votează, iar cei care votează asigură victoria PSD. Asta-i jalea. Apatismul şi miopia lovesc România.

"Elita rozătoare" PSD trăieşte în visul că ea este suficient de bine pregătită şi de realizată. Când, în realitate, ea este un putregai care ar vrea să arate că ţara ar fi la normalitate. O normalitate mlaştină politică, plină de bubele, mucegaiurile şi noroiul pesedist.

Eugen B ÂRSAN

RĂZBOI, ADEVĂR ŞI DREPTATE

—Viorel PALTIN—

Îmi dau bine seama că în momentul în care vor vedea lumina tiparului aceste rânduri s'ar putea foarte bine să fie depăşite de evenimentele războiului din Irak. Victime, de o parte şi de alta! Cine a vrut cu tot dinadinsul acest război? Nu ştiu oamenii de peste tot că războiul aduce moarte, suferinţe, că, în sine, el echivalează cu o catastrofă de proporţii individuale, naţionale, planetare sau chiar cosmice? Dar chiar dacă ştiu şi nu-l doresc, de regulă, la răstimpuri, îl fac!

Din punctul de vedere al unora, războiul devine, la un moment dat, imperios necesar, inevitabil, obligatoriu. El e continuarea diplomaţiei cu mijloace de forţă. A nu porni un război atunci când nu se mai poate altfel e o chestiune de orgoliu, demnitate, mândrie naţională, o îndatorire cu tot felul de justificări, inclusiv de ordin etic... Cine are dreptate când pleacă la război? Atâta vreme cât sorţii confruntării nu sunt încă decişi nimeni nu are dreptate, sau au dreptate cu toţii. Fiecare cu dreptatea lui! După luptă, *"dreptatea"* trece de partea celui mai tare, lucru ştiut încă din adâncă vechime: *"Vai de cei învinşi"*, ziceau strămoşii noştri... Învingătorii scriu istoria, iar învinşii o suportă... O zicală glăsuieşte: *"Să nu mori cu dreptatea de partea ta"*. Aş adăuga că nu-i bine să mori nici atunci când de partea ta este... nedreptatea! Asta fiindcă, în general, nu e bine să mori...

Venind acum la problema zilei: aş putea să afirm că Franţa, Germania sau Belgia, membre ale NATO, care s'au opus atacării Irakului ar avea dreptate. Este dreptatea lor! Statele Unite, Marea Britanie, Italia şi celelalte ţări care văd lucrurile diferit au şi ele dreptatea lor. Mergând chiar mai departe se poate spune, urmând logica afirmaţiilor de mai sus că şi Irakul are dreptatea sa! Ce poţi să faci când cu toţii au dreptate?

Hai să ne întoarcem la istoria noastră. Când nu am avut noi dreptate? Când am luptat împotriva Turcilor pentru libertate şi câştigarea Independenţei naţionale, apoi împotriva Puterilor Centrale, pentru a realiza Unitatea naţională dela 1918, când, la mandatul Europei, am desfiinţat comunismul lui Bela Kun din Ungaria, când am atacat fosta Uniune Sovietică pentru a ne lua înapoi Basarabia şi restul teritoriilor ce ne-au fost răpite de colosul dela Răsărit prin tratatul Ribbentrop-Molotov, sau când am *"donat"* pe câmpul de luptă sângele nostru pentru înfrângerea Germaniei lui Hitler? Dar să-i luăm pe Unguri: când au avut şi când n'au avut dreptate? Când au stăpânit Ardealul nostru sute de ani, apoi când le repugna Trianonul unde s'a parafat repunerea în drepturi a poporului român din Transilvania? Dar cine are dreptate în disputa sângeroasă, multiseculară şi încă actuală, din Cecenia? Forţa desigur, argumentele de putere! Atâta vreme cât Armata Română nu şi-a pus garnizoanele militare în Transilvania, în 1918, zadarnic ar fi încercat să facă ardelenii o mare adunare la Alba Iulia...

Vin acum Franţa şi Germania şi ne ceartă cu dreptatea lor că ne-am dat de partea Englezilor şi Americanilor, în chestiunea Irakului. Dar n'am făcut-o singuri, ci alături de alte nouă ţări dela Visegrad! Toate aceste ţări au suferit, vreme de o jumătate de secol teroarea comunistă, de ce n'ar avea şi ele momentul lor de dreptate? Ce ştie Franţa despre noi şi mai ales ce se făcea la ea acasă când gemeam noi sub cizma sovietică? Nu cumva era ea însăşi bolnavă de ameţeala *"eurocomunistă"* şi antiamericanism deşănţat în numele orgoliului disproporţionat faţă de puterea şi ponderea ei actuală? Dar de ce ne ceartă Germania? Că ne-am dat de partea celor care au salvat-o de ea însăşi? Cred că România a ales corect şi chiar inspirat, când a decis să se alăture partenerilor ei, SUA, Marea Britanie şi a celorlalţi. Singurul fapt care mă pune pe gânduri şi oarecum îmi displace este că acest lucru se întâmplă sub regimul unui politician convertit la capitalism dintr'un comunist fanatic. Mă văd însă nevoit să afirm că *"convertul"* calcă, de data asta şi în această privinţă bine pentru România. Vom vedea că s'a procedat corect atunci când Franţa va pune capul în pământ ruşinată de orgoliul ei anacronic şi, împreună cu Belgia şi Germania, se va întoarce acolo unde de fapt îi este locul. În drumul ei spre NATO şi Uniunea Europeană, România va întâlni cred, în viitorul destul de apropiat, două organizaţii compuse din ţări care ştiu din proprie experienţă că dreptatea umblă pentru cei mici *"cu capul spart"*, că - aşa cum zice la Fontaine în fabula *"Lupul şi mielul"* - *"raţiunea celor mai puternici este întotdeauna mai bună"*. Cât despre Adevăr, el rămâne mereu la mijloc, ca măgarul între oi...

CENTRUL CULTURAL
"NAE IONESCU"
CÂMPUL ROMÂNESC DIN HAMILTON

Aranjaţi să fiţi la
"CÂMPUL ROMÂNESC"
-HAMILTON, ONTARIO CANADA-
În săptămâna
TABEREI DE VARĂ

ASOCIAŢIA CULTURALĂ ROMÂNĂ
HAMILTON, ONTARIO, CANADA
Vă invită să petreceţi anul acesta vacanţa de vară la

CÂMPUL ROMÂNESC

20 IULIE - 27 IULIE, 2003

TIMP DE O SĂPTĂMÂNĂ
PETRECEŢI VACANŢA
ÎNTR'O ATMOSFERĂ ROMÂNEASCĂ
Aduceţi cu Dvs. corturi sau treilere pentru dormit
Pentru informaţii suplimentare, telefonaţi la:
(905) 389-0644; (905) 548-4821; (905) 387-0637

COALIŢIA SUA-UE ATACĂ CORUPŢIA DIN ROMÂNIA

● GUEST SURPRINDE CU UN DISCURS TRANŞANT ● NĂSTASE RĂSPUNDE

Grupaj de Dan BITU

Michael GUEST

Ambasadorul SUA la Bucureşti, Michael Guest, a rostit în timpul Conferinţei Internaţionale a Donatorilor Anticorupţie, un discurs foarte virulent la adresa corupţiei. Ambasadorul SUA la Bucureşti a declarat că în România corupţia este încă mare şi că aceasta trebue stopată. Deşi a subliniat că guvernul Năstase a făcut cele mai multe împotriva corupţiei, subliniind faptul că Statele Unite agreează pachetul de legi anticorupţie, discursul a stârnit reacţii extrem de importante. *"România este o ţară falimentată moral de cei cu relaţii"*, aşa crede ambasadorul SUA in România, Michael Guest.

Diplomatul american a făcut una dintre cele mai dure declaraţii la adresa corupţiei din ţara noastră, încercând să demonstreze că străinii cunosc realitatea din ţara noastră, uneori chiar mai bine decât Românii. Discursul invitatului a fost atât de dur, încât a şocat întreaga asistenţă.

După declaraţia ambasadorului SUA la Bucureşti, Michael Guest, a fost rândul preşedintelui Camerei de Comerţ a SUA să atace corupţia şi evoluţia economică şi socială din ţara noastră. Obie Moore a spus că România ar putea fi exclusă de pe lista ţărilor care vor adera în 2007 la UE dacă nu va face eforturi considerabile.

Seful Delegaţiei Comisiei Europene în România, Jonathan Scheele, a declarat că problema corupţiei este una de maximă importanţă în România şi că avertismentele lansate zilele trecute de doi oficiali americani sunt corecte şi că trebue luate măsuri. *"Dacă nu se vor lua măsuri pentru a lupta impotriva corupţiei, într'adevăr va fi un motiv de o deosebită îngrijorare. Sunt multe lucruri de făcut în România, şi de modul în care se duce lupta împotriva corupţiei de către guvern şi de oricare cetăţean român depinde cât de repede se va putea progresa în procesul de aderare la UE"*, a mai spus Jonathan Scheele. Oficialul european s'a declarat *"în intregime de acord"* cu afirmaţiile ambasadorului american Michael Guest.

Declaraţiile ambasadorului american şi ale reprezentantului UE au fost receptate diferit în massmedia. Singurul lucru unanim este remarcarea duritaţii cu care s'a referit Guest la adresa corupţiei din România. În timp ce ziarele au sugereat că Guest a atacat foarte dur clasa politică şi chiar guvernul pentru această stare de fapt, televiziunile au reacţionat ceva mai ponderat, arătând pe alocuri chiar că în discursul lui Guest nu au existat referiri negative la adresa Guvernului, dimpotrivă. Fraza-cheie folosită de Michael Guest a fost: *"România se află pe drumul cel bun şi că, până la urmă, strategia guvernului este singura soluţie pentru a demara cât mai rapid şi mai eficient lupta impotriva corupţiei"*.

Mesajele celor trei demnitari străini, însă, trebuesc tratate diferit: cel mai important este mesajul ambasadorului SUA care este corect în logica atitudinii ţării pe care o reprezintă, cel al reprezentantului UE este unul de tip consensual, iar cel al omului de afaceri este unul care ar părea de importanţă redusă, neaducând nici un exemplu în sprijinul afirmaţiilor sale. Mesajul transmis de Michael Guest, ca şi cel al lui

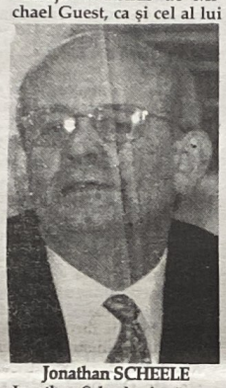

Jonathan SCHEELE

Jonathan Scheele vin să completeze seria semnalelor critice transmise de Occident, menţinând subiectul în atenţia publică având drept scop menţinerea unei presiuni diplomatice şi mediatice constante asupra guvernului. Strategia Americanilor este corectă, cu atât mai mult cu cât se apropie perioada electorală, iar actuala Putere trebue să ţină cont de aceste semnale în speranţa că vor înceta. Singurul răspuns valabil din partea guvernului este legat de sfera acţiunilor, şi nu de strategii de comunicare.

Ca o ipoteză de lucru trebue luată în calcul şi menţinerea acestei presiuni externe pentru a contrabalansa influenţa politică a PSD în contextul slăbiciunii accentuate a partidelor din Opoziţie.

Corupţia nu este o problemă ipotetică a României, ci una *"cât se poate de reală"*, care trebue combătută pentru a asigura un viitor ţării, relaţiilor sale cu Statele Unite şi cu Uniunea Europeană, a declarat ambasadorul american în România, Michael Guest.

Ambasadorul SUA a reiterat sprijinul pe care ţara sa este dispusă să îl acorde României pentru îmbunătăţirea climatului de afaceri şi combaterea corupţiei, dar a solicitat ca Guvernul dela Bucureşti să ia măsurile care îi revin în acest domeniu.

Directorul general al Proctor&Gamble România, Matthew Price, care este şi vicepreşedinte AmCham, a afirmat că România este o piaţă din ce în ce mai interesantă pentru investiţiile americane, dar toţi investitorii doresc un climat stabil şi echitabil.

"Corupţia are multe faţete. Recunosc progresele făcute de România în ultimii zece ani, iar cu cât mai mare va fi increderea investitorilor în piaţa românească, cu atât mai mult va creşte volumul investiţiilor", a spus Price.

Prezent la întâlnire, ministrul Industriei şi Resurselor, Dan Ioan Popescu, a admis că România are o problemă care trebue rezolvată în ceea ce priveşte corupţia, adăugând că cel mai dificil element este schimbarea de mentalitate, dela una centralizată, la una a economiei de piaţă.

CORUPŢIA DIN PERSPECTIVA AMBASADORULUI SUA

Declaraţiile recente ale ambasadorului american, Michael Guest, despre corupţia din România, au declanşat o adevărată furtună în politica dela Bucureşti. Primul ministru Adrian Năstase a avut ulterior o întrevedere cu ambasadasorul american, încercând să obţină o îndulcire a tonului. Dar se pare că fără succes, întrucât trimisul Washingtonului şi-a reluat criticile cu aceeaşi intensitate, relatează postul de radio *Deutsche Welle*.

Michael Guest a reluat o parte din afirmaţiile sale la o reuniune a Camerei de Comerţ americane. Am remarcat că a răspuns unor obiecţii şi replici ale primului ministru sau ale altor oficialităţi dela Bucureşti. Preşedintele Iliescu, de pildă, sugerase că ambasadorul SUA a făcut consideraţii generale şi pur teoretice despre ce ar putea însemna corupţia, iar primul ministru întrebase, cu intenţie pur retorică, ce firme americane vor fi părăsit România din cauza corupţiei. În general, reprezentanţii administraţiei au simulat buna dispoziţie, făcându-se că nu iau în tragic nişte biete declaraţii de seminar, după cum se exprimase cineva. Faptul că primul ministru căutase să-l vadă imediat pe Michael Guest şi în felul său să-i ceară explicaţii a fost prezentat iarăşi ca un episod al relaţiilor cordiale.

Michael Guest şi-a păstrat însă tonul în ciuda subtilelor presiuni care s'au exercitat asupra sa. El a răspuns indirect Preşedintelui Iliescu, spunând că fenomenul corupţiei nu este o problemă ipotetică a României, ci după cum s'a exprimat ambasadorul una *"cât se poate de reală"*, care trebue combătută pentru a asigura un viitor acestei ţări. El i-a replicat apoi primului ministru, explicând că nu ştie câte companii americane au părăsit România din cauza corupţiei, dar că ştie în schimb câte au evitat să vină în România *"pentrucă s'au temut de corupţie"*. Trimisul Washingtonului a explicat apoi lapidar poziţia de principiu a ţării sale: *"Nu este suficient*, a spus el, *ca relaţiile dintre România şi SUA să se bazeze doar pe interese politice. Trebue să se creeze totodată o comunitate de valori şi să sporească afacerile dintre cele două ţări"*. A fost o explicaţie suficientă a ceea ce părea o schimbare de atitudine. Anul trecut Michael Guest criticase corupţia din România în diferite întruniri publice, dar apoi tăcuse o perioadă lungă de timp. Multă lume a crezut atunci la Bucureşti că Washingtonul e dispus să renunţe la presiunile sale privind democratizarea ţării în schimbul spijinului politic pe care i-l oferă Guvernul României. Iată însă că acum Michael Guest arată că interesele politice nu sunt suficiente şi că o bună relaţie dintre Statele Unite şi România are nevoie de mai mult. *"America ţine la această ţară şi de aceea vrem să o ajutăm*, a mai spus el, *dar anumite decizii trebue să fie luate de către guvernul dela Bucureşti, de clasa politică şi de societatea civilă"*, a explicat Michael Guest sensul insistenţelor sale.

Dar necazul guvernului nu este faptul în sine că ambasadorul SUA a criticat anumite lucruri, ci faptul că a făcut-o în public. *"Criticaţi-ne cât vreţi*, par să spună membrii Guvernului, *dar faceţi-o între patru ochi"*. De exemplu, Comisarul european însărcinat cu extinderea, Günther Verheugen, criticase guvernul, dar, în schimb, la conferinţa de presă a spus că este cel mai eficient cabinet pe care îl cunoaşte. Discreţia este o tactică bună, dar nu dă mereu rezultate. Americanii s'au gândit, probabil, că discreţia nu face decât să menajeze interesele unui partid în detrimentul intereselor generale.

NĂSTASE RĂSPUNDE AMBASADORULUI AMERICAN

Persoanele care vorbesc despre existenţa corupţiei în România ar trebui să precizeze şi care sunt aceia la care se referă, a declarat, recent Premierul Adrian Năstase.

Năstase, întrebat de ziarişti cum comentează noile declaraţii ale ambasadorului SUA Michael Guest, referitor la corupţia din România.

Vizibil iritat, el a spus că nu are nici un rost să se mai discute aşa despre acest fenomen. Continuând, el a afirmat că nu este cinstit ca Guvernul şi România, în general, să fie acuzate de corupţie, prin prezentarea unor situaţii care se reflectă şi în străinătate, fără a preciza numele persoanelor incriminate.

Pe măsură ce îşi argumenta răspunsul, premierul a început să se ambaleze spunând că s'a săturat să audă vorbindu-se despre corupţie la modul general, fără a indica persoanele corupte.

"Dacă nu avem alte subiecte şi ne rămâne în general problema corupţiei, eu îi voi întreba de fiecare dată pe cei care vor mai vorbi de acest fenomen cum se numeşte persoana la care se referă. Nu este admisibil să continuăm în acest fel! Este o problemă, spuneţi măi băieţi care este problema şi cine este ăla corupt pe care să îl împuşcăm pe stadion!", a spus Năstase.

Năstase,

Premierul a afirmat că este de acord cu ambasadorul SUA la Bucureşti, Michael Guest, arătând că în România, ca şi în alte ţări, problema corupţiei trebue tratată într'un mod atent.

"În condiţiile în care va trebui să fim un partener credibil, inclusiv pentru firme şi guverne străine în proiecte de investiţii, noi trebue să facem un efort suplimentar. Ne tot jucăm, însă, cu poveştile astea şi nu are nici un rost. Sigur că există o plăcere masochistă tradiţională în politica românească pentru ca astfel de cazuri să fie prezentate şi în exterior, dar poate că la Sicomed există un medicament pentru aşa ceva", a afirmat Năstase.

Şeful Guvernului a adăugat că pachetul legislativ anticorupţie şi ordonanţa de urgenţă privind aprobarea tacită a autorizaţiilor, aprobate recent de Executiv, vor contribui la reducerea birocraţiei şi a corupţiei din administraţie.

"Toate aceste lucruri le arată celor care nu au lentile de contact că în România se întâmplă ceva. Ne tot plimbăm cu corupţia în gură, când avem de rezolvat probleme legate de medicamente şi de repararea drumurilor", a mai spus Năstase, încheindu-şi subiectul referitor la corupţie.

Ambasadorul american în România, Michael Guest, afirmase, cu o zi înainte că fenomenul corupţiei nu este o problemă ipotetică a României, ci una *"cât se poate de reală"*.

Ambasadorul SUA a reiterat sprijinul pe care ţara sa este dispusă să îl acorde României pentru îmbunătăţirea climatului de afaceri şi combaterea corupţiei, dar a solicitat ca Guvernul dela Bucureşti să ia măsurile care îi revin în acest domeniu.

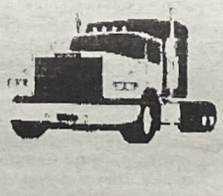

DANIEL TUDOR
INTERNATIONAL
TRANSPORT

1882 Polloway Rd, Naigara Falls, ON, L2E 6S5

• Vă asigură mutarea oriunde în Canada (între Provincii) într'un timp record şi la un preţ garantat 25% sau mai mic decât orice altă companie de transport.
• De asemenea puteţi trimite colete mari sau maşini.
• Angajăm A-Z Conducători auto pentru curse West Coast. Echipaje soţ/soţie bine venite. Oferim salarii competitive.

Cerinţe: Manierat şi îngrijit • Fără accidente • Fără cazier • Viză pentru USA

Oferim: Tracuri şi trailere noi. Ajutor pentru pomit. Salariu bun. 4 curse pe lună (aprox. 22.000 - 24.000 mile). Acasă săptămânal. Posibil benefit plan

Sunaţi la: (905) 928-0359 sau (905) 643-3089

PONTA - NUFĂRUL LUI NĂSTASE

Emil TOMA

Oamenii sunt obişnuiţi să aibă certitudini. De acea, în orice situaţie ei vor să aibă dovada că, atunci când li se face o promisiune ea se şi onorează, o lege se aplică, un contract se execută, un tratat se încheie reciproc avantajos, munca este plătită corect, sănătatea este ocrotită, proprietatea este sfântă şi, deci, garantată, fiscul este drept dar corect, cetăţeanul este eligibil, credinţa respectată, dar exemplele pot continua.

În lipsa certitudinii omul, cetăţeanul devine instabil, nesigur, temător, şi de aici până la încălcarea ordinii, prin înşelarea bunei sale credinţe în certitudinea firească lui, nu este un pas prea mare. Răsturnarea echilibrului interior al omului prin răsturnarea echilibrului lui social produce efecte de lungă durată asupra omului şi asupra societăţii în care trăieşte.

Poate ca această introducere să pară ciudată la prima vedere. Dar dacă o raportăm, aşa incompletă cum este, la Români şi România trebue să mai facem câteva precizări pentru încadrarea în contemporan.

Orice analiză, cât de sumară, se raportează la România ante şi postdecembristă. Nu putem scăpa de această obsesie, dar şi realitate. Pentru unii este neplăcut să recunoască continuitatea până astăzi, şi nu se ştie încă pentru câtă vreme, a regimului socialist multilateral dezvoltat. Este tot atât de neplăcută recunoaşterea cosmetizării cu succes a politicii social-comuniste într'o politică social-democrată. Românul decent de astăzi este tulburat în sinea lui de lipsa totală de schimbare care ar fi trebuit să se producă în ţară. De aici până la regretul după vechea ordine este un pas mic. Certitudinea lui în democraţie este inexistentă. Cunoştinţele precare despre democraţia capitalistă nu sunt cu nimic susţinute de realitatea existentă, despre care lui i se spune că este democrată. Cetăţeanul a fost brusc trecut din realismul sălbatic socialist-comunist în realismul primar al capitalismului sălbatic, într'un timp istoric paralel cu democraţia occidentală. Fără tranziţie. Este şocant, derutant, cu urmări de fond pentru om. Politica oficială de peste un deceniu nu îl îndreptăţeşte pe contemporan să facă o distincţie netă între ante '89 şi prezent. Conştiinţa lui de cetăţean eligibil este un deziderat şi nu un fapt. Politica oficială ascunde premeditat cetăţeanului calitatea lui de eligibil. Starea de confuzie a cetăţeanului este platforma care asigură, lungeşte şi garantează ceea ce se numeşte starea de tranziţie postdecembristă, atât de favorabilă şi profitabilă guvernelor şi acoliţilor care s'au perindat la cârma ţării. Mentalitatea omului nou comunistă a trecut cu succes pragul lui '89 şi se caută cu disperare păstrarea ei sub orice formă în orice manifestare de stat sau socială.

Democraţia ca formă de expresie a statului sau socială, firavă în '89 din motive obiective, abia s'a întremat, fiind încă plăpândă în toate structurile. Democraţia română este încă atât de săracă încât nu îşi poate impune ferm o stare de drept şi de fapt în ţara noastră. Este mai mult decât tristă constatarea, dar reală. A lupta pentru democraţie astăzi se cheamă act de curaj civic, un act temerar în condiţiile în care comunismul român nu a fost condamnat, deşi au existat forţe şi oameni care au cerut aceasta. Limbajul politic oficial, despre care unii spun că este rostit într'o limbă de lemn, este perfect articulat din sloganul social-comunist în cel social-democrat actual, păstrându-se intactă gândirea de origine. Aici este de fapt şi marea perversiune. Omul de rând nu face deosebirea. Dacă o face, îi este teamă. Temerea este şi ea firească pentrucă nu are certitudinea. Forţele sau oamenii care doresc democraţia sunt dezavuaţi dela tribună. Oficial. Cetăţeanul eligibil este deconcertat.

Cetăţeanul eligibil caută sprijin în structurile politice ale ţării. Le caută, dar nu înseamnă că le şi găseşte. Partidul-stat de guvernământ are toate atuurile în ce-l priveşte pe cetăţean. Întruneşte condiţii care îi sunt cunoscute de zeci de ani, dar se contrazice cu dezideratul social şi uman. Celelalte partide, unele în opoziţie, sunt pentru el puternic, şi iarăşi oficial, atacate, astfel încât el, cetăţeanul, este derutat, zdruncinat, între rămăşiţa lui de om nou şi dorinţa de a se desprinde de mentalitatea, încă oficială, în care este ţinut şi obişnuit să trăiască zi de zi. Partidele neguvernamentale, pline de căpuşe şi de cârtiţe, nu sunt nici ele exemplul ferm de conduită democratică pe care el, cetăţean eligibil, să le aleagă cu discernământ să îl conducă pe calea democraţiei.

Starea de derută a cetăţeanului eligibil este starea ţării. La fiecare scrutin el a fost mânţit. Deşi a votat, de fiecare dată a fost expresia derutei lui. Cei care au votat. Ceilalţi, care nu au votat, au manifestat prin absenţă, de asemenea, derută, dar în şi mai mare măsură. Indecizia lor este suportul guvernamental. Sună paradoxal. Partidul-stat de guvernământ îi are în calcul tocmai pe aceşti indecişi. Aceştia sunt, încăodată, suportul guvernamental. Sondajele de opinie, oricât de trucate, şi sunt, reflectă această realitate. Cetăţeanul eligibil de astăzi este rodul perioadei noastre de tranziţie, care la rândul ei este rodul trecerii la social-democraţia (corect: democraţia socialistă română) din zilele noastre.

Această analiză, mult insuficientă, a profilului românesc, a ceva care, modest, nu se poate numi *"starea naţiunii"* ca în alte părţi ale lumii democrate, este, totuşi, un fragment din radiografia politică şi socială a ţării noastre postdecembriste.

Continuând ideea de certitudine, firească, pentru cetăţeanul eligibil, puterea postcomunistă luptă pentru implementarea ideii de putere legitimă.

Am văzut că cetăţeanul nu are azi certitudinea cadrului democratic în care trăieşte. Puterea guvernamentală este conştientă că nu poate conştientiza cetăţeanul eligibil că trăieşte într'o societate democrată. Farsa democraţiei, chiar printr'o propagandă susţinută, este tot mai subţire. Devine în timp străvezie. Partidul-stat guvernamental are nevoie de legitimare.

Politica social-democrată (adică azi democraţie socialistă originală română) de guvernământ trebue, prin orice mijloace, chiar ilegale, abuzive, dar acoperite, să se arate legitimă atât intern, cât şi extern.

Nevoia de legitimare este comanda politică prin acapararea în favoarea puterii în toate structurile statului, mergând descentralizat până la omul simplu. Mijloacele sunt diverse, dela cele abuzive până la cele grosolan mediatizate ca fiind în sprijinul omului şi pentru om.

Legitimarea este atât de râvnită încât dorinţa de a o avea a devenit, prin mijloacele folosite, grotească. Zilnic, propaganda oficială luptă din greu să convingă. Această luptă de proporţii naţionale nu pregetă să cheltuiască bugetul ţării, dar culmea, bugetul sărac al cetăţeanului eligibil, cu precizarea că totul este numai şi numai pentru bunăstarea şi progresul lui.

Sunt arhicunoscute de Români măsurile, politice şi administrative, luate de actuala putere pentru legitimarea ei. Multe dintre ele au trecut în anecdotică. Se cunoaşte trăsătura Românului de a face în situaţii critice haz de necaz. Unele au făcut ocolul ţării, altele ne-au făcut celebri şi peste hotare.

Dintre cele care au făcut apel şi la recuzita internaţională, trebue menţionată o măsură destul de recentă, pe care un Caragiale contemporan o va cuprinde negreşit în opera sa. Aşa ceva nu poate scăpa unui fin observator, noului Caragiale, şi imposibil să nu existe deja unul.

Pe vremea când ambasadorii străini încă nu făceau observaţii concrete la corupţia indigenă flagrantă (ascunsă oficial sub covor), partidul-stat de guvernământ, prin Prim-ministrul său Adrian Năstase, a simţit că trebue să iasă la rampă cu ceva care să-i ardă palmele cetăţeanului eligibil. A inventat ceva care să-i vină ca laurii cezarului pe fruntea sa guvernamentală: un corp de control al guvernului.

Evenimentul, pregătit şi mediatizat pentru imagine, a fost lansat oficial, la nivel naţional, cu surle şi trâmbiţe. Nu a lipsit nimeni din cei care trebuiau să fie văzuţi. Despre cei nevăzuţi nu se ştie încă unde au fost în acel moment festivist, sau aveau absenţă motivată, de tipul parlamentar. Suflarea românească, atât de cuprinsă de incertitudini, ar trebui să se cutremure de entuziasm faţă de noua faţă de incoruptibil a primului ministru, a guvernului său, a partidului său etc., etc. Dar până astăzi, se pare, hohotul de râs s'a oprit în gâtul cetăţeanului eligibil şi nu s'a cercetat de ce nu îl aude nimeni.

Cadrul oficial şi solemn în care a fost inaugurat corpul primului ministru de control a cuprins toate elementele oficiale şi solemne: oficialităţile, tv-urile, presa, invitaţi, adică tot tacâmul.

Şeful corpului de control guvernamental, un tânăr arătat în faţă şi în profil de şeful său, Victor Ponta, seamănă, la insistenţele vesele ale lui Adrian Năstase, cu nimeni altul decât cu Titulescu. Până la Titulescu merge cutezanţa lui Năstase. Trebue să ştie toată străinătatea că noi, Românii, eradicăm emblematic corupţia oriunde ar fi ea.

Rezultatele muncii lui Ponta sunt pe măsura sarcinilor trasate. Şeful său direct, Năstase, îl activează, la comandă întotdeauna politică, de câte ori i se ofileşte imaginea trandafirie. Iar Ponta - nufărul lui Năstase, curată. Este binecunoscut locul României în topul corupţiei internaţionale, iar despre locul prin care se evidenţiază pe plan intern se poate spune că a ieşit din grafic. Cinste lui Ponta.

Recentele luări de poziţie a oficialilor internaţionali privind corupţia în România ilustrează munca neabătută a partidului şi guvernului Năstase, pentrucă Român încă nu poate fi numit, în combaterea acestui flagel. Cooperativa *"Nufărul"*, postdecembristă, lucrează la albirea scorului publicitar al guvernului care ne administrează.

Cetăţeanul eligibil român are însă nevoie de certitudini.

promis revenirea asupra articolelor care acordă un statut privilegiat statului în comparaţie cu ceilalţi creditori - ceea ce poate determina băncile să fie mai reticente în a acorda un credit de producţie - ori asupra articolelor care duceau practic la desfiinţarea secretului bancar.) Pentru mediul de afaceri, efectele *"măsurilor periculoase"* încep deja să se vadă.

Aşa cum a arătat presa, un prim *"efect"* a fost la începutul lunii Aprilie: blocarea vămilor. Apoi, Monica Tătoiu, director general al Oriflame România, firmă importatoare de cosmetice, spune că, imediat după apariţia Legii de

Continuare în pag. 6

NEMULŢUMIRILE OAMENLOR DE AFACERI ROMÂNI

Ileana BIDIAN

Asociaţia Oamenilor de Afaceri din România (AOAR) a susţinut o conferinţă de presă pentru a protesta împotriva includerii în Ordonanţa 61/2002 a unor *"măsuri periculoase, care demonstrează dorinţa de imixtiune a statului în activitatea firmelor private."* Această ordonanţă referitoare la *"colectarea creanţelor bugetare"* a primit mai multe critici din partea oamenilor de afaceri, care au rămas însă fără efect imediat, pentrucă ordonanţa s'a transformat în lege, cu promisiunea neclară a Guvernului că problemele ridicate se vor rezolva prin altă ordonanţă... în stilul păgubos al legiferării în România. (Cel puţin s'a

S'A FORMAT ALIANŢA PENTRU MONARHIE

Zece asociaţii promonarhiste din România şi SUA au hotărît în cadrul primului Congres al Mişcării pentru Regatul României, desfăşurat la Sibiu, să constituie Alianţa pentru Monarhie. Cele zece organizaţii semnatare ale Protocolului de fondare a alianţei sunt Mişcarea pentru Regatul României dela New York, Mişcarea pentru Regatul României (MRR) dela Iaşi, MRR Bucureşti, Mişcarea pentru Monarhie Constituţională-Cluj, Asociaţia Regele Mihai-Bucureşti, Asociaţia Regele Mihai-Arad, Grupul Monarhia din cadrul Alianţei Civice-Braşov, Mişcarea unionistă şi MRR Oradea, Asociaţia Regele Mihai-Oradea.

La Congresul de constituire al Alianţei, desfăşurat în Sala Oglinzilor a Forumului Democrat German din Sibiu, au participat şi personalităţi care nu sunt membre ale nici uneia dintre organizaţii. Printre aceştia, criticul de artă Radu Ionescu, criticul de film Irina Nistor, generalul Ilie Moreanu, Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul, scriitoarea Doina Jela. Au mai fost prezenţi reprezentanţii grupurilor monarhiste din Timişoara, Satu Mare, Baia Mare, Haţeg, Deva, Târgu-Jiu, Craiova, Galaţi, Constanţa, Alexandria. Acestea nefiind înregistrate juridic, vor susţine alianţa individual. Asociaţiile care au format alianţa îşi vor păstra identitatea juridică şi vor desemna câte un reprezentant în Comitetul Executiv al APM. Prin Protocolul semnat, strategia şi structura APM vor fi comune tuturor asociaţiilor. Totodată va fi format un Comitet de Onoare al APM din care vor face parte personalităţi marcante ale vieţii publice. În numele Alianţei pentru Monarhie, James Milleew, preşedintele Mişcării pentru Regatul României-New York, a declarat că aceasta nu are scopuri politice. *"Noi nu luptăm impotriva structurilor statului, noi propunem o alternativă viabilă la actualul sistem constituţional"*, a precizat el. El a spus că Românii trebue să iniţieze o dezbatere naţională pe această temă, deoarece abolirea Monarhiei s'a făcut ilegal la 30 Decembrie 1947, iar poporul nu a fost consultat. Alianţa va avea pagina de web la www.monarhia.ro.

ROMÂNIA ŞI RUSIA VOR SEMNA TRATATUL POLITIC BILATERAL IN IULIE

Urmare din pag. 1

"demonstrează evoluţia pozitivă a relaţiei bilaterale", într'un context european şi internaţional favorabil.

După destrămarea Uniunii Sovietice, în 1991, România şi Rusia nu au semnat un tratat politic de bază. Negocierile dintre cele două state s'au întins pe mai mulţi ani, iar semnarea tratatului a fost amânată de mai multe ori. România cerând în repetate rânduri condamnarea tratatului Ribbentrop-Molotov,care a dus la anexarea Basarabiei în 1940, precum şi returnarea tezaurului depus la Moscova în timpul Primului Război Mondial.

România doreşte ca, odată cu normalizarea relaţiilor bilaterale, să obţină o cotă mai mare de export pentru produsele sale pe importanta piaţă rusă. Deocamdată forma finală a documentului nu e complet cunoscută.

MUZICA-VIDEO CARTI-ZIARE

din ROMÂNIA, la dvs. ACASĂ!

MUZICĂ peste 500 AUDIO CASETE si CD: MUZICĂ POPULARĂ/ROMANŢE, MUZICĂ UŞOARĂ COMICE-BASME-COLINDE, muz.CLASICĂ CD-ROM-uri cu SUBIECTE DIN ROMÂNIA

VIDEO :+100 FILME: Nea Marin, Dacii, BD, Pacala, ORAŞE, DATINI; TEATRU: Caragiale-Birlic, Take-Yanke-Kadar etc. Revelion, Revoluţia 89 Muz./dansuri populare celebre, Divertis, Crăciun

CĂRŢI: 2000 TITLURI: ROMANE, ISTORIE, DICŢIONARE, FILOZOFIE, POLITISTE, DRAGOSTE, BANCURI, COPII, CĂRŢI DE BUCATE etc.

ABONAMENTE LA ZIARE-REVISTE! COTIDIENE,SĂPTĂMÂNALE,LUNARE: "Evenimentul" "CAŢAVENCU", "SPORT", "REVISTA VIP", "Form AS" REV.PARANORMAL,"REBUS","FEMEIA MODERNĂ" "OLIVIA","VIVA","PLAYBOY","POVESTEA MEA","BURDA"etc

Cereti formulare si liste gratis!

ARTIMMEX

import-export & distribution of publications and media

Reprezentanţi ELECTRECORD şi INTERCONT MUSIC

4 Farmington Cres.
Toronto, ON M1S 1G1 CANADA
e-mail: order@artimmex.com
INTERNET: www.artimmex.com
Tel.: (416) 332 9777
Fax: (416) 332 8777

"SUCCESE DOAR PE HÂRTIE"

60-70 LA SUTĂ DIN CREŞTERILE RAPORTATE LA EXPORT SE DATOREAZĂ AVANSULUI EURO FAŢĂ DE DOLAR

Departamentul pentru Comerţ Exterior a dat publicităţii un comunicat de-a dreptul glorios. Valoarea exporturilor primului trimestru din 2003 (cifrate la peste 4 miliarde de dolari) este cu circa 40 la sută mai mare decât cea din perioada corespunzătoare din anul trecut, iar cea din Martie este din nou un record - 1,4 miliarde dolari. O creştere de 40 la sută. Dar această creştere este înşelătoare. Succesul macroeconomic al încasărilor din exporturi are un foarte puternic caracter conjunctural. O analiză mai amănunţită a cifrelor statistice demonstrează acest lucru. Evident, pentru a păstra comparabilitatea datelor, statistica raportează creşterea încasărilor în dolari SUA însă 70 la sută din schimburile comerciale ale României se realizează în spaţiul Uniunii Europene în moneda euro.

"Creşterea exporturilor din primul trimestru este mai mult un succes statistic, 60-70 la sută din aceasta fiind cauzată de evoluţia monedei europene în raport cu dolarul", a declarat Mihai Ionescu, secretar general al Asociaţiei Exportatorilor şi Importatorilor din România (ANEIR). Pe de altă parte, este un succes înregistrat la capataiul unui muribund, pentrucă 90 la sută din exportul românesc este reprezentat în acest moment de materii prime, semifabricate, forţă de muncă. În aceste condiţii, avem de-a face şi cu un export de venit naţional.

Structura de export este practic neschimbată. Guvernanţii sunt bucuroşi că le merge bine statistica. Fără măsuri de încurajare a procesului de retehnologizare, şi într'o situaţie de revenire a dolarului, s'ar putea însă să dea din colţ în colţ - este de părere reprezentantul ANEIR.

SISTEMUL ACTUAL DE PENSII DIN ROMÂNIA NU REZISTĂ PE TERMEN LUNG

Sistemul actual de pensii din România nu este sustenabil pe termen lung, întrucât numărul contribuitorilor este mult mai redus decât cel al pensionarilor, iar Guvernul trebue să ia cât mai repede măsuri de reformă, a declarat directorul Biroului Băncii Mondiale în România, Ziad Alahdad.

"Pe măsură ce trece timpul, reforma sistemului de pensii va fi din ce în ce mai grea. România s'a angajat încet şi cu prudenţă în reforma sistemului de pensii, dar acesta înregistrează în continuare un deficit important şi mulţi dintre asiguraţi au pensii foarte mici", a afirmat Alahdad, în cadrul unei conferinţe privind sistemele de pensii din Europa Centrală şi de Est, organizată de Raiffeisen Bank şi publicaţia *Global Pensions*.

El a precizat că înţelege decizia Guvernului de a introduce pensiile ocupaţionale înaintea celor obligatorii administrate privat, întrucât această măsură va permite stabilirea încrederii într'un alt sistem decât cel centralizat.

"Nu este un fapt negativ dacă reforma este prudentă, dar acest lucru nu trebue să ducă la inactivitate. Important este rezultatul final, adică realizarea reformei, absolut necesară atunci când o mare parte a populaţiei trăieşte sub limita sărăciei", a menţionat Alahdad.

Ministrul Muncii şi Solidarităţii Sociale, Marian Sârbu a admis că România a început mai târziu decât alte state reforma sistemului de pensii. El a menţionat că legislaţia în domeniu este în curs de elaborare şi va fi trimisă pentru aprobare Parlamentului.

"Din evaluările noastre, la sfârşitul lunii Mai vom putea trimite Parlamentului proiectul de lege privind pensiile ocupaţionale, care ar putea fi adoptat până la sfârşitul acestui an. În ceea ce priveşte Legea fondurilor universale de pensii, aceasta va fi transmisă către Parlament în perioada Februarie-Martie a anului viitor, şi ar putea fi adoptată până la sfârşitul anului 2004", a precizat Sârbu.

Sistemele moderne de pensii sunt cele care cuprind şi alţi *"piloni"* în afara celui tradiţional, administrat de stat, care este practicat şi în România.

Aşa-numitul pilon doi este un sistem de contribuţii obligatorii, administrat însă de fonduri private de pensii. Astfel, o parte din contribuţia obligatorie pentru asigurări sociale plătită de salariaţi este dirijată către fondurile de pensii, care utilizează sumele pentru investiţii.

Cel de-al treilea şi ultimul sistem este cel privind pensiile voluntare, pentru care Ministerul Muncii a elaborat proiectul de lege menţionat.

Preşedintele fondului de pensii Raiffeisen din Croaţia, Demir Lamza, a prezentat modul în care Croaţia a introdus pilonul doi în sistemul de pensii, la sfârşitul anului 2001.

Sistemul de pensii de stat din Croaţia se confruntă cu probleme similare celui din România, cum ar fi un număr redus de plătitori faţă de cel al pensionarilor, pensiile erau în scădere iar mulţi salariaţi evitau plata contribuţiilor. Cota de pensii aplicată asupra salariului era însă de 19,5%, cu circa 15 puncte mai redusă ca în România.

"Nimeni nu dorea să plătească bani către un fond de pensii aflat în dificultate şi despre care toată lumea credea că nu va rezista, astfel că mulţi nu ar fi apucat să îşi încaseze pensiile", a spus Lamza.

Noul sistem introdus de autorităţile dela Zagreb prevede transferul a 5% din contribuţia totală de 19,5% plătită de un salariat către un fond privat ales de acesta. Plăţile sunt colectate de către o instituţie unică, iar fiecare salariat are un cont propriu de economisire.

În prezent, în Croaţia există şapte fonduri private de pensii obligatorii, cu un număr total de aproape un milion de membri. Legislaţia croată a stabilit şi o serie de reglementări prudenţiale privind modul de investire a sumelor depuse de asiguraţi.

Astfel, fondurile de pensii trebue să investească cel puţin 50% din sume în obligaţiuni guvernamentale croate. Diferenţa poate fi plasată în proporţie de cel mult 15% din total în active străine, maximum 30% în acţiuni, 5% în lichidităţi şi instrumente monetare.

Potrivit lui Lamza, populaţia trebue informată în privinţa fondurilor de pensii pentru a înţelege că acestea sunt utile şi reprezintă singura variantă viabilă în condiţiile în care cele de stat nu pot rezista.

El a menţionat că introducerea fondurilor private a determinat, în Croaţia, creşterea cu 10% a veniturilor colectate de sistemul de stat, în condiţiile în care acesta şi-a restabilit soliditatea financiară şi încrederea în rândurile populaţiei.

Printe ţările care au introdus sisteme private obligatorii de pensii se numără Bulgaria, Croaţia, Ungaria, Kazahstan şi Polonia. Alte state, cum ar fi Cehia şi Slovacia, au sisteme de pensii private pe bază de voluntariat.

MINISTRUL JUSTIŢIEI FACE PRESIUNI ASUPRA CURŢII SUPREME DE JUSTIŢIE

Paul Florea denunţă presiuni care *"dezechilibrează"* puterea judecătorească. Rodica Stănoiu a refuzat să reinvestească cinci dintre judecătorii Curţii Supreme. Conflictul survine chiar în momentul în care România discută cu UE despre normele obligatorii ale magistraţilor.

Preşedintele Curţii Supreme de Justiţie, Paul Florea, a declarat presei că nereinvestirea a cinci judecători ai instanţei supreme de către ministrul Justiţiei, Rodica Stănoiu, a generat o presiune care afectează puterea judecătorească. Ministrul Justiţiei a refuzat să-i recomande Consiliului Superior al Magistraturii, pentru reinvestire, pe judecătorii Ruxandra Neagu, Margareta Ionescu, Dragoş Bărcănescu, Adrian Vlad şi Gheorghe Voicescu, ca magistraţi la Curtea Supremă, unde au funcţionat timp de şase ani. Astfel, cei cinci judecători au fost numiţi de Preşedintele Ion Iliescu, prin decret, magistraţi la Curtea de Apel Bucureşti, aşa cum prevede legea, a spus Paul Florea. Potrivit legii, mandatul unui judecător la Curtea Supremă este de şase ani şi poate fi prelungit cu tot atâţia ani.

Rodica Stănoiu

"Acest refuz de reinvestire a creat o stare de presiune asupra judecătorilor instanţei supreme, care poate afecta direct actul de Justiţie", a afirmat preşedintele Paul Florea. El a subliniat că judecătorii se vor autocenzura în a da soluţii în anumite dosare, pentrucă ei vor percepe că hotărârile lor ar putea conta în reinvestirea ca magistraţi la Curtea Supremă. Preşedintele Curţii Supreme a revenit, cu o scrisoare, la ministrul Rodica Stănoiu pentru reinvestirea celor cinci, chiar dacă aceştia au fost numiţi între timp la altă instanţă.

Preşedintele instanţei supreme a susţinut că în statutul judecătorului din Carta Europeană există o recomandare referitoare la prelungirea mandatului, inamovibilitatea magistratului şi garanţia actului de justiţie. *"Ministrul Justiţiei nu a respectat recomandarea Cartei Europene sub motiv că aceasta nu este prevăzută în ordinea noastră de drept. Tocmai acum când se discută despre normele obligatorii pentru magistraţii din statele membre ale Uniunii Europene. Nu putem încheia capitolul Justiţiei cu expulzarea a cinci judecători dela Curtea Supremă de Justiţie"*, a afirmat Paul Florea. El a adăugat că ministrul Justiţiei nu a făcut propuneri pentru ocuparea celor cinci posturi de judecător dela Curtea Supremă.

Pe de altă parte, Florea a criticat şi comisiile juridice ale Parlamentului, pe motiv că au încălcat independenţa Justiţiei, prin felul în care au interpretat şi aplicat procedurile privind alegerea noilor membri ai Consiliului Superior al Magistraturii. Acest lucru - a subliniat Florea - poate dezechilibra atât puterea judecătorească cât şi celelalte puteri ale statului. Preşedintele instanţei supreme a mai spus că nu e nevoie de o lege a presei.

NEMULŢUMIRILE OAMENILOR DE AFACERI ROMÂNI

Urmare din pag. 5

aprobare a ordonanţei, în vamă au şi fost percepute penalităţi la taxele vamale. Practic, firma nu a primit o justificare dela vamă pentru aceste penalităţi, dar contabilii firmei au făcut legătura cu un articol controversat din Ordonanţa 61. Practic, în cazul în care plata se face prin decontare bancară, obligaţia bugetară se consideră plătită doar când banii ajung în contul bugetar respectiv, iar, în plus, *"nedecontarea de către unităţile bancare a sumelor cuvenite bugetului, în termen de 48 de ore dela data debitării contului titularului, atrage pentru banca prestatoare dobânzi şi penalităţi în favoarea titularului de cont."* Pentru omul de afaceri, acest articol nu sună deloc bine. *"Practic, la fiecare import ne putem aştepta să fim penalizaţi pentru... funcţionarea greoaie a circuitului bancar. Dacă astăzi semnez un ordin de plată, banii ajung peste patru zile sau mai mult"*, spune revoltat directorul general Oriflame. Mai mult, noile prevederi dau de înţeles că nu mai este valabil sistemul care accepta ordinul de plată trimis prin calculator.

În ce priveşte penalităţile în cazul în care banca nu virează la timp banii, pentru oamenii de afaceri este neclar unde vor fi acestea înregistrate în contabilitate, pentru ca ulterior să fie virate instituţiei bugetare. Dela biroul de presă al Direcţiei Vămilor ni s'a comunicat că, într'adevăr, au fost deja percepute penalităţi în baza Legii privind colectarea creanţelor bugetare, dar că sistemul decontării electronice este valabil în continuare.

La întrebarea privind evenimentele care generează principalele temeri sau nelinişti în următoarele şase luni în cadrul unui recent sondaj de opiniei dat publicităţii întreprinzătorii români în proporţie de aproape 30% au indicat drept cauză impozitarea excesivă a veniturilor sau profitului şi nivelul ridicat al fiscalităţii în general. Al treilea efect negativ semnalat de întreprinzători este plata taxei pe valoarea adăugată la emiterea facturii, nu la încasarea acesteia (11%). O altă temere importantă este provocată de *"politica şi acţiunile UE faţă de România"* (26%), *"evoluţia climatului social"*, mai ales în contextul preconizatelor disponibilizări din marea industrie (25%), respectiv *"politica şi acţiunile Băncii Mondiale şi ale Fondului Monetar Internaţional faţă de România"* (15%).

Pe de altă parte, 30% din opinenţi anticipează o influenţă redusă sau nici o influenţă pozitivă a integrării României în Uniunea Europeană asupra activităţii şi performanţelor firmelor, alţi 30% fiind convinşi că *integrarea va avea efecte "în mare măsură pozitive"*...

Printre cele mai intense dificultăţi cu care se confruntă oamenii de afaceri au mai fost nominalizate, concurenţa produselor din import, combinată cu scăderea cererii interne (aproape jumătate din reponденţi)), plată cu întârziere a facturilor, urmate de blocajul financiar şi lipsa garanţiilor pentru creditele bancare. Dificultatea generată de scăderea cererii interne este generată şi de faptul că aproape 85% din producătorii români - reiese din datele sondajului - găsesc piaţa internă şi pieţele locale ca fiind cele mai importante surse de oportunităţi, doar 17% adresându-se pieţelor din ţările vecine.

Ileana BIDIAN

Dr. Christina Oprescu-Havriliuc & Assoc.
Stomatologie pentru întreaga familie
Servicii stomatologice variate şi de calitate
Program de lucru avantajos, inclusiv după-amiaza şi sâmbăta
Timp minim de aşteptare cu respectarea programărilor
Noii pacienţi sunt bineveniţi
Ambianţă relaxantă
Acces facil
DENTAL CLINIC
701 Sheppard Ave. East, Suite #205
Toronto, Ontario M2K 2Z3
Phone: 416 225 8822
Free underground parking
Bessarion Station on the new Sheppard Subway Line
on Sheppard Bus: 85 at Bessarion Station

CEI CARE AU INTERVENIT PRIN FORŢĂ ÎN 13 IUNIE 1990 SUNT ÎN CONTINUARE LIBERI

- 10 persoane au murit în urma intervenţiei forţelor de ordine şi a minerilor -

În zilele de 13 şi 15 Iunie 1990, autorităţile au reprimat cu violenţă manifestarea anticomunistă din Piaţa Universităţii, forţele de represiune fiind dublate de minerii aduşi din Valea Jiului, prilej cu care au fost devastate atât Universitatea, cât şi sediile partidelor de opoziţie, PNL şi PNŢCD. În urma represiunii, 10 persoane au fost ucise, iar alte câteva sute - rănite. Până acum, nimeni nu a răspuns pentru aceste fapte. Dosarul se află încă pe rolul Curţii Supreme de Justiţie.

În dimineaţa zilei de 13 Iunie '90, poliţia evacuează în forţă Piaţa Universităţii, încercând să ştergă până şi amintirea celui mai lung şi paşnic protest din România. Câteva zeci de grevişti ai foamei, ultimii *"golani"* rămaşi pe baricade sunt arestaţi. Apoi, totul se derulează conform unui plan pus la punct de puterea de atunci până în cele mai mici detalii. Sunt aduşi în centrul oraşului muncitori de pe marile platforme industriale pentru a împiedica regruparea *"golanilor"* şi pentru a da o nuanţă de susţinere populară acţiunii în forţă a poliţiei. Preşedintele proaspăt ales, Ion Iliescu, cere *"forţelor fidele democraţiei"* să apere instituţiile statului. Îndemnul a fost considerat o adevărată instigare la violenţă. Pentru persoanele ucise sau rănite prin împuşcare au fost trimişi deja în judecată generalul Mihai Chiţac, fost ministru de Interne, şi adjunctul său, generalul Andruţa, precum şi trei colonei. Dosarul se află încă pe rolul Curţii Supreme

STOLOJAN ATACĂ PSD

Dan ANDRONIC

Preşedintele PNL, Theodor Stolojan, este omul cu o contribuţie majoră la ascensiunea din ultimul timp a Partidului Naţional Liberal. El a acordat un interviu, lansând ofensiva pentru construcţia unui puternic partid de dreapta. În interviu, Stolojan vorbeşte despre ceea ce înseamnă PNL astăzi şi despre ce nu reuşeşte PSD să facă pentru cetăţenii României. Liderul liberal a afirmat că guvernarea Năstase este *"o sursă inepuizabilă"* pentru *"puşculiţa baronilor"*.

Preşedintele PNL a propus şi câteva soluţii pentru îmbunătăţirea vieţii Românilor din punct de vedere economic, fiind cunoscut faptul că liberalii s'au evidenţiat în ultima vreme prin critica dură la adresa actualei guvernări. Stolojan a criticat şi monopolizarea postului public de televiziune de către PSD, sistemul *"slab, ineficient, afectat de corupţie"* judecătoresc din România sau reformele lente şi neconvingătoare, România ratând, astfel, şansa de a fi nominalizată pentru integrarea în UE în anul 2004. Ofensiva recentă a liberalilor culminează cu un interviu cu preşedintele PNL, Theodor Stolojan. Acesta vorbeşte, pe o jumătate de pagină de ziar, în principal despre problemele pe care le are România din cauza guvernării PSD. Criticile au un iz electoral evident, materialul fiind construit de altfel chiar ca o machetă electorală. Este clar faptul că Stolojan nu agreează varianta unirii eforturilor cu PD, variantă considerată defavorabilă liberalilor.

VILE NAŢIONALIZATE DE DEMNITARI

O dată cu intrarea în vigoare a Normelor de aplicare a Legii 10/2001, primăriile şi celelalte autorităţi abilitate urmează să demareze procedurile de soluţionare a cererilor de retrocedare nerezolvate până în prezent. Conform legislaţiei, ce nu se poate retroceda în natură se despăgubeşte în echivalent. Pentru imobilele naţionalizate care au avut destinaţia de locuinţă şi care nu pot fi retrocedate în natură, despăgubirile se vor acorda în bani, conform unei legi speciale ce urma să fie elaborată încă din luna Decembrie 2002, dar care nu a apărut nici până astăzi. Nu vor fi retrocedate în natură fostele locuinţe care au fost vândute chiriaşilor în baza Legii 112 din 1995, cele care sunt acum sedii ale unor instituţii publice precum şi cele care au fost vândute unor societăţi comerciale prin diferite sisteme de privatizare. Dintre actualii demnitari care au cumpărat vile naţionalizate pe bani puţini îi enumerăm pe: Constantin Niculescu, Ionel Olteanu, Cornel Bădoiu, Iulian Tocu, Viorel Hrebenciuc (toţi deputaţi PSD); de asemenea mai locuiesc în astfel de imobile actuali sau foşti membri ai PSD sau apropiaţi ai partidului de guvernământ, care deţin funcţii importante. Printre aceştia sunt: Gheorghe Tinca (ambasador), Liviu Harbuz (consilier guvernamental), Petre Ninosu (fost ministru al Justiţiei, Gheorghe Uglean (fost preşedinte al Curţii Supreme de Justiţie), Cătălin Zamfir (fost ministru în cabinetul Roman), Emil Cico Dumitrescu (consilier prezidential), Oliviu Gherman ambasador), Vasile Ionel (fost consilier al Preşedintelui Ion Iliescu) ş.a. Înălnim şi nume din actuala Opoziţie: Eugen Pleşa şi Marcu Tudor (deputaţi PRM), Radu Stroe (deputat PNL), dar şi personalităţi ale fostei guvernări: Ion Caramitru, Gabriel Ţepelea, Constantin Dudu Ionescu, Mircea Ciumara (PNŢCD), Dorin Marian (fost consilier al preşedintelui Emil Constantinescu) etc.

Există şi numeroşi foşti lideri comunişti care au pus mâna pe astfel de case. Mihai Florescu (fost ministru al Chimiei), Marin Rădoi (fost membru CC al PCR şi fost ministru), Elena Nae (membru supleant al CC al PCR), Radu Constantin (secretar CC al PCR), Vasile Muşat (secretar CC al PCR), Gheorghe Toader (general de Securitate), Ilie Ceauşescu (fratele lui Nicolae Ceauşescu) şi mulţi, foarte mulţi alţii.

Poluarea Bucureştiului

Concentraţia de monoxid de carbon din zona centrală depăşeşte până la de patru ori limitele admise

În anul 2001, în zona centrală a Bucureştiului, media calculată a încărcăturii poluante a fost de 4,37 miligrame/metru cub, iar în 2002 a crescut la 4,58 miligrame/metru cub.

Concentraţia maximă admisă de monoxid de carbon pentru 24 ore este de 2 miligrame/metru cub, ceea ce înseamnă că, în medie, valorile maxime admise au fost depăşite de peste două ori. În ceea ce priveşte valorile înregistrate la un moment dat, în general în intervalele orare în care traficul este aglomerat, se înregistrează depăşiri şi mai mari. De exemplu, în 2001, pe Bd. Carol, concentraţia de monoxid de carbon a fost de 8,76 miligrame /metru cub, iar pe Bd. N. Bălcescu - 5,20 miligrame / metru cub. În anul 2002, cele mai mari valori înregistrate au fost: 6,41 miligrame/metru cub pe Bd. N. Bălcescu, 4,75 miligrame/metru cub pe Şoseaua Mihai Bravu şi 4,12 miligrame/metru cub pe Bd. Carol. Specialiştii consideră că efectele expunerii la valori mari ale concentraţiilor de oxid de carbon sunt diferite în funcţie de timpul de expunere şi de concentraţia poluantului.

Astfel, în cazul valorii de 8,76 miligrame/metru cub, înregistrată pe Bd. Carol (care reprezintă o depăşire de 4,38 ori a concentraţiei maxime admise), o expunere de o oră poate produce cefalee şi greţuri. Dacă expunerea se prelungeşte la 3-4 ore se poate ajunge la un efect letal. Praful, noxele industriale, substanţele poluante au un efect nociv asupra sănătăţii. Expunerea la poluanţii atmosferici iritanţi, cum ar fi praful (particule fine în suspensie), dioxidul de azot, dioxidul de sulf au ca rezultat apariţia unor patologii respiratorii acute sau cronice, în special la copiii cu vârste cuprinse între 7 şi 11 ani. Dintre toate, praful se pare că este cel mai periculos, deoarece în Bucureşti există aproape 300 tone/kmp.

Pe baza metodologiei elaborate de Organizaţia Mondială a Sănătăţii din Europa este calculat impactul asupra mortalităţii generale corelate cu nivelul poluării cu particule totale aflate în suspensie. Specialiştii Institutului de Sănătate Publică Bucureşti au corelat poluarea atmosferică cauzată de particulele fine aflate în suspensie cu mortalitatea generală în 10 oraşe ale ţării (Brăila, Bucureşti, Deva, Drobeta Turnu-Severin, Focşani, Ploieşti, Sf. Gheorghe, Sibiu, Slobozia, Tulcea).

Dacă nivelul poluării nu ar depăşi 50 mg/mc, s'ar fi evitat anual numărul de cazuri de mortalitate generală la 100.000 de locuitori, indusă precoce: Brăila 19,6; Bucureşti 501,1; Deva 13,3; Focşani 0,6; Ploieşti 30,4; Sf. Gheorghe 1,4; Sibiu 10,3; Slobozia 2,4; Turnu Severin 8,9; Tulcea 1,3. Cum Capitala are aproximativ două milioane de locuitori, înseamnă că praful omoară anual (2.000.000:100.000) x 501,1 = 10.022 oameni.

CASELE ROMÂNILOR SUNT SĂRACE ÎN DOTĂRI TEHNICE

Ana BADEA

Potrivit unui studiu realizat de Institutul Naţional de Statistică (INS), din cauza veniturilor reduse şi a costurilor mari pentru alimentaţie şi întreţinere, puţine familii îşi permit să-şi doteze gospodăriile în mod corespunzător cu bunuri de uz casnic. Din punct de vedere al înzestrării familiilor cu bunuri de folosinţă îndelungată, datele INS arată faptul că 92,5% dintre gospodării au televizor, 88,4% aragaz, 84,1% frigider, iar 55,9% posedă maşini de spălat. În timp ce majoritatea Românilor, indiferent dacă locuiesc în mediul urban sau rural, şi-au dotat gospodăriile cu televizoare, aragazuri, frigidere şi maşini de spălat, cuptoare cu microunde sunt invenţii aproape necunoscute pentru locuitorii dela sate (0,7%). Mai mult, ponderea sătenilor care au frigidere este de 69%, faţă de 95,6% dintre familiile din mediul urban, maşină de spălat deţin 33,5% dintre gospodariile dela ţară, comparativ cu 73% dintre familiile dela oraşe, iar aspiratorul este utilizat de 13,25% dintre săteni, raportat la 61,2% dintre oraşeni. Aceleaşi diferenţe mari între medii se pot observa şi în cazul dotării gospodăriilor cu bunuri de folosinţă îndelungată şi cu grad înalt de tehnicitate, cum ar fi aparatele video, combinele muzicale şi computerele.

De asemenea, în privinţa deţinerii de autoturisme, 33,2% dintre gospodăriile din mediul urban posedă cel puţin o maşină, ceea ce reprezintă mai mult decât dublul ponderii gospodăriilor din mediul rural. Conform statisticilor, Românii care îşi permit cele mai performante dotări tehnice sunt lucrătorii pe cont propriu, categorie din care fac parte şi patronii, 6 din 10 astfel de gospodării deţin cel puţin un autoturism, 4 din 10 au telefon mobil şi 2 din 10 deţin video sau computer. Dacă nu foarte multe gospodării posedă tehnologie de ultima oră, de cel puţin o locuinţă dispun 92,5% dintre salariaţi, 97,1% dintre patroni, 95,8% dintre pensionari, 88,4% dintre cei care lucrează pe cont propriu în activităţi neagricole, 90% dintre şomeri şi 93,9% dintre agricultori. În condiţiile în care, în medie, 93,6% dintre Români pot afirma că locuiesc într'o casă proprietate personală, numărul celor cu locuinţe secundare este cu mult mai redus. Drept urmare, 10% dintre patroni, 8,1% dintre lucrătorii pe cont propriu şi 2,6% dintre salariaţi deţin o altă locuinţă în afara celei de reşedinţă.

Românii care îşi permit luxul de a deţine o casă de vacanţă fac parte tot din rândul celor cu venituri peste medie, astfel că 5,8% dintre patroni şi numai 1,1% dintre salariaţi îşi pot petrece vacanţele în propriile case, în timp ce lucrătorii liberi şi şomerii nu pot decât să viseze la astfel de case.

DIN 2007 GOSPODĂRIILE CARE PRACTICĂ O AGRICULTURĂ DE SUBZISTENŢĂ, NU VOR MAI BENEFICIA DE NICI UN SPRIJIN DIN PARTEA STATULUI

Cel mai ambiţios obiectiv al *"Strategiei agricole şi rurale pentru aderarea României la Uniunea Europeană"*, elaborată recent de Ministerul Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor, îi vizează pe micii producători, deţinători ai unor suprafeţe mici de pământ, sub 1 ha, pe care practică aşa-zisa cultură de subzistenţă. Până în anul 2007 aceştia vor trebui să-şi organizeze activitatea sub forma unor *"ferme competitive"*, fie ele axate pe producţia vegetală, fie pe creşterea animalelor şi valorificarea produselor obţinute dela acestea - lapte, carne, lână etc.

"Uniunea Europeană nu ne cere desfiinţarea fermelor mici, care practică o agricultură de subzistenţă, însă acestea nu vor mai beneficia de nici un fel de sprijin din partea statului, începând cu anul 2007" - declară Valeriu Steriu - secretar de stat în Ministerul Agriculturii, Alimentaţiei şi Pădurilor. Oficialul MAAP recunoaşte că în România există milioane de astfel de gospodării, care produc doar atât cât să poată trăi, dar le sugerează posesorilor acestora să înţeleagă că în Uniunea Europeană nu vor avea şanse să supravieţuiască, decât dacă se asociază şi practică o agricultură competitivă. *"Din 2007, subvenţiile se vor acorda doar pentru suprafeţele mai mari de 0,3 ha, care vor fi identificate şi monitorizate prin satelit şi vor dispărea subvenţiile pe produs, care se acordă în prezent"* - spune Valeriu Steriu.

COMMON SENSE Automotive Inc.

General Repairs to All Makes & Models

John (Ion) Moran

- Maşini la mâna a doua pe gustul dvs.
- Reparaţii generale la toate modelele
- Certficare tehnică
- Specialişti în aer condiţionat, în partea electrică şi electronică, fuel injection

Tel: 905 545 1331
Toll Free: 1 866 863 5714

Program: Luni-Vineri: 8.30-18.00
Sâmbătă: 8.30-13.00

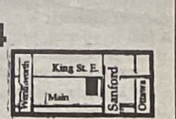

702 King Street East, Hamiton, Ont. L8K 1T3

UN ALT PUNCT DE VEDERE

—Fred NĂDĂBAN—

Cineva mi-a pus sub ochelari *Adevărul de Cluj* din data de 23 Ianuarie, 2003 ca să mă delectez cu lectura unui *"punct de vedere"*. Am început lectura cu detaşarea relativ firească a vârstei; am terminat-o cu sentimentul imperativ că trebue să citesc şi prima parte a articolului cu pricina (nr.23 cuprindea numai partea a 2-a) şi cartea la care ambele părţi se referau, volumul Lucreţiei Jurj, ***Suferinţa nu se dă la fraţi***, în care este descris crugul tragic al grupului Şuşman, grup al Rezistenţei române din Apuseni. În ziua următoare am citit atât partea întâia a articolului cât şi cartea însăşi. Am rămas cu impresia că cele două părţi ale articolului sunt scrise de două persoane diferite, partea a doua amintindu-mi de un anumit senător cu veleităţi literare şi retorică de... ucigaş refulat.

Cu emoţie şi curiozitate crescândă am citit şi cartea. Mi-am reamintit epoca timpurie a ofensivei proletariatului către dictatura... Partidului unic, pe atunci reprezentant cuminţel al intereselor sovietice. Acea perioadă a impus de fapt teroarea în societatea românească până la niveluri greu imaginabile de către oameni normali. Personal am fost în mare măsură cruţat de aspectele tragice şi totuşi ridicole ale spaimei trăite de majoritatea populaţiei pentrucă mă aflam deja în detenţie din Iunie 1948. Pare paradoxal. Nu este. Noi cei din *"interior"* aveam eticheta aplicată şi cantitatea de traume şi riscuri oarecum previzibile. Oricum, înnecatului nu-i mai e frică de apă. Pentru exemplificare. O fostă colegă, actualmente pensionară, membră a unei familii de patru persoane, fiica unui fost ofiţer al Armatei Române decorat din belşug pe ambele fronturi şi deblocat ulterior, trăia cu toată familia într'o magazie de lemne a unui popă curajos de lângă Gherla. Zic curajos, pentrucă era o dovadă de curaj considerabil şi de neobişnuită omenie să adăposteşti o familie de presupuşi duşmani ai poporului, ai Marii Uniuni Sovietice şi ai Partidului, fie şi într'o cămară de lemne. Ei bine, când a murit Stalin, în 1953, ea a plâns cu hohote. Am refuzat să cred, căci noi, la Canal, ne-am bucurat fără nici o disimulare. Cred că era la şcoala primară şi părinţii erau atât de înspăimântaţi de potenţialele pericole rezultând din informarea corectă şi completă a copilei încât au lăsat-o să înghită fără corective tot gunoiul propagandistic vârsat asupra ei la şcoală, pe stradă, pretutindeni. O altă prietenă de aceeaşi vârstă mi-a confirmat micile şi marile tragedii petrecute cam peste tot la moartea *"tătucului"*. Toată tevatura asta stupidă mi s'a părut de un haz irezistibil. Mi se mai pare şi acum, dar ea atestă gradul incredibil de îndobitocire indus prin teroare în toate păturile sociale, dar mai ales în rândurile intelectualităţii, ale ţărănimii, ale micilor burghezi.

La ţară în special, primii ani până la colectivizare, teroarea şi situaţiile groteşti şi terbile în acelaşi timp rezultate din ea au luat proporţii de coşmar. Literatura socialistă însăşi le reflectă din plin în capodopere ca *"F"* a lui D.R. Popescu, *"Refugii"* a lui Augustin Buzura etc. Atunci şi acolo au fost sfărâmate nu numai relaţiile de producţie capitaliste, ci însăşi coloana vertebrală a neamului. Esenţa moralităţii şi spiritualităţii naţiei abia încropite au fost lăsate pradă timp de un deceniu şi jumătate unor demoni locali, mărunţi, meschini, caricaturali, dar înfricoşători, care-şi puteau face de cap complet nestingheriţi, asistaţi de instituţiile statului proletar. Delaţiunea, abuzul şi jaful nerusinat, tortura fizică şi morală, umilirea inimaginabilă au reuşit să frângă, să zdrobească rezistenţa fibrei morale a naţiunii. Prin aceşti demoni mărunţi, repudiaţi mai târziu, a reuşit Partidul să-şi impună dictatura totală bazată pe frică şi să menţină reverberaţiile acesteia până... aş îndrăzni să spun, azi.

Pionierii procesului au fost cozile de topor, turnătorii, provenind în prima fază din droidia satelor. Nu neapărat sărăcia îi împingea pe oameni spre Partid şi Securitate (în detenţie erau mulţi oameni săraci care se împotriveau comunismului), ci turpitudinea fetidă, frustrările trăite pe bună dreptate, complexele de inferioritate, invidia, sluţenia fizică şi psihică, rapacitatea animalică, poftele inavuabile într'o lume normală. Partidul comunist a încurajat toate astea şi a profitat de rezultate. Ulterior, în faza de construcţie, şi-a abandonat aceşti fani incomozi, pe unii chiar i-a penalizat dur. Avea nevoie de oameni nu numai obedienţi (asta se realizase deja prin teroare), ci şi harnici, deştepţi, creativi - calităţi umbrite de slugărnicia de sclavi indusă prin teroare.

Am prezentat până aici temeliile unui *"alt punct de vedere"*. Bazate pe acestea, judecăţile morale asupra grupului Şuşman sunt polar opuse celor ale Domnului (?) Răchiţeanu, marele... scuipător:

a) respingem ca denigrări nerusinate afirmaţiile potrivit cărora Teodor Şuşman se făcuse vrednic de linşaj în faţa moţilor înainte de război. Dimpotrivă, se bucura de respect autentic printre aceştia, aşa cum reiese şi din documentele Securităţii;

b) atât el cât şi membrii grupului său au fost obiectul muncii de dezinformare a Securităţii timp de decenii, şi totuşi imaginea lor în memoria cetăţenilor a fost doar parţial deformată;

c) nu există dovezi credibile privind execuţiile sumare de care îi învinovăţeşte Securitatea şi răchiţeanul. Ni se pare credibil ca ei să-l fi ucis pe meşterul turnător, primarul pus de comunişti, într'o tentativă disperată de a curma delaţiunea, dar nu şi pe ceilalţi doi.

E mult mai probabil ca aceştia să fi fost victimele Securităţii, care pe vremea aceea nu se sfia deloc să ucidă, recte să asasineze fără nici o judecată sau cu un simulacru de proces zeci şi zeci de oameni din judeţul Cluj şi din toată ţara. Vina poate fi uşor atribuită morţilor, ei nu se pot apăra;

d) în ce priveşte calificativul de *"laşitate supremă"* acordat sinuciderii lui Teodor Şuşman, suntem de părere că toţi cei ce din varii motive încă nu ne-am omorît ar trebui s'o facem pentru a ne putea da cu părerea. Strămoşii noştri romani sau greci ziceau că *"cine ştie să moară nu va fi sclav niciodată"*; Japonezii consideră *seppuku* o practică onorabilă, o condiţie a onorabilităţii chiar. Noi cei faimoşi pentru arta noastră de a supravieţui avem un alt dicton: *"Capul ce se pleacă sabia nu-l taie"*; totuşi, poetul introduce şi corectivul *"dar cu umilinţă lanţu'l încovoaie"*. Majoritatea am optat pentru a supravieţui. Cum vom califica moartea Şuşmanilor, care au optat pentru sinucidere sau luptă până la moarte, oferind un model alternativ de comportament, implicit exemplar? Îmi cer scuze, Dvs. D-le Răchiţeanu, aţi răspuns deja: Dvs. veţi scuipa. Noi, nu;

e) privitor la populaţia din Răchiţele venită să scuipe pe cadavrul lui Teodor Şuşman, suntem convinşi că cei care au făcut-o, n'au făcut-o de bună voie, ci aduşi cu sila, sub ameninţarea Securităţii. Din fericire în tradiţia poporului nostru nu există practica scuipatului pe morţi şi pe morminte. Junele Răchiţeanu dovedea o tristă precocitate în blasfemie, dorind să scuipe pe cadavrul unei victime a regimului în temeiul unei acuzaţii complet nedovedite şi suspecte în cel mai înalt grad;

f) în ce priveşte vina de a fi omorît oameni doar pentrucă aveau convingeri diferite de ale lor, găsim că afirmaţia este de un ridicol irezistibil; nu, Domnule Răchiţeanu, dacă i-au ucis, asta s'a întâmplat pentrucă erau turnători ordinari, fără nici o convingere înafară de cea a propriului interes meschin. Pe acesta erau dispuşi să-l servească fără ezitare până la moartea... celorlalţi;

g) referitor la faptul că multe sute de oameni au suferit bătăi crunte şi ani grei de închisoare *"din cauza Şuşmanilor"*, îi amintim D-lui Răchiţeanu că şi după răscoala lui Horea, din 1784, mii de oameni au fost executaţi, mii de familii au fost îndoliate. Îi veţi condamna pe cei trei martiri (dintre care şi un laş sinucigaş) pentru urmările acţiunii lor? Îi veţi blestema împreună cu familiile lor îndoliate? După consumarea acelei tragedii naţionale, naţiunea a decis altfel: ne mândrim cu ei şi cu ce-au făcut, ei reprezentând de fapt vigoarea naţiunii şi îndreptăţirea ei de a supravieţui. Iar pe trădători îi acoperă uitarea şi oprobriul general.

Deci noi vom pune întrebarea invers: Şuşman - asasin sau erou? Şi vom răspunde fără ezitări în consecinţa celor de mai sus.

Noi, Românii, am dobândit tristul cognomen de *"mămăliga care nu explodează"*. Este uimitor, şi trist în acelaşi timp, că orice tentativă de a răspunde violenţei prin violenţă, venită din partea unui neam supus neîncetat violenţelor de tot felul timp de 17 secole, dela etnogeneză încoace, este numită crimă de bună parte din conaţionali; crime împotriva Românilor şi românismului nu par a exista. Sau dacă există, de ele nu se vorbeşte decât în şoaptă, ca nu cumva să ne audă vecinii şi să... scuipe.

Răsfoind presa de-acu' 50 de ani...

Valeriu ARBORE

Ziarele din RPR ale lunii Mai 1953, în cap cu *"Scînteia"*, *"România liberă"*, *"Timpuri noi"*, se voiau organe de informare, publicitate şi propagandă, cu lozinci dirijate şi scribi jalnici, stropiţi din aghiazmatarul roşu şi chemaţi la ordin săptămânal - lunea dimineaţa - la Secţia de propagandă a C.C. al P.M.R., pentru noi dispoziţii. Un singur dirijor peste o singură orchestră, care executa melodia monocordă a luptei de clasă şi fericirii popoarelor mânate spre lagărul socialist. Cotidienele aveau, totuşi, mai multe scrieri, unele normale, ca acele ceasornicului, citindu-se dela stânga la drepata, altele invers. Nu de prisos e şi lectura lor pe diagonală sau desluşirea printre rânduri a unor şarade.

• Toate's vechi despre Ziua muncii, a partidului, a victoriei ş.cl., despre încoronarea regilor Hussein al II-lea în Iordania şi Feisal al II-lea în Irak. Dar ştirea privind desfiinţarea *"Comisiei de control sovietice din Germania"* (29 Florar) putea rezerva şi bucuria unei promisiuni... Vocea unică a dictaturii proletariatului domina, în schimb, peste un imperiu al tăcerii, de exemplu, asupra morţii, la New York, pe 16 Mai, a generalului Nicolae Rădescu, pe 27 Mai, în închisoarea Sighet, a episcopului unit Ioan Suciu sau asupra acerbei lupte pentru putere din Uniunea Sovietică post-stalinistă. Şi nu numai de-acolo! Însă se dă *"bunul de tipar"* pentru eclatanta cuvântare a arhiereului din Bucureşti, Teoctist Arăpaşu, care, între altele, afirma, cu o veselie nechezătoare: *"Sărbătoarea zilei de 1 Mai, sărbătoarea celor ce muncesc cu braţele şi cu mintea pe întreg cuprinsul pamântului, se desfăşoară cu un mare entuziasm de înfrăţire în muncă şi în lupta pentru apărarea vieţii şi a păcii. (...) Freamătul vieţii la care a fost deşteptată firea şi sărbătoarea Zilei Muncii sunt întru totul potrivite cu poruncile credinţei noastre, căci creştinismul este o religie a vieţii, nu a morţii; a păcii, nu a vrajbei; a muncii, nu a leneviei"*. De altfel, iscălesc (în jurnale şi periodice) şi alţi orbitori inteligenţi, ce mergeau atunci pe burtă, ca să nu-i ia la ochi securiştii nici din greşeală! De aceea, cârâiau, claponiceau, cucurigeau, dădeau din gură târcovniceşte, ca să nu tacă, numeroşi cugetători abisali, care după 22 Decembrie '89 trecute fix, mari anti-comunişti s'arată...

• Atenţie: la sfârşitul lălăielilor lor, asemenea bravi condeieri trec la cotonogeală: *"Unelteri agresive ale lacheilor imperialismului în Balcani"*, *"Condamn activitatea criminală a <învăţaţilor > americani"*, clamează prof. D. Cărăuşu, dela Institutul Agronomic din Iaşi, *"Să înceteze criminalul război bacteriologic din Coreea!"*, *"Să înceteze teroarea imperialistă asupra popoarelor!"* ş.a.m.d. *"Împerialişti"*, 'ai? Caraghioz! Curat caraghioz!... Pardon, scuzaţi, să iertaţi că mă întreb: imperilaist, cei aia imperialist? *"Dicţionarul politic"* al vremii oferă răspuns de pe poziţiile adevărului absolut: *"imperialism"* = cel mai înalt şi ultimul stadiu al capitalismului, având cinci trăsături esenţiale: 1) înlocuirea concurenţei prin dominaţia monopolurilor; 2)formarea capitalului financiar şi a oligarhiei financiare; 3) exportul de capital; 4) formarea uniunilor monopoliste internaţionale ale capitaliştilor care-şi împart lumea; 5) terminarea împărţirii teritoriale a lumii între cele mai mari puteri capitaliste. *"Este un capitalism parazitar, în putrefacţie, muribund"*. Aşa grăit-a Lenin în 1916! Pe el îl parafraza revista *"Pentru pace trainică, pentru democraţie populară"*, nr.14/Mai 1953, politicalmente turbată.

• Hop ş'aşa! C'o *"sinceritatea bolşevică"* de toată lauda (sic), gazeturile pemeriste se fac ecoul unor murmure *"frăţeşti"* de peste hotare, vizând... cultul personalităţii. Fără nominalizare! Cult care, zice *"Scînteia"*, papagalizând *"Pravda"*, *"reprezintă o concepţie idealistă care atribuie unor personalităţi proeminente o influenţă hotăritoare asupra desfăşurării procesului istoric. (...) Laudele la adresa lor, care uneori ele însele le încurajează, ameţindu-le, încep să le facă să creadă în infaibilitatea lor, plasându-i de fapt în afara criticii"*. Gura păcătosului adevăr grăia!

• Dar, *"vai de biet Român săracu'"*! Bulversat de-atari *"nervi de primăvară"*, deîndată el îşi va da seama că şi asta-i *"o lungă teorie"*. Setoasă de superlative absolute, conducerea de partid le interzice pe acestea *"căţăilor"*. Pentrucă limbajul securist din presă, ticurile verbale şi de gândire, rămas-au aşa, aproape neschimbate, încă două generaţii şi trei sferturi. Până în ziua de azi...

CITIŢI ŞI RĂSPÂNDIŢI ACEST ZIAR

TRADUCERI LEGALIZATE (Certified Translations)
ENGLEZA - FRANCEZA - ROMÂNA

- ACTE EMIGRARE - SPONSORARE
- DIPLOMĂ, FOAIE MATRICOLĂ FACULTATE - LICEU
- CERTIFICAT NAŞTERE - CĂSĂTORIE - DIVORŢ
- RESUMÉ - C.V.
- ANUNŢURI, RECLAME, BROŞURI, MANUALE
- PAGINI WEB IN HTML

POST-SCRIPTUM TRANSLATIONS
Tel: 416-587-6603
http://PostScriptum.Netfirms.com

Întoarcerea

George GEORGESCU

Insuficienţa respiratorie a lui Alexandru din ultima vreme dispăruse împreună cu acel *"angor pectoris"*, de asemenea şi senzaţia morţii iminente şi întrucât nu mai recepta nici un stimul intern se simţea uşor ca un fulg plutind în timp şi spaţiu. Văzu la orizont câteva puncte luminoase şi îl întrebă pe însoţitorul său: - *"Ce este acolo în depărtare"?* - *"Galaxia Andromeda"*, răspunse acesta. - *"Dar unde mergem"?* - *"Cu mine mergi până la Proxima Centauri de unde te va prelua altcineva".* - ***"Când voi ieşi din Galaxia noastră / Călătorind în Spaţiu şi în Timp, / Voi rătăci de-a pururi printre aştri, / Nemuritor ca Zeii din Olimp".*** Aceste versuri îi veniră în minte şi Alexandru întrebă de unde le cunoaşte. - *"Fac parte din poezia <Carul Mare> pe care ai scris-o după apariţia volumului <Chemarea Stelelor>"*, răspunse însoţitorul său. - *"Dar cum poţi să-mi citeşti gândurile?"*, îl întrebă el mirat. - *"Datorită frecvenţei vibraţiilor neuronilor cerebrali. În această dimensiune a Spaţiului şi a Timpului comunicarea se face prin mijloace necunoscute în universul tău cvadridimensional".* - *Dar nu mi-ai spus încă cine eşti. Îmi amintesc că îi priveam de undeva de sus pe chirurgii care îmi deschiseră toracele pentru operaţia pe cord când ai apărut spunându-mi că trebue să merg cu tine. Te rog spune-mi cine eşti şi unde mergem"?*

- *"Alexandru, în curând te vei afla în faţa unor entităţi care au putere de decizie asupra viitorului tău, ei vor hotărî în ce plan astral va trebui să-ţi continui existenţa după ce vei depăşi momentul de cumpănă în care te afli acum. Eu sunt un prieten căruia i-ai salvat viaţa în altă existenţă pe malul Golgotei, pierzând-o în schimb pe a ta şi misiunea mea este să te duc acolo unde superiorii mei te vor prelua".* - *"Eu nu-mi aduc aminte să te fi salvat dela moarte".* - *"Nici n'ai putea să-ţi reaminteşti după câteva mii de ani câţi au trecut de atunci". "Înseamnă că sunt mort?"* - *"Nu eşti mort. Te-ai desprins numai din corpul tău fizic de care eşti încă legat".* - *"Dar mama unde este, de ce nu a venit ea?"* - *"Mama ta, Alexandru, şi-a încheiat ciclul vieţilor pe pământ şi acum face parte dintre cei care împart lumina. Şi eu mi-am încheiat-o şi ajut noii veniţi".* - *"Nu înţeleg ce vrei să spui".* - *"Mă exprim într'un limbaj pe care acum nu-l poţi înţelege, dar în curând vei fi în măsură să realizezi ce se întâmplă cu tine. Un singur lucru pot şi am voie să-ţi spun. Te-ai gândit vreodată să-ţi faci un bilanţ al vieţii? Adică să aşezi în balanţă atât faptele bune cât şi cele de care nu eşti deosebit de mândru şi să le analizezi cu obiectivitate?"* - *"Am încercat de câteva ori dar am renunţat de fiecare dată de teama rezultatului. De altfel, am uitat multe din întâmplările prin care am trecut, reamintindu-mi-le numai pe cele care au avut un rol determinant în ceea ce se poate numi destinul meu. În special cele care au avut consecinţe majore asupra existenţei mele".*

- *"În faţa entităţilor care te aşteaptă ţi le vei reaminti pe toate, chiar şi pe cele pe care le consideri lipsite de importanţă, dar care au jalonat traseul altor destine. Spune-mi, te-ai îndoit vreodată de conceptul de Dumnezeu şi de existenţa Lui ca principiu fundamental al ordinei universale?"* - *"Singurul de care nu m'am îndoit nici o clipă este Iisus Christos, care s'a jertfit pe Sine pentru a aprinde în sufletele noastre flacăra Credinţei cele adevărate şi a ne mântui. Ceea ce am pus uneori sub semnul întrebării a fost logica după care s'a stabilit că o specie trebue să devoreze altă specie pentru a supravieţui, raţiunea care a stat la baza hotărîrii de a fi sfâşiat de viu puiul de căprioară pentru a potoli foamea puiului de lup, motivul pentru care mor copii nevinovaţi înainte de a se bucura de viaţă, accidentele genetice care dau naştere unor monştri şi multe altele".*

- *"Toate aceste întrebări le vei pune în faţa celor care îţi vor analiza gândurile şi faptele. Acum ne apropiem de* ***Proxima Centauri****. Am străbătut în câteva secunde 4,3 ani lumină, adică peste 400 de mii de miliarde de kilometri dela planeta pe care ai văzut lumina zilei. Eşti pregătit să te întâlneşti cu cei care au puteri decizionale cu privire la destinul nostru"?*

Alexandru încercă să-şi adune gândurile. Se simţea acum uşor ca un fulg, capul nu îl mai durea şi putea respira fără senzaţia de sufocare şi de moarte iminentă din ultima vreme. O forţă mai puternică decât voinţa lui îl atrăgea ca un fluid magnetic spre orizontul luminos-albastru, în timp ce în urmă îl trăgeau liane invizibile, ca un cordon ombilical imaterial. Auzea ecoul unor voci care spuneau *"Nu uita că noi te iubim"*. Dar ale cui erau aceste voci? - *"Spune-mi, se adresă el însoţitorului său, unde sunt cei dragi de care m'am despărţit la spital"?* - *"Au rămas în urmă soţia care te-a îngrijit cu mult devotatment şi fiica ta împreună cu cele două fete ale ei. Ţi le aminteşti"?*

Alexandru făcu un efort uriaş pentru a-şi aduna gândurile. Îşi reaminti că soţia sa îşi exprimase de mai multe ori dorinţa să fie ea prima care va pleca *"dincolo"*, deoarece nu voia să rămână singură la bătrâneţe. Era apoi fata lui de care era deosebit de mândru, deoarece ea reprezenta întruchiparea viselor sale neîmplinite, întrucât se născuse în altă zodie, reuşind să se afirme şi să fie apreciată în munca de cercetare şi în învăţământul universitar. Erau şi fetele. **Ruxandra care era o adevărată domnişoară, delicată, distinsă, de o frumuseţe aparte. Fata cea mică, Yvonne, deosebit de sensibilă şi generoasă suferea din nefericire de aceeaşi malformaţie congenitală ca a lui, adică o valvulă defectă a inimii. Toţi membrii familiei o înconjurau cu multă dragoste şi atenţie pentru a o feri de alimente şi lucruri ce ar fi grăbit momentul operaţiei pe cord, care, după unii medici ar fi trebuit efectuată încă dela vârsta de trei ani.**

- *"Dumnezeule"!*, strigă Alexandru reamintindu-şi de sondele introduse în trahee, în stomac şi în vezică, *"Yvonne nu trebue să ajungă pe masa de operaţie deoarece inima ei nu a ajuns la dimensiunile normale, fiind prea mică. Trebue să mă întorc, căci au nevoie de mine. Eu am fost adevăratul ei părinte deoarece tatăl lor le-a părăsit de mici. Domnule, nu ai vrea să ne întoarcem"?* - *"Este imposibil*, răspunse acesta. *Trebue să te duc până la Proxima Centauri, unde eşti aşteptat de superiorul meu".* - *"Te rog! Spuneai că ţi-am salvat cândva viaţa, fă-o în amintirea sacrificiului meu de atunci".* - *"Nu am putere să-ţi îndeplinesc dorinţa, dar acest lucru îl pot face cei în faţa cărora te vei afla în curând. Ei fac parte dintr'un univers multidimensional şi au puteri decizionale fiind în contact direct cu divinităţile. Susţine-ţi cauza în faţa lor".*

- *"Dar nu se poate, nu este drept*, strigă Alexandru. *Fetiţa trebue ocrotită, nu are decât doisprezece ani, ar însemna ca din patru în patru ani să i se repete dificila operaţie până ce inima va ajunge la dimensiunile normale. Dacă ei nu vor fi de acord să mă întorc"?* - *"Nu porni cu idei preconcepute, ei ştiu mai bine decât noi ce hotărîre trebue luată".* - *"Dar te voi mai întâlni vreodată"?* - *"Ne vom întâlni, poate, când ciclul vieţilor tale terestre va lua sfârşit."* - *"Eşti îngerul meu protector"?* - *"Sunt un mesager al entităţilor superioare".* - *"Pot să ştiu cum te cheamă"?* - *"Când ne-am întâlnit prima oară mă numeam Ravi. Acum adio Alexandru, a sosit clipa despărţirii. Nu-ţi pierde nici o clipă speranţa şi credinţa. Ele te vor călăuzi în viaţă!"* - *"La revedere Ravi, îţi mulţumesc mult. Eşti un adevărat prieten"*, zise el simţindu-se mic şi singur într'un univers mare şi necunoscut. - *"Nu eşti singur"*, se auzi o voce, dar nu văzu în apropierea sa decât un nor auriu sub o formă globulară ce pulsa.

În acel moment, datorită percepţiilor extrasenzoriale de care beneficia în noua lui ipostază, simţi prezenţa unei entităţi luminoase şi avu senzaţia unei prăbuşiri precipitate, simţinu-se absorbit în spaţiul infinit ca într'un vacuum uriaş. În timp ce înainta cu o viteză ce o depăşea pe cea a gândului, i se derulau prin faţa ochilor ca pe un uriaş ecran panoramic imagini înregistrate în memoria lui afectivă, scene, amintiri şi figuri ale unor rude şi prieteni plecaţi înaintea lui pe drumul spre eternitate şi le zâmbi tuturor făcându-le câte un semn prietenesc cu mâna. Se revăzu copil alături de tatăl lui într'o vacanţă la Mânăstirea Cernica, stând de vorbă cu călugării, sau mai târziu când acesta l-a vizitat în Lagărul de internaţi politici dela Caracal, unde Alexandru fusese deportat. Bătrânul plângea. Puţin timp după aceea, datorită supărării, un infarct miocardic i-a fost fatal. Şi-a văzut mama îndoliată după moartea tatălui lui, moment în care Alexandru fu cuprins de emoţie şi duse mâna la piept, deoarece simţi o durere deosebit de puternică în regiunea inimii.

- *"Mamă*, strigă el, *vreau să-ţi arăt carnetul de note. Am luat premiul al doilea, deoarece premiul întâi a fost acordat unui nepot al directorului".* - *"Nu te duce la şcoală cu sandaua descheiată"*, îi spuse ea mângâindu-l cu duioşie pe frunte. - *"Mamă, stai puţin, unde te duci?"* - *"I-am spus fratelui tău Ştefan. Mă duc să dau lumină".* - *"Cui dai lumină?"* - *"Celor care se zbuciumă în întuneric."* - *"Mămă, nu pleca, am atâtea să-ţi spun. Aş vrea mai întâi să-ţi cer iertare pentru faptul că te-am supărat când eram tânăr şi aveam convingerea că pot lupta cu forţele răului pentru a schimba nedreapta orânduire. Mai am pe conştiinţă şi moartea tatălui meu. Poate că eu sunt autorul moral al trecerii lui în nefiinţă".* - *"Oricum el ar fi murit deoarece era bolnav de inimă, ca tine. Vă urmaţi amândoi destinul vostru".* - *"Mi-a fost dor de tine, mamă... Tu erai un factor de linişte şi echilibru în viaţa noastră, a tuturor. După ce ai plecat am pierdut siguranţa pe care ne-o dădea prezenţa ta".*

Imaginile deveniră apoi tulburi datorită lacrimilor care îi curgeau pe obraji. Un om în uniformă militară îl pălmuia cerându-i numele membrilor organizaţiei de rezistenţă anticomunistă. De durere ţinea dinţii strânşi ca să nu-şi muşte limba. - *"Banditule*, spunea bruta, *ce legături aveţi cu poetul Radu Gyr"?* - *"Nu avem legături cu el".* - *"Minţi, banditule. Am citit statutul organizaţiei voastre, este plin de sloganuri naţionaliste. Tot cartierul Lizeanu, dela Ştefan Cel Mare până la Lacul Tei este verde. Sunteţi simpatizanţi ai <Mişcării Legionare>"* zise acesta şi din doi pumni îl trânti cu capul de perete. Sângele începu să-i curgă pe gură şi pe nas iar Alexandru se trezi din leşin după un timp lung cât o veşnicie, într'un uriaş amfiteatru deasupra căruia străjuia un cer de culoare albastru-violet, unde mii de globuleţe de lumină aşteptau clipa coborîrii pe pământ în căutarea viitorilor părinţi. Însoţitorul lui îi transmise cerebral să se apropie de locul unde se vedeau siluetele unui grup de fiinţe cu chip omenesc, îmbrăcate cu pelerine lungi până la pământ.

- *"Îi cunosc*, spuse Alexandru, *i-am mai văzut o dată când era să mă sufoc în somn datorită unui edem faringean şi pereţii camerei mele de dormit dispăruseră, în locul lor fiind cerul. Atunci au clătinat din cap privindu-mă, semn că nu sosise încă momentul plecării mele spre zările albastre. Îl voi întâlni şi pe Dumnezeu"?* - *"Dumnezeu este dincolo de puterea de percepere şi de înţelegere a celor din univerul din care vii*, auzi el un răspuns în conştiinţa sa. *Un univers în care, din păcate, omul nu se comportă aşa cum este voia Domnului şi săvârşeşte greşeli enorme".* - *"Ştiu că şi eu am greşit mult*, răspunse el, *dar aş vrea să vă întreb, sunt vinovat oare de faptele mele determinate de cauze independente de voinţa mea? Dacă predestinarea face parte din Legile care conduc Universul, atunci sunt vinovat de faptele mele care fatalmente trebuiau să se întâmple fiind dinainte stabilite? Sunt vinovat de actele săvârşite în virtutea atavismului transmis prin filogeneză? Sunt oare vinovat de îndoielile provocate de multitudinea curentelor filosofice pe care le-am studiat şi pe care le-am analizat înainte de a le respinge şi a îmbrăţişa perceptele lui Christ? Ce vină port că am fost adus într'o lume imperfectă, plină de primejdii, în care abiecţia umană te împiedica adesea să respecţi principiile Eticii şi Moralei pentru a supravieţui?"*

- *"Toate aceste frământări şi gânduri ale tale demonstrează treapta pe scara evoluţiei la care ai ajuns din punct de vedere spiritual".* - *"Ştiu că este aproape imposibil să atingi perfecţiunea lui Iisus Christos. Sunt conştient că am săvârşit multe greşeli, totuşi v'aş ruga să-mi permiteţi să mă întorc acasă. Este cineva acolo care are nevoie de mine."* - *"Ştim acest lucru, de aceea am hotărît să îţi îngăduim să te întorci pentru a continua să te purifici de greşelile săvârşite, să continui seria povestirilor pline de morală pe care le-ai scris în intenţia de a demasca răul care perverteşte sufletele în lumea ta şi să contribui la protecţia micuţei Yvonne."*

- *"Yvonne*, strigă el, *Yvonne... Yvonne..."*

- *"Sunt aici Bunelule*, zise fetiţa mângâindu-i mâna obosită care se odihnea pe pătura patului din spital. *Suntem toţi lângă tine. Cum te simţi?"* - *"Sunt foarte obosit*, spuse el privindu-i pe toţi cei dragi care erau adunaţi în jurul lui şi ochii i se umplură de lumină şi de o bucurie nemărginită la vederea lor. *Am făcut o călătorie deosebit de lungă înainte de a mă întoarce acasă".*

AVIZ IMPORTANT

Persoanele care doresc să plătească abonamentul la ziarul "Cuvântul Românesc" în lei, pot depune banii în valută naţională la contul

Fundaţiei Culturale "Cuvântul Românesc"
2511. 1 - 10297. 1 / Rol B.C.R., Fil. Sect. 6, Bucureşti

anunţând în acelaşi timp şi secretariatul fundaţiei la adresa:
Oficiul Poştal nr. 23, C.P. Nr. 9. Sector 6, Bucureşti
TEL: 746 46 59

We bring the value of good food...

Sibiu-Hermannstadt Delicatessen

Încă mai apreciaţi gustul mâncărilor româneşti şi europene?

Atunci vizitaţi magazinul nostru,

NOU DESCHIS

unde veţi găsi o largă selecţie de produse româneşti şi europene de cea mai bună calitate !

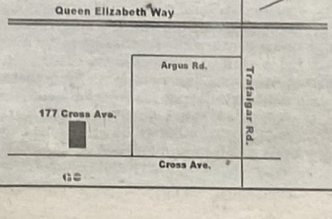

Virgil şi Adriana Comşa

177 Cross Ave.
Oakville, ON
Tel. 905-338-0296

Romanian Connection

- Interviu cu actorul Bogdan Stanoevici -

Pe Bogdan Stanoevici îl cunoscusem acum vreo doisprezece ani, la Paris, prin intermediul unui prieten comun, Dl. Mihai Ratcu dela Televiziunea Română. Căsătorit cu o Franceză şi plecat din România înainte de aşa-zisa Revoluţie, actorul Stanoevici îşi făcuse deja un nume în ţară, graţie talentului şi reputaţiei de perfecţionist. Astfel, încă din primul an de IATC, jucase pe scena Teatrului Naţional din Bucureşti, alături de Mişu Fotino, Coca Andronescu, Adela Mărculescu şi George-Paul Avram, în "Idealul şi Ion Anapoda" de G.M. Zamfirescu.

Însă cariera unui actor român în străinătate diferă de cea a unui artist plastic sau muzician. Aceştia au un mijloc de exprimare universal, cel al talentului, pe când actorul, pentru a-şi exprima talentul, mai are nevoie şi de altă unealtă, limba, care în acest caz poate constitui un handicap şi tocmai de aceea actorii români care au făcut carieră în străinătate nu sunt mulţi. Unii au avut şansa de a fi venit aici de mici şi a-şi fi făcut studiile în Occident, ceea ce reduce considerabil handicapul limbii, însă Bogdan Stanoevici a sosit în Franţa la maturitate, la 32 ani şi vorbind franceza, ca tot Românul, dar nu mai mult. De aceea performanţa sa mi se pare demnă de a fi remarcată.

Radu Negrescu-Suţu: - Ce v'a determinat, stimate Domnule Stanoevici, să plecaţi din ţară *"în plină glorie"* aş zice, când deveniseţi un actor extrem de popular şi vă aştepta o frumoasă carieră la care aţi renunţat, prin plecare, *"de bună voie şi nesilit de nimeni"*?

Bogdan Stanoevici: - Domnule Negrescu-Suţu, asocierea anterioară cu marii noştri actori *"de export"* mă măgulеşte. E drept că, cel puţin în Franţa, aceştia nu au fost prea mulţi: Elvira Popescu, Maria Ventura, Alice Cocea, Eduard De Max şi Jean Yonnel. Cam atât.

RNS: - L-aş adăuga pe Mihăescu, care deşi nu a fost un actor de talia celorlalţi, a fost totuşi un foarte bun actor, astăzi uitat şi, deşi a interpretat mai multe roluri secundare, le-a interpretat cu multă putere de convingere. Şi-apoi l-aţi uitat pe Furdui, plecat şi el din ţară după consacrare şi tragic dispărut după 1989, la Paris.

BS: - Da, Furdui a fost un mare actor. L-am cunoscut pe vremea când jucam la Teatrul Municipal din Ploieşti. De altfel, când am luat concursul am intrat pe postul pe care-l ocupase el. Ţin minte că atunci mi-a spus o frază al cărei adevăr l-am aflat ceva mai târziu: *"Când secretara de partid o să vrea să-ţi dea lecţii de teatru, întreab-o în ce an a terminat IATC-ul, şi în felul acesta vei fi liniştit şi vei avea un duşman în plus..."* Mitică Furdui avea dreptate. Secretara nu avea nici o şcoală de teatru, ci numai şcoala de partid şi o gură mare, ori asta ajuta pe vremuri. L-am găsit pe Furdui la Paris când am sosit, unde, în ciuda vârstei la care venise, dar graţie talentului şi experienţei sale româneşti a fost remarcat de regizorul de film Jean-Jacques Béneix, care i-a propus un rol important care a atras după aceea şi alte propuneri de roluri. Însă bariera limbii şi accentul pronunţat l-au făcut să refuze propuneri care i se păreau limitative faţă de ceea ce putea el să facă. Când a decis să părăsească această lume, cred că a făcut-o pentrucă nu suporta ideea de a lăsa în urma sa, pentru cei care-l cunoşteau şi poate, şi mai mult, pentru fiul său, ideea unei vieţi ratate într'o lume care nu era a lui, într'o ţară în care nu reuşise să se adapteze. De altfel făcuse, mi se pare, o încercare de reintoarcere acasă, care nu s'a petrecut aşa cum ar fi vrut el, nu din vina lui ci din vina celor care nu au ştiut să-l primească cum i se cuvenea. Amintirile mele pariziene cu el sunt legate de serile petrecute împreună cu alţi actori veniţi din România, seri care se terminau în apartamentul său, pe la 6-7 dimineaţa, în jurul unui pahar de vin şi al unor mâncăruri neaoşe cum numai el ştia să facă. Iar în faţa noastră, luminile albe şi roşii ale automobilelor de pe Periferic, creau parcă imaginea unui brad de Crăciun. Această imagine care, după seri şi seri de petreceri şi amintiri povestite de Mitică, ce ne storceau lacrimi de râs, l-a atras mai mult decât orice către gestul ce i-a fost fatal. Să se odihnească în pace şi să-l ierte Dumnezeu!

RNS: - Şi cei pe care i-a lăsat. Evocarea Dvs. este emoţionantă. Însă, dacă actorii români nu au fost prea mulţi în Franţa, ce să mai vorbim de America, unde eu nu cunosc decât doi, ce-i drept de anvergură.

BS: - Marele Edward G. Robinson şi Johnny Weissmüller.

RNS: - Şi Lauren Bacall. Şi aş mai adăuga la această listă pe Nadia Gray, decedată şi ea acum câţiva ani, după o scurtă dar frumoasă carieră în Italia, cu Fellini, în Franţa şi Anglia. De fapt acum realizez că nu putem vorbi despre actorii români din străinătate decât la trecut şi că sunteţi ultimul mohican al şcolii româneşti.

BS: - Nu chiar ultimul, dar unul dintre puţinii actori români din Franţa. Nu-i cunosc pe toţi, căci nu pot nici eu să cunosc pe toată lumea. Unul dintre ei este Iulian Negulescu, care a venit în Franţa prin anii '70 şi care, fiind actor cu o şcoală de teatru ca cea din România şi, în plus, fiind şi bărbat frumos, a avut şansa să joace alături de Jeanne Moreau. Iar în ultimul timp s'a orientat şi către regia artistică de teatru şi cursuri de artă dramatică. Şi pentrucă vorbim de Românii care astăzi reuşesc să-şi facă meseria în străinătate, în domeniul artistic, chiar dacă nu neapărat actori, nu pot să nu-l amintesc pe compozitorul Vasile Şirli, care este nici mai mult nici mai puţin decât directorul artistic al *Eurodisney*-ului de lângă Paris. Fiind prieteni de ani de zile, de pe vremea grupului coral *"Song"* din anii studenţiei mele, cunosc foarte bine felul în care Vasile Şirli a reuşit să demonstreze ce este capabil să facă în lumea muzicii: numai şi numai datorită talentului şi perseverenţei unice şi în ciuda tuturor obstacolelor.

Dar să ne reîntoarcem la întrebarea Dvs. *"de ce am plecat din ţară?"* Ei bine, aflaţi că aceeaşi întrebare mi-au pus-o, la vremea respectivă, deci acum 14 ani, toţi prietenii care nu înţelegeau demersul meu. Devenisem cunoscut, făceam filme, jucam teatru, apăream la televiziune, dar... mă sufocam. De unde dorinţa de a schimba aerul pentru a putea respira ca lumea, cu ambii plămâni, aerul libertăţii, să pot umbla prin lume şi să-mi încerc şansa şi în alte părţi. Şi apoi, *last but not least*, pentrucă... mă însurasem şi soţia mea era franţuzoaică.

RNS: - Domnule Stanoevici, până a ajunge la plecarea Dvs. din România, reală pierdere pentru teatrul şi cinematografia română, dar ce să facem, ne urmăm cu toţii destinul în viaţă, care a fost evoluţia carierei Dvs. în ţară?

BS: - Am început prin a juca, aşa cum aţi amintit, încă din anii studenţiei, apoi rolurile la Teatrul Naţional au început să se înlănţuie *("Inocentul"*, *"Fata din Andros")*, ba chiar şi o participare la Festivalul de Teatru din Edinbourg. Deci mi-am început cariera teatrală românească la Teatrul Naţional şi-am terminat-o la Teatrul Giuleşti, unde am avut din nou şansa să joc alături de câţiva dintre cei mai buni actori: Sebastian Papaiani, Gelu Niţu, Rodica Mandache şi Irina Mazanitis. Piesa se numea *"Aşteptam pe altcineva"*, de Paul Ioachim şi-am jucat-o timp de doi ani, în turneu, peste tot în România. Ultima reprezentaţie s'a terminat în lacrimi, spre nedumerirea şi surprinderea publicului: era şi normal, era o reprezentaţie de adio, căci peste puţin timp urma să plec din ţară, şi eu şi Irina Mazanitis, care a plecat şi ea, abandonând tot ce iubeam. Apoi, odată cu succesul, au urmat filme, multe filme.

RNS: - De exemplu?

BS: - O bună duzină de filme, dintre care opt în care deţineam primul rol, şi aceasta timp de zece ani, din 1979 până în '88. Îmi amintesc *"Tridentul nu răspunde"*, în regia lui Traian Roman, *"Sania albastră"* (Ioan Cărmăzan), *"Învingătorul"* (Tudor Mărăscu), *"Ziua Z"* (Sergiu Nicolaescu), *"Melodii la Costineşti"* (Constantin Păun), *"Rezervă la start"* (Anghel Mora) şi multe alte filme care Dvs. nu vă spun nimic, fiind plecat din ţară dinainte. Popularitatea mi-a deschis uşile televiziunii, unde am jucat în şase filme, cu patru roluri principale, care se numeau pe atunci *"Teatru TV"*, un fel de combinaţie între teatru şi cinematografie. Mai adaug zece piese de teatru, dintre care şapte roluri principale şi, deci, în momentul sosirii mele în Franţa aveam un oarecare palmares şi o oarecare experienţă, nu-i aşa, pentru a pretinde la o continuare a carierei mele artistice.

RNS: - Şi-aici urmează şocul artistului obişnuit cu notorietatea şi obligat s'o ia dela început, într'o ţară în care nu este cunoscut, pe scurt şocul celui care până mai ieri era *"cineva"* şi care peste noapte a devenit *"nimeni"*.

BS: - Şi care este foarte greu de încasat. Aici eram doar *"un tip care zice că era actor cunoscut în România, care zice că a făcut peste 20 filme, care zice că a jucat teatru..."* Este foarte frumos, dar nu interesează pe nimeni. Trebuia să demonstrez că sunt un adevărat actor, să nu accept roluri de figuraţie, nici măcar pentru început, pentrucă altfel rămâi catalogat ca *"cel mai bun figurant"* şi nu vei acceda niciodată la statutul de actor, cu toată experienţa anterioară. Trebuia deci să-mi fac, încet-încet, *"un loc sub soare"* în jungla *show-business*-ului francez.

Am început cu scheciuri pentru Televiziune, la Canal Plus, parodiind procesul Odiosului, foarte la modă în 1990, şi situaţii reale sau inventate din viaţa Geniului Carpaţilor. Autorul scheciurilor, Carl Zéro, astăzi o vedetă, entuziasmat de succes, a început să scrie pentru mine şi astfel am trecut în revistă şi interpretat pe toţi dictatorii momentului.

Succesul m'a încurajat să bat la uşile tuturor directorilor de *casting* spre a-mi propune serviciile şi să-mi conving agentul că dacă se va ocupa cum trebue de cariera mea, va câştiga mulţi bani, pentrucă eu sunt *"cel care vine tare din urmă"*! Odată ajuns în faţa camerelor de televiziune, *"cel care zicea că este*

actor", adică eu, a demonstrat nu numai că este un adevărat actor, cu adevărată experienţă, dar a cules şi elogiile realizatorilor, scenariştilor şi producătorilor, pentru şcoala românească, care se vedea prin interpretările sale.

RNS: - Ce a urmat după aceea?

BS: - O superbă aventură în lumea cinematografiei, televiziunii şi teatrului. Cu filme de lung metraj ca: *"Quicksand"* (John Makenzie - SUA), *"L'Engrenage"* (Franck Nicotra), *"Bingo"* (Maurice Illouz), *"L'Affaire Martial"* (Jean-Pierre Igoux), seriale TV ca: *"Highlander"* (Denis Berry), *"Mélissol"* (Jean-Pierre Igoux), *"Cordier, juge et flic"* (Eric Summer), *"Le Camarguais"* (Patrick Volson) şi cel pe care l-aţi vizionat, *"Lyon Police spéciale"*, realizat de Dominique Tabuteau şi altele.

RNS: - Unde v'am găsit foarte convingător în rolul personajului negativ din film.

BS: - Şi care era mai dificil de interpretat decât cel al poliţistului, personajul pozitiv. Dar, cu voia Dvs., vom reveni asupra acestui film mai târziu. În toţi aceşti ani am jucat şi teatru, o altă pasiune, în piese ca: *"Faisons un rêve"* de Sacha Guitry (Jacques Lorcey), *"Dix petits nègres"* după Agatha Christie, *"Le Premier"* de I. Horovitz (Marc Lesage) şi două piese realizate de mine: *"Ces fous hypocrites"* de T. Mazilu şi *"Le système ribadier"* de Feydeau. Deci, o aventură superbă în lumea interpretării şi a creaţiei şi satisfacţia de a fi reuşit să-mi continui meseria.

RNS: - Ceea ce nu este puţin lucru, întrucât actorii români care nu s'au apucat de altă meserie în străinătate, sunt, după cum spuneam, puţini. Cu tot talentul, pentru unii handicapul limbii este decisiv şi, cum timpul trece repede, oamenii se apucă, cu regret, de altceva, pentru a putea trăi decent, sau chiar bine, dacă reuşesc în altă meserie. Îmi închipui însă că succesul a venit treptat şi că a trebuit s'o luaţi înainte metodic...

BS: - Este adevărat. Cum bine spuneaţi, Domnule Negrescu, mi-am dat încă dela început puncte de trecere obligatorii. Un *"cincinal"* pentru a trece dela o etapă la alta, din punct de vedere al importanţei rolurilor care mi se vor propune şi al recunoaşterii în mediul artistic ca actor francez de origine română. Şansa mi-a surâs şi uneori am reuşit cincinalurile mai bine decât Ceauşescu, adică în numai patru ani!

RNS: - Pe când o invitaţie la Televiziune, într'una din numeroasele emisiuni unde sunt invitaţi actori mai mari sau mai mici?

BS: - Este unul dintre punctele ce mi-am propus în etapa următoare, împreună cu alte proiecte, de scenarii sau chiar de producţie, *si Dieu le veut*, cum spune Francezul.

RNS: - Cu voia şi ajutorul Domnului! Vă doresc mult succes. Dar să ne întoarcem, stimate Domnule Stanoevici, la ultimul Dvs. film, în care v'am admirat excelenta prestaţie, în rolul mafiotului român, al doilea rol al filmului. Cum s'a născut ideea acestui film?

BS: - Domnule Suţu, acest film şi acest rol au fost pentru mine o îmbinare de noroc şi experienţă profesională, ce au făcut ca rolul iniţial, ce fusese scris pentru un actor în jur de 50 ani, albanez, mic, gras şi slinos, să-mi fie propus mie şi deci, modificat în scenariu. Albanezul a devenit Român, instalat în Franţa de peste 15 ani şi perfect integrat în sistemul economic francez ca şi în viaţa publică. Cele câteva replici în limba română au fost adăugate de mine pentru a da o anumită autenticitate personajului, accentul nefiind un criteriu în alegerea mea pentru acest rol. Filmul a plecat dela un fapt real, o anchetă de poliţie pe marginea traficului organizat între Est şi Vest.

RNS: - Acest trafic, din păcate nu este deloc o ficţiune cinematografică şi, în ultimii 20 ani, a îmbrăcat noi forme. Se poate vorbi astăzi de un *sclavagism domestic*, cu fete în casă, femei de serviciu, literalmente sechestrate şi care nu se pot plânge poliţiei întrucât nu au acte în regulă. Se poate iarăşi vorbi de un *sclavagism pentru datorii*, cu persoane îndatorate la infinit faţă de mafia care le-a organizat şi finanţat transportul şi intrarea în Franţa şi care le obligă să lucreze gratuit pentru a-şi răscumpăra aceste datorii, în perspectiva unei ipotetice eliberări, într'o zi care nu va sosi niciodată. Apoi *sclavagismul infantil*, în care Românii excelează faţă de cele precedente, apanajul Asiaticilor, şi care constă în utilizarea copiilor de 6-8 ani, uneori mutilaţi şi deveniţi adevăraţi infirmi, spre a impresiona sufletele caritabile din Occident, neobişnuite cu aşa ceva, copii care cerşesc fără nici un folos personal, întrucât câştigurile li se confiscă în totalitate. Exploataţi fără milă, maltrataţi dacă nu aduc destui bani, aceştia nu au nici o şansă de scăpare întrucât toată lumea se dezinteresează de soarta lor. În primul rând părinţii, care i-au vândut mafioţilor, şi'n al doilea rând guvernanţii români care, odată căftăniţi, au alte priorităţi.

Nu vor mai fi astfel exploataţi decât atunci când, depăşind vârsta copilăriei, nu vor mai putea fi utilizaţi în mod rentabil ca cerşetori. Va fi însă prea târziu, întrucât convieţuirea în mediul mafiot îşi va lăsa amprenta asupra evoluţiei viitoare, ca delicvenţi juvenili, cu toate şansele de a intra în categoria următoare, a banditismului şi a crimei organizate. Sau vor intra în *"multinaţionalele"* mafiote care se ocupă cu traficul de copii şi vor continua exploatarea celor dintre care, până mai ieri, făcuseră ei înşişi parte. Să nu fim naivi, rapoartele poliţiei demonstrează că aceste organizaţii nu sunt deloc *"artizanale"*, ci bine structurate şi ierarhizate, ca nişte veritabile societăţi de afaceri. Cu *"plăci turnante"* la Kiev, Moscova, Praga şi Bucureşti, cifra lor de afaceri în Franţa este actualmente de 2-3 miliarde de dolari anual.

BS: - La fel ca şi cea rezultată din *prostituţie*, altă formă de sclavagism. Şi aici revenim la subiectul filmului. Tinere fete, nu neapărat prostituate la origine, sunt trimise în Occident unde ele cred că le aşteaptă slujbe rentabile şi, odată ajunse, sunt obligate să se prostitueze. Ţinute cu mână de fier sub ameninţarea permanentă de a fi bătute sau ucise atât ele cât şi membrii familiei rămase în ţară, nu au nici o scăpare. Familia din ţara de origine este ţinută sub control de mafia locală, care acţionează la ordinele mafioţilor aflaţi în Vest, instalaţi legal, care plătesc impozite şi care aparent respectă legile. În spatele tejghelei diferitelor baruri sau a birourilor societăţilor de construcţii se ascunde o întreagă structură, ca o pânză de păianjen şi care ţine într'un adevărat sclavagism modern femei şi copii care cerşesc, fură, spală maşini şi se prostituează pentru a plăti, vezi Doamne, datoriile făcute pentru a fi aduşi în Occident.

RNS: - Subiectul este foarte grav şi iarăşi trebue să constat, cu amărăciune, că până şi în cazul prostituţiei infantile Românii excelează, cel puţin în Franţa, întrucât arareori raportele de poliţie menţionează în aceste cazuri copii de alte naţionalităţi.

BS: - Este foarte grav, Domnule Negrescu, fiindcă a luat amploare şi pentrucă aceste noi mafii venite din Est nu au, comparativ cu mafia italiană, nici un fel de lege sau regulă de conduită. Algerienii, care controlau prostituţia în Franţa, au fost eliminaţi de Ruşi, care au fost, la rândul lor, eliminaţi de Iugoslavi. Iar dela problemele din Kosovo, Albanezii au sosit şi au ocupat locul ultimilor, cu o rară violenţă şi sălbăticie. Poliţia franceză a făcut câteva rapoarte despre mafia albaneză care literalmente te înspăimântă.

RNS: - Domnule Stanoevici, acum 25 de ani când, proaspăt exilat, mă aflam în lagărul dela Traiskirkhen de lângă Viena, Albanezii aveau deja o celebră faimă de cuţitari cu care nici o altă naţie nu era amatoare să se măsoare. Arnăuţii de pe vremea Imperiului Otoman erau războinici temuţi şi constituiau gărzile personale ale principilor, dar nu se sfiau să şi tâlhărească dacă ocazia se prezenta. Timpurile au evoluat însă nu şi mentalităţile.

Gilles Leclair, fost director adjunct al *Europol*-ului la Haga, actualmente director al UCLAT-ului (Uniunea de Coordonare a Luptei Antiteroriste) în Franţa, trăgea semnalul de alarmă într'un interviu apărut în ziarul *Le Figaro* din 3 Februarie a.c., asupra criminalităţii venite din Europa de Est şi din Balcani. Şi care, spunea Domnia sa, finanţează terorismul. Este cazul mafiei albaneze, care a reuşit într'un răstimp relativ scurt să facă concurenţă mafiei siciliene, cu care semnase în prealabil acorduri în cadrul traficului de canabis.

Dar nu după mult timp, mafia italiană se afla depăşită de aceşti bandiţi extrem de duri şi de rezistenţi, chiar dacă sistemul lor mafiotic nu este atât de bine structurat ca cel al italienilor. În Franţa, mafia albaneză controlează

Continuare în pag. 15

Exerciţiul trezirii

Ilie MIHALCEA

Prestigiosul *"Salon de carte"* dela Paris, aflat la cea de-a 23-a ediţie, s'a desfăşurat în acest an (21 - 26 Martie) pe fondul evenimentelor din Golf. Bilanţ negativ: 186.000 vizitatori faţă de 220.000 în anul 2002, cu 15% mai puţin, o scădere datorată războiului. Flandra şi Ţările de Jos au fost invitate de onoare la această sărbătoare a cărţii de pe malurile Senei.

România a fost prezentă şi la această ediţie cu un stand organizat de Ministerul Culturii. Stand în care i-am întâlnit pe interlocutorii mei şi cu ale căror opinii încercăm să surpindem acest interminabil - l-aş numi exerciţiul trezirii... - pretenţios act cultural ministerial dâmboviţean, cu toate gesticulările lui, într'o realitate atât de pregnantă ca cea dela Paris.

Ana ANDREESCU (Consilier la Ministerul Culturii): În spaţiul închiriat de Ministerul Culturuii, care este de 36 mp, a fost organizat un stand, să spunem personalizat, în sensul că concepţia standului aparţine unui artist român, Dl. Mircea Dumitrescu. Acest concept al domniei sale a fost pus în practică de către Dl. Mihai Oroveanu, directorul Muzeului Naţional de Artă Contemporană, iar partea de expoziţie propriuzisă a cărţilor i-a revenit Ministerului Culturii, care are relaţia directă cu edituriile. Sunt 40 de edituri găzduite, edituriile care au dorit să trimită cărţi la expoziţie. Între ele se află edituri importante, cu activitate foarte serioasă cum ar fi Ed. Univers Enciclopedic, Ed. *"100 + 1 Gramar"*... Sunt şi absenţe care ne dor, ca să zic aşa, ca Ed. Humanitas. Expoziţia este organizată tematic, în sensul că are o zonă mare de literatură română, clasici şi contemporani, în care se individualizează un colţişor cu crtitică, istorie, eseuri... Avem mari scriitori, care, mă rog, trăiesc şi la Paris. Sunt în expoziţie cărţile D-lui Nicolae Breban, vicepreşedintele Uniunii Scriitorilor din România, cărţi apărute la Ed. Dacia sau la Ed. Paralela 45, ale D-lui Dumitru Ţepeneag, Damean Nicula - care trăieşte în Normandia, Bujor Nedelcovici, Dinu Flămând. Aş menţiona Ed. Niculescu care are un program special de editare legat de învăţământul limbilor străine şi chiar al limbii române pentru străini. De data aceasta avem o mai bună reprezentare la capitolul volume despre România. Am organizat şi o mică expoziţie cu avangarda românească pentrucă în acest an îi sărbătorim pe Nichita Stănescu (1933-1983), Ilarie Voronca (1903-1948), Victor Brauner (1903-1966).

Dinu FLĂMÂND: - Cum să vă spun, apropo de Salonul cărţii la Paris şi de participarea României? Voi sublinia şi acum ceea ce am mai spus şi altă dată: important este că România participă. Nici nu pot să-mi imaginez că ar fi absentă dela Salonul dela Paris şi dela Târgul de carte dela Frankfurt. Şi aşa este absentă, am sentimentul, dela multe manifestări internaţionale, dar dela Salonul dela Paris n'ai cum să fi absent, atunci eşti absent în general de pe hartă şi dacă nu şi din istorie... Am verificat ani în şir acest tip de absenţă. Românieі îi doresc să n'o mai facă. Am văzut evoluţia conceptului de prezenţă a României la Paris, el s'a modificat în bine. E clar că este un efort. Bineînţeles că mi-aş dori să văd editori români individualizaţi, să-i văd chiar în persoană şi să-i văd eventual cu autorii lor venind să-i propună editorilor francezi şi să aibă contacte reale, nu virtuale cu edituriile din Franţa sau cu edituriile care vin în Franţa, cu Italieni, Neerlandezi - care sunt azi pe locul de cinste ca invitaţi de onoare la salon - cu Britanici şi cu alţii. Deci, virtutea şi scopul principal al unui salon de genul acesta care se ţine la Paris este să faciliteze în primul rând schimburile între editori, între editori şi autori, şi între autorii înşişi. În al doilea rând este să se vândă cărţi, să scoată cărţi la vânzare şi să atragă cât mai mulţi cititori, să-i scoată dela televizor, să-i pună în faţa cărţilor, ceea ce, fac o paranteză, se pare că se întâmplă actualmente în Olanda, ţară invitată aici, unde am citit o statistică că s'a ajuns la 40% la oameni care preferă cartea în locul televizorului. Este uluitor. De aceea tirajele lor ating 200-300.000 exemplare. Şi dacă îi punem pe cei din Nord din Olanda şi pe cei din partea belgiană, din Flandra, sunt Neerlandezii, laolaltă fac 22 milioane, cât Românii din ţara românească... Comparaţia poate să meargă mai departe. De ce iau acest exemplu? Pentrucă România poate urma acest caz olandez, care fac nişte eforturi extraordinare şi încununate de succes pentru ca să se prezinte aici, la Paris, şi să ştim că este una din porţile spre lume. Limba neerlandeză nu este mai mult vehiculată decât limba română, dar Neerlandezii ştiu să pună pe picioare un program de ajutor, de încurajare a traducerilor din neerlandeză în franceză, germană, engleză, spaniolă şi alte limbi, şi încep să circule... România trebue să facă exact acelaşi lucru.

Ilie MIHALCEA: - În standul lor se găseşte carte de vânzare, am văzut multă lume interesată să cumpere, în timp ce în cel românesc s'au adus cărţi doar pentru expoziţie.

Dinu FLĂMÂND: - Bineînţeles că au carte de vânzare. Participanţii la acest salon vin să vândă în primul rând cărţi.

E adevărat că noile generaţii s'au dezobişnuit să bage mâna în buzunar să cumpere cărţi. Trebue să duci o politică culturală foarte subtilă începând dela ministru, şeful statului şi până la editor, să readucă cărţile pe mesele tinerilor, în principal. Iată, că ceea ce bănuiam cu câţiva ani în urmă începe să se confirme: Nu se poate trăi numai cu televizor, e nevoie şi de carte. Deliciile neocapitalismului, că-i românesc, că-i albanez, nu sunt suficiente dacă lipseşte cartea.

Bujor NEDELCOVICI: - Există o schimbare în bine faţă de anii trecuţi, în sensul că standul românesc e mult mai epurat, mai elegant, bine plasat... însă m'aş opri aici şi aş îndrăzni să am nişte rezerve, evident nişte critici, în sensul că nu e suficient să expui cărţi, e nevoie de-a realiza nişte contacte cu editorii francezi încât autorii români să mai fie cunoscuţi şi în Franţa sau în alte părţi. Noi nu reuşim să avem o strategie, o politică culturală, să ne afirmăm pe plan european, nu mai zic pe plan internaţional. Suntem încă timizi, reţinuţi, modeşti. Cred că ar trebui să ieşim din aceste mici sfere de influenţe şi să atacăm problema aceasta, a răspândirii culturii româneşti cu alte mijloace. Mă gândesc să avem o librărie românească la Paris, cum au Polonezii, de exemplu. Teama mea este că în continuare rămânem într'un ghetou, între noi, că suntem foarte mulţumiţi şi fericiţi să avem contacte, că ne întâlnim cu scriitori din ţară, cu scriitori români din Paris, dar cred că nu e suficient.

Ana ŢUŢUIANU (Alianţa Civică - Paris): - Salonul cărţii din acest an a fost mai modest decât la ediţiile precedente, de altfel, publicitatea care l-a precedat, a fost la fel. Războiul din Irak să fie cauza?

Standul românesc, modest şi el (cum ne-a obişnuit) a oferit vizitatorilor o înfăţişare mai îngrijită. Din păcate, modestia spaţiului a atras după sine şi puţinătatea editurilor prezente. Pe un panou, fotografii cu Voronca, Brauner, N. Stănescu marcau comemorările din acest an. Câteva frumoase albume de artă - de remarcat cel al Doranei Coşoveanu dedicat Cellei Dima - atrăgeau atenţia prin grafica lor deosebită. Literatura pentru copii - câtă era! - te oprea prin coloritul ei vesel, luminos. Puţină poezie. Deloc memorialistică din anii 1945-1989 (ca de obicei). Poate *"Banalitatea răului"* de Marin Oprea - etalată stingher - a atins cotele la care nu mai interesează *"cum"* s'a ajuns la acest RĂU... Inspirată prezentarea invitatelor de onoare, Flandra şi Ţările de Jos, care-au imaginat un vast amfiteatru în culoarea cerului, amintindu-ne că rămânem mereu şcolari...

Radu NEGRESCU-SUŢU: - Domnule Mihalcea, am găsit standul românesc de anul acesta mult mai reuşit decât cel de anul trecut. (Ce repede trec anii, după o anumită vârstă, îmi spunea Gâgă în panseurile sale profunde, parcă mai ieri a fost salonul de anul trecut...). Cu veşnicul regret că nu sunt mai multe cărţi, aşa cum erau până prin anul 2000... Bugetul a scăzut şi alocaţiile s'au împuţinat, îmi închipuiesc. Însă volumele expuse impresionează prin seriozitatea concepţiei şi înaltă ţinută grafică. Vă dau întâlnire anul viitor, tot aici, în Micul Bucureşti de pe malurile Senei, la următorul salon (ce repede va trece iarăşi timpul, ca mâine va veni şi 2004...) Şi poate invitată de onoare va fi de data aceasta nu Flandra, ci Moldova, că şi ea *"sireaca"*, tot sfârtecată între două ţări a rămas.

Dr. ANCA JIVAN - D.D.S.
4777 Yonge St. North York
Ontario, M2N 5M5
TEL: (416) 225-4949
FAX: (416) 229-4004
Stomatologie generală pentru adulţi şi copii

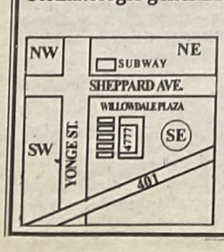

• Oferim întreaga gamă de servicii dentare.
• Urgenţe şi pacienţi noi sunt bineveniţi.
• Sunaţi pentru programare. Parcare gratuită.

NU UITAŢI!
PLĂTIŢI
ABONAMENTUL LA
CUVÂNTUL ROMÂNESC

CRONICI

Literare-Artistice-Culturale

din exil şi din ţară

"ÎNCEPUTURI ROMÂNEŞTI DE ALEXANDRU BADEA

O carte de mare interes pentru cei interesaţi la două întrebări: De când vorbesc Românii româneşte? De când sunt Românii Români?

La puţin timp dela apariţie, colegul Adrian Bucurescu caracteriza (în *"Aldine"* din 7.12.2002) lucrarea Domnului Alexandru Badea intitulată *"Începuturi româneşti"*, apărută la Editura Enciclopedică, ca fiind *"o carte extrem de interesantă"*. Îmi îngădui să afirm că este mult mai mult decât atât: personal, o consider de-a dreptul revoluţionară. Abordând un domeniu care părea investigat exhaustiv, anume relaţia dintre latină şi română (de filiaţie, nu? aşa cum este consensul general), autorul porneşte dela o constatare incitantă, *"o surpriză de proporţii"*, anume că *"lingviştii socotesc romanizarea ca fiind dovedită de istorie iar istoricii, la rândul lor, o socotesc dovedită de lingvistică"*. *"Ceea ce, în cele din urmă, ii dispensează şi pe unii şi pe alţii de producerea dovezilor ca atare! Dar nu-i împiedică, în continuare, să procedeze ca şi cum aceste dovezi ar exista! De aici şi uşurinţa cu care s'a ajuns a socoti romanizarea - implicit, dacă nu chiar explicit - un <dat> al realităţii din trecut, o <evidenţă> care nu comportă discuţie, ca orice adevăr axiomatic <dela sine înţeles>!"*.

Considerând teoria clasică a romanizării, întemeiată pe presupusul impact formidabil (sub raportul forţei de asimilare a latinei şi cel al rolului civilizator al legiunilor şi administraţiei romane) al celor 170 de ani de ocupaţie a Daciei drept nefondată, Alexandru Badea îi opune o serie de argumente geu de contestat, chiar dacă demersul său vine în contradicţie totală cu ceea ce Românii au fost învăţaţi să creadă încă din şcoala primară. Din raţiuni de spaţiu, ne vom referi doar la un argument în egală măsură istoric şi logic: durata stăpânirii romane în alte zone decât Dacia şi consecinţele acestei dominaţii în planul asimilării lingvistice. Astfel, în Africa de N.E. Romanii au stăpânit vreme de 800 de ani, în Dalmaţia - 700 de ani, în Moesia - 550 de ani, în Panonia - 350 de ani, fără ca populaţiile supuse să fi devenit ***ipso facto*** latinofone.

*"Cum se ştie, Dacia a fost ultima provincie cucerită şi, practic, cea dintâi părăsită. Dacă ţinem seama că, odinioară ca şi azi, o generaţie însemna 33 de ani - înţelesul originar al lui **saeculum** era <generaţie> şi corespundea cu 33 de ani şi 4 luni - înseamnă că în decursul celor 170 de ani de stăpânire romană prezenţa oficială şi stăpânirea colonizatoare a latinofonilor asupra oamenilor pământului s'a exercitat vreme de cinci generaţii... Comparaţia cu alte teritorii ale imperiului este, fără îndoială, defavorabilă posibilităţii de romanizare perenă în Dacia: tinuturi mult mai îndelungată vreme încorporate statului roman fie că nu au fost deloc romanizate - cazul Greciei, al lumii elenistice, în general, este cel mai notoriu, dar nu şi singurul - fie că au avut parte de o romanizare atât de fragilă încât, curând după desprinderea de Roma, sub imperiul unor împrejurări istorice nu mult diferite de cele dela Dunărea de Jos, latinofonia a încetat să mai fie o realitate"* (pag. 102). Faptul nu ne mai poate surprinde, în pofida acelor ***ideés reçues*** care încep cu faimoasa dar nedemonstrata afirmaţie cum că *"dela Râm ne tragem"*. Însuşi marele Nicolae Iorga (precedat de Jirecek) presupunea *"o migraţie ocultă de păstori şi agricultori latinofoni care, părăsind Italia din pricini economice... s'ar fi stabilit în Dacia cu vreo sută - o sută cinzeci de ani înainte de cucerirea efectivă dela începutul secolului al II-lea. Merită să reamintim argumentul cu care marele istoric încearcă să-şi impună ipoteza, anume că, dacă această colonizare <avant la lettre> a Daciei nu este admisă, romanizarea strămoşilor românilor rămâne un fapt neînţeles"* (pag. 105).

O migraţie în legătură cu care, remarcă Alexandru Badea, nu există nici o atestare! Dar poate că avem în istoria ultimelor două veacuri un fapt care ne-ar putea îngădui, analogic, o privire asupra a ceea ce se numeşte curent *"romanizare"*. Dacă nici un izvor nu vorbeşte de o ***intenţie*** a ocupanţilor Daciei de a-i obliga pe autohtoni să devină latinofoni, Românii basarabeni au fost, încă din 1812, supuşi unei rusificări ***programate***, aplicată cu mijloace de mână forte. Rezultatele sunt foarte departe de ceea ce a sperat Moscova, fie imperială, fie bolşevică! Dacă lucrurile stau aşa - iar Alexandru Badea demonstrează că aşa stau - atunci cum se explică evidenta asemănare a limbii noastre cu latina?

Excluzând teoria genealogică, autorul afirmă un fapt care poate provoca o violentă reacţie de respingere din partea adepţilor romanizării în răstimpul celor 170 de ani: *"...asemănarea dintre latină şi română nu este expresia unui raport de filiaţie dela cea dintâi la cea de-a doua şi ca atare nici asemănarea românei cu italiana, spaniola, franceza, aromâna ş.c.l. nu e datorată unei ascendenţe latine comune..."*. Altfel spus, limbile considerate tradiţional *"neolatine"* sunt limbile strămoşilor nelatinofoni ai vorbitorilor de limbi romanice de astăzi, desigur - cu *"inevitabile modificări"* în timp. Concluzia: *"Aceasta înseamnă că, în urmă cu peste 2000 de ani, încă înainte de extinderea Romei în Europa, pe o mare suprafaţă a continentului, incluzând teritoriile socotite azi <neolatinofone" - dar nu numai - se vorbeau aceleaşi limbi mai mult sau mai puţin asemănătoare latinei şi între ele ca şi în zilele noastre, dar care nu datorau această asemănare unor inexistente raporturi de filiaţie comună faţă de latină"* (pag.285).

Cu alte cuvinte, româna de astăzi este limba strămoşilor de dinainte, din timpul şi de după vremelnica ocupaţie romană, bineînţeles cu aportul rezultat din asimilarea Slavilor şi cu împrumuturile savante de mai târziu. Cu aceasta, ne izbim de o mare necunoscută şi de o chestiune gravă, cu profunde implicaţii în sfera politicului, între altele contestarea continuităţii Românilor în spaţiul carpato-danubiano-pontic (Alexandru Badea foloseşte o sintagmă deosebit de sugestivă: oamenii trăitori pe *"pământul apelor carpato-dunărene"*): cum se explică tăcerea totală, lipsa informaţiilor privitoare la Români în perioada cuprinsă între retragerea aureliană şi întemeierea celor două state feudale, Muntenia şi Moldova, timpul dintre sec.III şi sec.XIV, *"mileniul de taină"* cum îl defineşte, cu o formulă memorabilă, autorul? (De fapt, ţinând cont de câteva izvoare epigrafice, intervalul este, la modul absolut, de 7 secole). Alexandru Badea răspunde la această întrebare cu alta: *"este posibil să nu fi existat autohtoni într'un spaţiu care întrunea toate condiţiile de viefuire"*? Nici vorbă! *"Vid demografic de lungă durată"* într'un *"teritoriu de aproape un sfert de milion de kilometri pătraţi, în plină zonă temperată europeană, cu condiţii naturale dintre cele mai prielnice locuirii omeneşti"*, pe care unii şi l-au reprezentat ca pe o *"insulă pustie în mijlocul unei necontenite locuiri de jur-împrejuir"* - iată o concepţie de domeniul absurdului! Realitatea, spune autorul, este că locuitorii sedentari, comunităţile de oameni ai pământului românesc au traversat un mileniu care *"aparţine **neistoriei**"*, nu nonexistenţei. Neistorie înţeleasă ca lipsă de informaţie. Chestiunea fusese abordată şi de sociologul H.H. Stahl care observa că: *"faptul că masele ţărăneşti nu lasă urme documentare nu poate fi un argument în favoarea concluziei că ele nu ar fi existat... Ţărănimea a fost întotdeauna, până aproape în vremurile noastre, o populaţie analfabetă şi săracă, incapabilă deci să lase documente scrise şi nici măcar monumente funerare. Totuşi, ea a constituit din totdeauna o populaţie fără de care istoria claselor sociale nu poate fi înţeleasă"*.

În ce priveşte nementionarea *Vlahilor* (Românilor) în izvoare străine relative la spaţiul în discuţie, Alexandru Badea face apel la un argument inatacabil: *"...Iorga a demonstrat strălucit posibilitatea ignorării masei localnice băştinaşe, reducerea ei la o fiinţare neistorică, chiar în condiţiile existenţei unor izvoare interne, teritorial interne, atunci când a cerut să i se arate un singur document consemnând existenţa Slavilor în Panonia, găsiţi aici de Unguri în momentul stabilirii şi sedentarizării lor, Slavi care nu au fost alungaţi ci asimilaţi treptat de noii veniţi, după o convieţuire de câteva generaţii, timp în care cancelaria maghiară, ca şi cronistica maghiară, au produs numeroase şi felurite documente"*.

Îndoieli în privinţa adevărului teoriei romanizării, aşa cum a fost predată de-a lungul deceniilor în şcoli, au apărut, chiar la nivelul unor specialişti de excelentă formaţie. Alexandru Badea are primul, cutezanţa şi inteligenţa de a argumenta, cu exemplară acribie, cu inteligenţa critică şi logică, interpretând sute de surse exploatate doar superficial de înaintaşi (dintre care unii iluştri, ale căror afirmaţii au căpătat statut de lege, doar în virtutea imensului prestigiu al emitenţilor) şi pe baza examenului riguros al faptelor istorice şi de limbă, că limba noastră şi latina sunt asemănătoare dar nu şi în raport de filiaţie, Vlahii - afirmă autorul - apar ca o entitate distinctă, una şi aceeaşi în timp, nu numai faţă de contemporanii lor din secolele XI-XII - dar şi faţă de Romani, veniţi la rândul lor pe aceste meleaguri cu un mileniu în urmă. Aşadar *"Vlahii apar continuatori ai Dacilor şi/sau Besilor în ipoteza non-romanică, non-latinofonă a acestora şi, în măsura în care Vlahii sunt Români, istorisirea lui Kekaumenos* (cronica bizantină n.n.) *nu face decât să confirme dăinuirea reală a unui grup de limbă maternă anterior cuceririi romane a Peninsulei Balcanice* (spaţiul la care se referă cronicarul, situaţia fiind analogă cu teritoriul dela Nordul Dunării n.n) *desemnat ca **Daci, Besi, Vlahi** şi, în cele din urmă, **Români**: vorbitori de limbă română"* (pag.270). Cei interesaţi de etnogeneza noastră şi de obârşia limbii române găsesc în *"Începuturi româneşti"* o carte care se citeşte pe nerăsuflate. Şi care are impactul unui adevărat *"bestseller"*.

Al. MIHALCEA

P.S. Cu permisiunea Domnului Alexandru Badea, indic, pentru Românii din diasporă doritori să-l contacteze, coordonatele domniei sale: Str. Berna nr.3, Bucureşti 1, Tel: (21)2314485, mobil: 0745303710.

O CARTE NECESARĂ

Cu întârziere am primit din ţară un volum pe care, recunosc, îl aşteptam de mult. Îl aşteptam pentrucă eram curios să citesc acele texte *"blasfemiatoare"* scrise de Mircea Eliade pentru care i s'au adus acuze ce i-au amărît ultimii ani de viaţă.

Volumul, tipărit de către editura Dacia din Cluj, colecţia Alternative, se numeşte *Textele "Legionare" şi despre "Românism"* şi a apărut sub îngrijirea lui Mircea Handoca, cel mai avizat cunoscător al vieţii şi operei lui Eliade. Cartea este împărţită în trei secţiuni: *Articolele "Legionare", Anchetele Bunei Vestiri* şi *Alte Texte*. Aşa cum ne avertizează Mircea Handoca în nota asupra ediţiei, articolele au apărut în presa interbelică şi au fost semnate Mircea Eliade sau Ion Plăieşu (este vorba de cele apărute în ziarul *Credinţa*). Poate cel mai important text, asupra căruia se opreşte şi îngrijitorul ediţiei, este interviul *De ce cred în biruinţa Mişcării Legionare*, apărut în revista *Buna Vestire* în 1937, despre care Mircea Eliade a negat mereu că a fost scris de el. După cum ştim astăzi, articolul a fost scris de Mişu Polihroniade, legionar de frunte şi prieten cu Eliade de pe vremea *Criterion*-ului, celebra asociaţie ce promova dezvoltarea culturii, asociaţie din care făceau parte şi oameni de stânga (Belu Zilber). Spre diferenţă de Polihroniade, Eliade nu a fost membru al Mişcării Legionare ci doar simpatizant şi asta doar pentru doi, trei ani, după cum ne explică Mac Linscott Ricketts în cartea lui *Mircea Eliade. Romanian Roots*, cea mai completă sursă documentară apărută în spaţiul anglo-saxon despre tinereţea Maestrului. Faptul că nu a obiectat după apariţia articolului semnat cu numele său este pentrucă nu a dorit declanşarea unui scandal. Să nu se uite faptul că, doar câţiva ani mai devreme (1935), un scandal de proporţii a bulversat intelectualitatea bucureşteană. Publicarea volumului *De două mii de ani* al lui Mihail Sebastian cu o prefaţă semnată de Nae Ionescu. Sebastian a fost acuzat din toate părţile: ba că e huligan (apelativ folosit la adresa legionarilor), ba că este vândut comuniştilor (apelativ folosit la adresa Evreilor). După un asemenea scandal, ar fi riscat Eliade să declanşeze un altul, el care cunoştea foarte bine firea intelectualităţii de pe malurile Dâmboviţei, dispusă oricând să sfârtece pe cineva, mai ales când acel cineva nu era altul decât şeful neîncoronat al tinerei generaţii! A preferat să treacă cu vederea, sperând că poate, aşa cum se întâmplă de obicei în publicistică, un articol tipărit astăzi, de cele mai multe ori este uitat până mâine. N'a fost să fie aşa, dovadă că acest text a fost mereu menţionat în lucrările denigratorilor săi. Din care, sunt sigur, unii nici măcar nu s'au obosit să-l citească. Din moment ce titlul era laudativ la adresa Mişcării Legionare şi fiindcă Mişcarea Legionară este considerată *a priori* ceva rău, Mircea Eliade trebue blamat, *q.e.d.*

Am citit cartea cu interes. Aşa ar trebui să fie citită de către toţi cei care fac afirmaţii despre tinereţea lui Eliade şi mai ales să se ţină cont de câteva lucruri esenţiale: Eliade a scris în România anilor '30, când pericolul comunist reprezentat de Uniunea Sovietică era perceput ca fiind mai ameninţător decât pericolul nazist. Din articolele sale se desluşesc gândurile şi speranţele unui tânăr ce crede cu tărie în renaşterea spirituală a neamului său. De acord, Eliade a fost anticomunist. Mai mult, putem afirma că a fost naţionalist. Dar a fost opţiunea lui, aşa cum alţii au optat să fie cominternişti. Cine hotărăşte că a fi cominternist e ceva bun şi a fi naţionalist e ceva rău?

Acest volum ar fi trebuit să apară de mult. În cartea sa: *Despre Ioan P. Culianu şi Mircea Eliade*, Matei Călinescu aminteşte la un moment dat că Ioan Culianu venise cu ideea editării textelor *"legionare"* ale lui Eliade, tocmai pentru a închide gura detractorilor. Iată că un asemenea volum a apărut în sfârşit. Mai bine mai târziu decât niciodată.

Sebastian DORIAN

ÎN MEMORIAM PROF. ION PETROVICI

"ACADEMIA DELA AIUD"

Gheorghe NĂSTASE

Acum, după Decembrie 1989, se ştie sau ar trebui să se ştie că deţinuţilor politici în închisorile comuniste din România li s'a aplicat un regim extrem de sever, cu totul inuman, călcându-se în picioare cele mai elementare drepturi ale omului, care astăzi sunt invocate la fiecare pas de către comunişti. Prin acest regim, se urmărea distrugerea lor psihică, morală şi fizică şi în acest scop, s'a folosit tot arsenalul de mijloace preluate dela Moscova: ruperea totală a deţinuţilor de familie, rude şi restul lumii, foamea, frigul, corvezi ziua şi noaptea, înjurături, carceră şi *"neagra"* pentru orice abatere cât de mică, izolarea cu lunile şi cu anii câte unul singur în celulă, muncă forţată la canal, în mine şi în fabrici, loviri, bătăi şi asasinate şi faimoasa, de tristă amintire, prin degradarea totală a fiinţei umane, *"reeducarea"*. Şi pentru toate aceste abuzuri, orori, fărădelegi şi crime, organizate şi dirijate direct de către P.C.R., nu a fost nimeni tras la răspundere.

Regimul devenea şi mai crud, pentrucă în închisorile comuniste nu a existat carte, hârtie, creion, telefon, radio şi televizor, învoirea de a părăsi închisoarea săptămânal sau pentru săptămâni ori luni, ori repunerea pur şi simplu în libertate - cum se întâmplă în prezent -, pentrucă nu poţi suporta închisoarea, pentrucă eşti prea gras sau prea slab, pentrucă eşti handicapat sau bolnav, ori pentrucă nu ai un deget la mână sau la picior şi pentru aceasta să ceri să ţi se creeze condiţii mai bune. Nu existau medicamente şi îngrijire medicală şi mulţi deţinuţi au murit cu zile din lipsa acestora. Acolo eram ca şi sub pământ, îngropaţi de vii.

În aceste condiţii, a vorbi de o *"Academie"* sau de o *"Universitate"* în închisorile comuniste, cu siguranţă că, la prima vedere, poate surprinde, contraria, intriga, şoca. Cu toate acestea, relatările ce urmează vor arăta că, păstrând proporţiile, titlul de mai sus este pe deplin justificat şi aşa se explică şi ghilimelele.

Acest regim foarte dur - să nu vorbeşti sau să discuţi cu voce tare, să nu cânţi, să nu practici nici un joc de cameră, nici chiar ţintar, să nu te agiţi prin celulă, să nu faci absolut nimic - ar fi dus, fără îndoială, direct la tâmpire ori nebunie, ceea ce se şi urmărea.

Deţinuţii politici au găsit totuşi rezerve interioare pentru a mobila cât de cât imensul gol care îi înconjura. Ei au avut tăria credinţei, voinţei, speranţei şi răbdării, convinşi fiind că sunt de partea binelui, dreptăţii şi adevărului şi apără valorile umanităţii. În plus, nu i-au părăsit niciodată simţul umorului şi ironia. Ei au găsit forţele care i-au ajutat să traverseze acest cumplit deşert.

Astfel, se povesteau romane, piese de teatru, filme, opere, se dezvoltau subiecte de istorie, geografie, artă şi istoria artelor, literatură, ştiinţe pozitive, filosofie şi religie, se discutau chestiuni politice, se spuneau şi se scriau în gând poezii şi romane, se predau şi se învăţau limbi străine.

Marea majoritate a deţinuţilor politici din temniţele comuniste din România - se ştie - o constituiau intelectualii: profesori universitari şi secundari, magistraţi, avocaţi, oameni politici, învăţători, preoţi, ofiţeri de toate gradele până la generali, medici, studenţi. Aşa că oricine dorea să-şi lărgească orizontul cunoştinţelor avea cui să se adreseze.

Unii dintre cei interesaţi mai îndeaproape de aceste activităţi luau chiar notiţe şi în acest scop, îşi procurau câte o bucăţică de sticlă sau de tablă ori o plăcuţă de scândură netezită cu coada ascuţită a lingurii sau cu un ciob de sticlă, care se acoperea cu un strat subţire de săpun umezit, se lăsa să se usuce şi, cu un beţişor ascuţit, un cuişor sau un capăt de sârmă, notau pe aceasta cele ce îi interesau mai mult.

S'a folosit în acest scop uneori chiar şi talpa bocancilor sau dosul fărăşului sau, când au apărut paturile de fier, părţile plate ale acestora. S'au folosit de asemenea pereţii. Într'o celulă am găsit un perete întreg acoperit cu date istorice, cu formule fizice, chimice şi matematice. Aceştia erau cel mai bun şi mai sigur material de scris, pentrucă niciodată nu le-a trecut prin gând gardienilor să controleze pereţii, dar era mai incomod de scrijelit şi de descifrat.

La aceste practici s'a recurs în mai toate închisorile comuniste, dar să nu se creadă că era aşa uşor. Ele implicau întotdeauna riscuri, pentrucă eram în tot timpul supravegheaţi prin vizor şi dacă te prindea cu ceva scris, te aşteptai în mod sigur la zile şi uneori săptămâni întregi de *"neagra"*, carceră, ghetăriе şi fără mâncare, la loviri, bătaie ori izolare, pentru multă vreme.

De aceea, se vorbea aproape în şoaptă şi se asculta cu o ureche la vorbitor şi cu cealaltă la uşă. Totul se ascundea sau se ştergea repede, dacă se deschidea uşa pe neaşteptate, cum se întâmpla mai totdeauna. Aşa s'a ajuns ca mulţi deţinuţi politici să-şi lărgească sau să-şi completeze cunoştinţele în diferite domenii, dar totul s'a făcut cu mari riscuri.

Aceste activităţi au cunoscut un punct culminant în cadrul Secţiei a II-a a închisorii din Aiud şi asupra acestui aspect vom stărui mai mult.

După ce am fost anchetaţi la Bucureşti, grupul nostru a fost încarcerat la închisoarea din Piteşti, unde am rămas cam o jumătate de an. Prin Noembrie 1950 am fost aduşi la Jilava, în vederea procesului care s'a *"judecat"* - vorba vine - la Tribunalul Militar Bucureşti şi ne-a condamnat pe toţi, la pedepse între 15 şi 20 de ani de temniţă.

Prin luna Mai 1951, am fost transferaţi dela Jilava la închisoarea din Aiud şi depuşi la Celular, închisoarea principală. Am fost repartizaţi în celule diferite şi astfel grupul nostru a fost împrăştiat şi de atunci nu ne-am mai revăzut decât peste ani de zile, şi nu toţi.

Aici, multă vreme, în celule nu a existat decât lumina zilei, atât cât pătrundea printre zăbrelele ferestrelor plasate aproape de tavan, peste care mai târziu s'au aplicat obloane bătute în cuie, aşa încât nu mai pătrundea nici soarele, iar aerul abia se strecura printre şipcile obloanelor. Ne trezeam, mâncam seara şi dimineaţa şi ne culcam pe întuneric. Dormeam unul lângă altul, pe priciuri acoperite cu rogojini roase de vreme, din care ieşea praful la cea mai mică mişcare. Mâncarea, atât cât să-ţi duci zilele. Plimbarea afară, în curte nu a existat multă vreme, iar când a început, se făcea scoţându-ne celula cu celulă, sau la o distanţă destul de mare una de alta, ca să nu poţi schimba nici o vorbă cu cei din alte celule.

Regim strict de celulă, dar faţă de Jilava, era mult mai bine, pentrucă acolo am stat mai întâi într'o cameră cu priciuri suprapuse unde eram 40-50 de persoane, apoi am fost încarceraţi la Reduit, o cameră tot cu priciuri suprapuse, care de fapt era un tunel lung de 15-20 metri prevăzut cu o singură fereastră oblonită şi care, în cele 6-7 luni cât am stat acolo, a fost bătută în cuie de mai multe ori şi câteodată pentru săptămâni întregi. Eram peste 100 de persoane şi abia dacă puteai respira. Aerul dinăuntru era tot timpul mai mult un abur înnăbuşitor, încât treceam cu rândul pe sub acea fereastră unde printre crăpăturile ei mai pătrundea o gură de aer mai proaspăt.

Timp de 8-9 luni am lucrat în fabrică. În acest timp, am fost cazat la parterul Celularului, unde erau izolaţi cei ce munceau. În celula în care am ajuns, aceleaşi condiţii de mizerie: 12-15 persoane, se dormea pe jos, pe nişte rogojini ponosite. Se lucra în schimb de zi şi de noapte, altfel am fi fost înghesuiţi continuu unii într'alţii.

Prin luna Februarie-Martie 1952, o parte din deţinuţi printre care şi subsemnatul, am fost scoşi din fabrică şi mutaţi în Secţia a II-a, o clădire-parter din faţa Celularului, cu camere în care încăpeau normal 20-25 de persoane, dar nu am fost niciodată mai puţin de 30-35. Nu existau paturi. Se dormea pe jos, tot pe rogojini uzate, aşezaţi pe o parte, căci pe spate nu era loc, aşa că ne întorceam pe cealaltă parte ca la comandă. Fiecare avea locul indicat cu linii zgâriate pe perete. Regimul, strict de celulă. O vreme plimbarea nu a existat. Apoi au început să ne scoată la aer camera cu cameră, dar destul de rar, iar plimbarea dura foarte puţin. În această perioadă, eram izolaţi total de cei care lucrau în fabrică. La un moment dat, ne-au amestecat cu unii dintre aceştia, dar pentru scurt timp, după care am fost din nou separaţi.

Spre mirarea generală, prin luna Martie-Aprilie 1952, regimul s'a îmbunătăţit brusc. S'a început a se da drumul la plimbare la mai multe camere împreună. Curtea interioară dreptunghiulară se umplea cu câteva sute de deţinuţi. Se putea vorbi în voie cu oricare deţinut, plimbarea avea loc zilnic şi uneori rămâneam afară peste o oră şi jumătate. Gardienii erau mai puţin agresivi şi chiar hrana devenise mai consistentă. Mare eveniment. Era ceva fără precedent.

Mulţi dintre deţinuţi vedeau în aceste schimbări o prefigurare a zilei sfârşitului închisorii. În fine, explicaţia a fost găsită. S'a aflat că în fruntea administraţiei SUA venise Generalul Eisenhower. Ştirea pătrunsese repede până la noi. Un preşedinte conservator în SUA şi slăbirea sensibilă a şurubului în regimul închisorii au făcut ca speranţele tuturor să crească dintr'o dată şi cu toţii aşteptam să se deschidă uşile ferecate.

Din păcate, euforia nu a durat prea mult. Până la urmă, lucrurile s'au limpezit. Ne-a parvenit ştirea despre discursul pe care noul preşedinte al SUA îl pronunţase după instalarea sa la Washington, care ne-a dezumflat total. Vestea o aduseseră deţinuţii întorşi dela Canal, dintre care unii susţineau că au citit chiar discursul în ziar. Se vorbea acolo de situaţia internaţională tare complicată, care nu putea să se clarifice uşor şi despre problema comunismului, care era văzută ca o chestiune de generaţii. Ce ştia Preşedintele nu ştia Generalul.

Veştile erau deci mai mult decât descurajante şi au fost pentru toţi deţinuţii ca un duş rece. În schimb, ele aduceau linişte şi încredere pentru comuniştii uzurpatori instalaţi cu forţa la putere, în ţările lăsate de lumea liberă la cheremul Moscovei. Comuniştii ştiau că timpul este în favoarea lor. El roade totul şi până la urmă, chiar conştiinţele.

Aşadar, explicaţia regimului oarecum relaxat, aplicat deţinuţilor politici, faţă de anii anteriori şi cei care au urmat acestei perioade de uşurare de scurtă durată, era tocmai pe dos, invers presupunerilor noastre.

Amărăciunea a cuprins toată suflarea deţinuţilor din Aiud şi probabil, acelaşi lucru s'a întâmplat şi în alte închisori. În ciuda acestei atmosfere create de ultimele veşti neplăcute, plimbările au continuat totuşi să se desfăşoare libere, câteva luni.

În mijlocul curţii interioare a Secţiei unde aveau loc aceste plimbări, trona closetul turcesc cu două aşa-zise cabine, adăpostite parţial de un paravan de zid. Cum acestea nu erau suficiente pentru câteva sute de deţinuţi, care preferau - şi era chiar un cuvânt de ordine - să-şi facă nevoile mari afară şi nu la tineta din cameră, se foloseau aproape tot timpul plimbărilor, şi cele două guri de canal fără capac de lângă closet care serveau de fapt pentru desfundarea haznalei, aşa încât în jurul acestor găuri se rânduiau continuu deţinuţi, care îşi făceau nevoile şi mici şi mari, în văzul tuturor.

În această penibilă şi grotescă privelişte se desfăşurau plimbările noastre, ocolind de zeci de ori *"monumentul"*, cum botezasem în derădere closetul, fără a ne deranja căutaşi de puţin cele ce se petreceau în mijlocul curţii. Aceste clipe erau pentru noi o adevărată descătuşare, o relaxare şi o evadare, chiar dacă pentru scurt timp, oferindu-ne posibilitatea de a ne cunoaşte unii cu alţii şi de a discuta liberi, despre orice subiect: de ştiinţă, religie, istorie, politică, filosofie, despre planuri de viitor etc.

Aşa am cunoscut multe personalităţi ale vieţii sociale, culturale şi politice româneşti dintre cele două războaie mondiale: foşti miniştri, foşti deputaţi şi senatori, profesori universitari şi secundari, magistraţi şi avocaţi, ofiţeri superiori, preoţi şi medici, ziarişti, precum şi comercianţi, ţărani, meseriaşi etc.

Se formau de obicei, grupuri, grupuri, după cum ajunseseră să se cunoască, după afinităţi sau profesii, care se perindau unele după altele. Unii mai vârstnici sau neputincioşi, rămâneau pe lângă pereţi la soare, sau se aşezau pe scările dela intrarea în Secţie, ori pe treptele dela uşa Capelei, care devenise magazie cu uşile ferecate şi despre care numai crucea de pe turlă mai arăta ce fusese cândva şi care, până la urmă, a fost dată jos chiar în timpul unei plimbări, sub privirile mute, încremenite ale tuturor.

Cel mai mare şi mai constant grup se formase în jurul profesorului universitar **Ion Petrovici**. Nu l-am cunoscut personal înainte de închisoare. Nu l-am avut nici profesor la Facultatea de Litere şi Filosofie din Bucureşti, unde a fost transferat dela Iaşi la câţiva ani, după ce eu am terminat cursurile acestei Facultăţi. Îl cunoşteam din lucrările sale şi ştiam că a fost parlamentar şi ministru în mai multe guverne înainte de 1944. Acest grup cuprindea profesori, magistraţi, avocaţi, ofiţeri, preoţi, tineri studenţi şi alţii.

Om de catedră atâta vreme, de o vastă cultură şi o bogată experienţă de viaţă universitară, culturală, socială şi politică, având ocazia să cunoască multe personalităţi ale vieţii noastre culturale şi politice şi să participe la multe congrese internaţionale de filosofie, păstrând legături strânse cu multe din figurile marcante ale mişcării filosofice contemporane, **Prof. I. Petrovici** avea întotdeauna câte ceva de povestit.

Majoritatea timpului în aceste plimbări îl umplea însă cu expuneri pe teme filosofice şi de cultură, adevărate prelegeri de ţinută academică. Înalt, puţin aplecat de spate, slăbit ca toţi deţinuţii. La dânsul slăbirea era şi mai accentuată datorită staturii sale şi aceasta îi dădea înfăţişarea unui schimnic. Nu-şi pierduse nici farmecul vorbirii, nici claritatea gândirii şi nici încrederea în izbăvirea suferinţelor noastre.

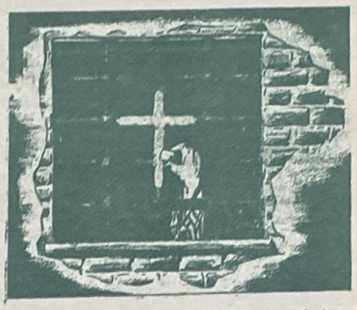

Expunerile erau urmărite cu mult interes de cei grupaţi în jurul său, care interveneau uneori cu întrebări şi discuţii pe marginea subiectelor dezvoltate. Aceste momente au rămas de neuitat pentru cei care l-au cunoscut şi l-au ascultat vorbind în timpul plimbărilor noastre. S'ar putea spune că în vara anului 1952 la Secţia a II-a a închisorii din Aiud, a funcţionat timp de 2-3 luni o adevărată AGORA, o Academie a peripateticilor, când **Prof. I. Petrovici** a trecut în revistă aproape toate şcolile, sistemele, curentele şi problemele fundamentale ale filosofiei, dela **Thales din Milet, Ionienii şi Eleaţii în frunte cu Heraclit şi Parmenide, la Socrate, Platon şi Aristot, apoi dela Sf. Augustin, Toma d'Aquino, J. Boehme la Descartes, Spinoza, Leibniz,** empirismul englez, idealism, materialism, spiritualism, monism şi dualism, **Kant, Hegel, Comte, Boutroux, Bergson şi James** etc.

Oricine îşi poate închipui ce ridicoli, chiar caraghioşi, puteam părea, plimbându-ne în zdrenţele noastre în jurul *"monumentului"*, closetul vizitat continuu, şi ascultând prelegerile **Prof. I. Petrovici**. Dar noi făceam totul abstracţie de priveliştea dezgustătoare, dantescă într'un fel, absorbiţi de cuvântul curgător, elegant şi elevat al Profesorului.

Era spre toamnă. Într'una din aceste plimbări, rămăsesem un grup mai restrâns. Ne-am oprit din mers şi ne-am dat deoparte, privind la scheletele ambulante care se perindau prin faţa noastră. *"Când vom ieşi de aici,* zice Prof. Petrovici, *tare aş vrea ca aceste lecţii, expuneri de filosofie, de cultură să poată fi culese şi publicate într'un volum aşa cum s'au desfăşurat ele, cu erorile de date şi aproximaţii inerente. Ar fi interesant, nu"? "Cu siguranţă"*, au reluat câţiva gândul Profesorului, adăugând că printre noi erau şi câţiva mai tineri, care au fost nelipsiţi la aceste *"cursuri"*, ba chiar se auzise că unii, când ajungeau în cameră, făceau în scris un rezumat al fiecărei expuneri, folosind hârtie de saci cu ciment, strecurată de prietenii care lucrau în fabrică, rezumate pe care le ascundeau în diferite locuri în curtea închisorii, iar nu în cameră, ca să nu le găsească gardienii la percheziţiile ce aveau loc totdeauna pe neaşteptate. Era un titlu de mândrie reţinută pentru Profesor, care nu se gândea că s'ar ivi vreo oprelişte la această iniţiativă, odată aflaţi în libertate. De altfel, mulţi dintre noi nu concepeam atunci că s'ar putea să ieşim din închisoare sub comunişti, ci într'o Românie liberă, restaurată, democrată şi monarhică.

Din nefericire, nu a fost aşa. *"Universitatea liberă"* a **Prof. Ion Petrovici**, care a funcţionat în vara anului 1952, în Aiudul ce a înghiţit multe vieţi, multe şi mari speranţe pentru viitorul unei Românii libere şi democrate, în scurt timp a luat sfârşit. Prin lunile Iulie-August, deodată s'au închis uşile, s'au ferecat din nou şi s'au astupat ferestrele cu obloane bătute în cuie. Regimul s'a înrăutăţit, plimbările în comun au sistat. Acum se făceau iar camera cu camera, în mod cu totul neregulat şi durau foarte puţin. Gardienii au redevenit brutali, hrana a scăzut şi cantitativ şi calitativ.

Pe profesorul **Ion Petrovici** nu l-am mai putut vedea nici în închisoare, nici după golirea închisorilor în 1964. Împrejurările au fost vitrege şi în aşa-zisa libertate. Unii dintre cei care l-am cunoscut în închisoare, mai apropiaţi şi care au supravieţuit, ne-am revăzut abia la înmormântarea **Profesorului** în anul 1972. Au trecut de atunci 30 de ani. În 1979, i-a apărut volumul de amintiri *"Prin meandrele trecutului"*. Toate relatările din acest volum se referă însă numai la perioada dinainte de închisoare, când România era o ţară liberă, democrată şi respectată în rândul statelor civilizate. Era o ţară prosperă şi abia îşi luase avântul. N. Titulescu ajunsese Preşedintele Ligii Naţiunilor.

După Marea Unire, ne-ar fi trebuit un răstimp măcar de vreo 50 de ani de pace, în care societatea românească s'ar fi consolidat puternic şi ar fi înregistrat paşi serioşi de prosperitate şi progres pe toate planurile.

Continuare în pag. 13

În duh şi adevăr

CE-AM FĂCUT PENTRU ROMÂNIA ?

Sergiu GROSSU

Dela întoarcerea mea în ţară, n'am încetat să-mi aplec privirile sufletului şi ale minţii asupra situaţiei politice, sociale, culturale şi bisericeşti din România post-ceauşistă, care, din nefericire, n'a reuşit să se ridice din ţărâna şi cenuşa strivirii pe care i le-au lăsat jumătatea de veac trăită sub blestemul totalitarismului comunist.

Cu îngăduinţa cititorului, vreau să iau în discuţie bilanţul duhovnicesc pe care şi-l face Apostolul Pavel, adresându-se ucenicului mult iubit: *"M'am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credinţa"* **(2 Timotei, 4.7)**. Bilanţul acesta reprezintă însuşi sensul adevărat al adevăratei trăiri creştine, în întreita sa realizare: ***luptă, alergare, credinţă***. De aceea se impune cu tot dinadinsul, să ne întrebăm fiecare, verificându-ne întortochiatele cotloane ale interiorităţii noastre dubioase: ***Ce-am făcut în cele 365 de zile ale anului abia expirat?*** Şi aceeaşi întrebare ar trebui să şi-o pună şi preşedintele Statului, şi primul ministru şi şefii de partide care se pretind democraţi şi creştini, precum şi orice vârf al culturii româneşti: ***"Ce-am făcut pentru România?"*** Cu alte cuvinte: Am luptat suficient *"lupta cea bună"* şi această indispensabilă luptă a fost *"lupta credinţei"*, recomandată de sfântul din Tars, sau pur şi simplu lupta unei ambiţii egoiste? Am alergat în vederea realizării poruncilor lui Dumnezeu, s'au m'am lăsat legănat de pasiuni şi tentaţii josnice, fără să-mi isprăvesc *"alergarea"* spre Bine, spre Adevăr, spre Lumină? Am fost, mi-am dat silinţa să fiu mereu, în toate împrejurările - indiferent de treapta sau rangul la care am ajuns - ***un creştin autentic***, conform exigenţelor Evangheliei?

Să ne verificăm, ca atare, dacă nu cumva ne-am înstrăinat de Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos şi de învăţătura Lui. Dacă nu cumva ne-am obişnuit cu întunericul celor 45 de ani de comunism, crezând într'o **falsă lumină** - *"lumina întunericului"* ateist, cu care duşmanii creştinismului se sileau să *"lumineze"* societatea românească, justificând prigoanele, abuzurile şi nedreptăţile sociale, teroarea şi lupta de clasă, în virtutea unei lumi ideologice care nu era decât minciună şi beznă.

Iisus se recomandă astfel: *"Cât sunt în lume, sunt lumina lumii"* **(Ioan, 9.5)**. Deci şi lumina tuturor compartimentelor societăţii în care trăim (în lumea ce se pretinde liberă sau în România încă tributară asupririi comuniste). Domnul trebue să ajungă pentru fiecare suflet de Român şi să rămână *"pe vecie"* o lumină salvatoare, aşa cum citim în cartea proorocului Isaia: *"Nu soarele îţi va mai sluji ca lumină ziua, nici luna nu te va mai lumina cu lumina ei, ci Domnul va fi lumina ta pe vecie"* **(Isaia, 60.19)**. Fiindcă nu este permis ca un fiu al Bisericii, născut din Lumină, să mai prezinte în viaţa sa pete, umbre, eclipse, ci să tindă a deveni (mai bine zis să tindem a deveni, cu toţii) *"fii ai Luminii şi fii ai Zilei"*, strălucind *"în mijlocul unui neam ticălos şi stricat"* ca nişte *"lumini în lume"* **(Filipeni, 2.15-16)**.

Să ne ferim de situaţia în care se află foarte mulţi din fraţii noştri *"creştini"* - socotindu-se *"creştini"*, pentrucă frecventează cu regularitate Biserica Ortodoxă -, care zac în întuneric, închipuindu-şi că întunericul acesta este lumină. Privind în jurul nostru sau citind presa cotidiană, constatăm că nu puţini sunt aceia care se zbenguie în întunericul a tot felul de răutăţi şi păcate (alcoolism, desfrânare, homosexualitate, adulter, afaceri necinstite) şi ***cred că luminează***, că strălucesc prin şmecherii, prin minciuni, printr'o excelentă poziţie socială, prin activitatea lor prolifică: universitară, ştiinţifică, culturală, politică. Alţii se complac în întunericul agnosticismului, străini de Dumnezeu şi de Hristos, indiferenţi la soarta Bisericii şi la problemele spiritualităţii creştine, închipuindu-şi că pot radia propria lor lumină: ***lumina ipotetică a unei raţiuni înfatuate***. După cum ne este interzisă ***slujirea la doi stăpâni*** - şi lui Dumnezeu şi lui Mamona -, tot aşa nu putem fi în acelaşi timp ***şi*** întuneric ***şi*** lumină.

Evanghelia ne atrage atenţia că ***"Dumnezeu e lumină şi El nu este întuneric"*** **(1 Ioan, 1.5)**. Trăind în întunericul dezmăţului şi, prin urmare, luând parte la *"lucrările neroditoare ale întunericului"* **(Efeseni, 5.11)**, la faptele ruşinoase *"făcute în ascuns"*, menţionate de Ap. Pavel, este normal să urîm lumina, să fugim de lumină, să ne transformăm în vrăjmaşi ai luminii, deoarece ne găsim în zona de dominaţie tiranică a întunericului. Trăind ***fără lumină***, respectiv fără Hristos, care este şi rămâne, până la scurgerea vremurilor, adevărata Lumină *"care luminează pe orice om venind în lume"* **(Ioan, 1.9)**, este de asemenea normal să devenim, precum ne avertizează Scriptura, *"fără pricepere, fără dragoste firească, fără milă"*, adică fără prerogativele Luminii.

Să deschidem cartea proorocului Isaia ca să vedem ce vrea Dumnezeu dela noi: *"Dacă vei îndepărta jugul din mijlocul tău, ameninţările cu degetul şi vorbele de ocară, dacă vei da mâncarea ta celui flămând, dacă vei sătura sufletul lipsit, atunci lumina ta va răsări peste întunecime..."* **(Isaia, 58.9-10)**. Va răsări peste întunecimea urmaşilor materialismului ateu, peste toţi binecredincioşii şi agnosticii români, pe care îi stânjeneşte viaţa de lumină a confraţilor lor împăcaţi cu Dumnezeu şi lupta voluntarilor Crucii pentru Adevărul care ne face liberi.

Ceea ce are nevoie ţara noastră este ***imperativul unei noi revoluţii***, care este revoluţia creştină, preconizată de Evanghelie; revoluţia lăuntrică a înnoirii, a conversiunii, a învierii omului, a schimbării individuale, ca arvună a viitoarei schimbări sociale. Fără acestă răsturnare a structurilor interioare, în Dumnezeu şi pentru Dumnezeu, reforma societăţii româneşti nu este posibilă. Să-L rugăm, de aceea, pe Dumnezeu, să ne ajute în realizarea regenerării noastre spirituale, recunoscându-ne starea de păcat şi inutilitatea eforturilor anterioare; să ne dea har şi binecuvântare, în vederea unei vieţuiri conform cu demnitatea cerută de Cuvântul lui Dumnezeu. Iisus a spus: *"Vă dau o poruncă nouă"*. Ori, pentru împlinirea unei porunci noi ne trebue oameni noi, făpturi înnoite. ***"Trebue să vă naşteţi din nou!"*** - iată imperativul Evangheliei. Trebue altoită o ramură nouă pe trunchiul putregăit al fiinţei noastre măcinată de păcat. Trebue altoită ***o fire nouă***, având în vedere că *"nimic bun nu locuieşte în firea mea pământească"* **(Romani, 7.18)**. În afară de Hristos nu există viaţă spirituală. Omul cel vechi, omul cărnii, nu poate fi îndreptat, nici îmbunătăţit. El trebue înnoit, nu peticit, nu educat. Căci prin botezul în moartea lui Iisus, *"am fost şi noi îngropaţi împreună cu El, pentrucă după cum Hristos a înviat din morţi, prin slava Tatălui, tot aşa şi noi să trăim o viaţă nouă"* **(Romani, 6.4)**.

Să nu uităm niciodată că doar o ***reformă spirituală***, prin intervenţia Duhului Sfânt şi printr'o activitate misionară desfăşurată sub faldurile binecuvântate ale steagului creştin de luptă, va face să dispară din societatea căreia aparţinem covârşitoarele infirmităţi sufleteşti. Şi toţi îndrăciţii, toţi orbii şi slăbănogii, toţi gârboviţii şi lunateciii, toţi leproşii şi surdo-muţii morali se vor întoarce la Dumnezeul cel viu şi adevărat, care nu *"oboseşte iertând"*, care *"iartă fărădelegea, răzvrătirea şi păcatul"* **(Exod, 34. 6-7)**.

Pe Satan îl putem înfrânge numai cu *"darurile Crucii de pe Golgota"*, scria, cu zeci de ani în urmă, părintele Iosif Trifa, întemeietorul *Oastei Domnului* şi neîntrecutul luptător pentru biruinţa cauzei lui Dumnezeu în România. Deoarece stând în umbra Crucii, *"o putere de sus"* îţi schimbă viaţa, îţi schimbă vorbele, gândurile, umblările şi toate faptele. Jertfa Crucii te face dintr'un *"om vechi"* un *"om nou"*, dintr'un *"om lumesc"*, un *"om duhovnicesc"*.

În locul unei politici a revoluţiei ***din afară***, a unui ideal politic pieritor şi insuficient, noi preconizăm politica unei explozii misionare, aidoma celei stârnite de preotul mai sus amintit, prin care poporul nostru, reîncreştinat, să fie în stare să grăbească renaşterea ţării şi schimbarea la faţă a pământului românesc.

MIRCEA VULCĂNESCU-INEDIT

"O PERSPECTIVĂ DESPRE VIITORUL REACŢIEI NAŢIONALISTE"

Problema viitorului mişcării naţionaliste, azi dizolvată de guvern pe temei de primejduire a existenţei statului român actual, pune sociologului o problemă deosebit de interesantă. Fiindcă dincolo de contingenţele prezentului, rămâne deschisă întrebarea despre rostul şi viitorul unui curent din care omul obişnuit, ca şi politicianul silit să rezolve problemele care i se pun de azi pe mâine, nu vede decât aparenţele imediate.

Întrebarea a izvorît din comentariile cu care adversarii dela stânga însoţesc actul guvernamental de dizolvare. Teza sociologică a stângei e cunoscută din literatura marxistă a antifascismului. Ea poate fi prezentată pe scurt în felul următor: Din punctul de vedere social - care pentru teoreticienii dela stânga înseamnă punctul de vedere al luptei de clasă şi al revoluţiei sociale - naţionalismul nu este decât mitul prin care burghezia îşi justifică în ochii *"cetăţenilor"* propria ei revoluţie. Mişcările acestui naţionalism reprezintă întotdeauna ultima reacţiune a burgeziei ameninţată (în stăpânirea mijloacelor de producţie) de primejdia ca massele proletare să cucerească puterea: prin democraţie (acolo unde sunt majoritare) sau prin violenţă (acolo unde, în minoritate fiind, împrejurările îngăduie nădejdea unui succes al acţiunii violente). Printr'o reacţie violentă burghezia desfiinţează regimul democrat prin care massele proletare ajung la cucerirea puterii.

Reacţia violentă a burgheziei este încă mai imperios impusă acolo unde, conduse de elite revoluţionare, massele proletare minoritare recurg la violenţă pentru a cuceri puterea politică. Burghezia însă - după teoreticienii de stânga -, e laşă. Omul cu situaţie (aşezat, proprietar, rentier, funcţionar, negustor, industriaş sau bancher) nu are nici timpul, nici virtuţile necesare ca să se opună singur valului care l ameninţă. Îi lipseşte principial, spiritul de risc, spiritul de aventură necesar celui care iese în stradă.

De aceea burghezia recurge la serviciile remunerate ale adversarilor ei de ieri. Ea apelează la secăturile proletare, la revoluţionarii de profesie, impuri, lipsiţi de intransigenţă doctrinară şi de tărie morală. În felul acesta burghezia deviază sensul revoluţiei lor, desprinde elitele revoluţionare de massele proletare, prefăcându-le în mercenari ai intereselor ei porprii. Protagoniştii de frunte ai fascismului (Valois în 1920, Mussolini în 1924 şi Hitler în 1932) nu sunt burghezi, ci trădători ai proletariatului, desprinşi din mişcarea sindicală.

Un lucru oarecum similar s'ar întâmpla şi cu mişcarea naţionalistă dela noi din ţară. În România însă, continuă teoreticienii de stânga, burghezia este încă tare. Ea nu are nevoie de mercenari să o apere. O costă prea mult. Apoi, burghezia dela noi nu este stătătoare, ci atârnătoare de burghezia din Apus: germană până la Războiul reîntregirii şi franceză după aceea. Neindependentă, burghezia românească se susţine mai curând prin sprijinul străinătăţii (care îşi asigură prin ea ordinea juridică necesară politicei sale de plasament şi expansiune), decât prin tăria ei proprie.

În consecinţă, destinul reacţiei naţionaliste dela noi e pecetluit! Ea va fi încă folosită de burghezia românească pe de-o parte ca mijloc de presiune spre a smulge avantajele economice burgheziilor străine tutelare. Pe de altă parte, spre a nu se descoperi direct, burghezia va folosi reacţia naţionalistă - ca massă de manevră - în lupta împotriva proletariatului. Aşadar reacţia naţionalistă va fi folosită numai în forme care nu primejduiesc burgheziei româneşti propria ei stăpânire.

Pentru conformitate:
Isabela Vasiliu-SCRABA

"ACADEMIA DELA AIUD"

Urmare din pag. 13

N'a fost să fie aşa. Nu au trecut bine nici 20 de ani şi orizontul nostru s'a înceţoşat, iar după 1945, poporul român a avut de îndurat una din cele mai grele perioade ale istoriei sale, în care s'a atentat la însăşi fiinţa lui biologică.

În grupul foştilor deţinuţi care s'au apropiat mai mult de **Prof. Ion Petrovici** şi care au participat la *"cursurile libere"* ale acestuia, s'au prefigurat unele planuri de viitor, în afară de cele de natură politică. Se căzuse astfel de acord ca, după eliberare, pe care noi o aşteptam într'o ţară liberă, paşnică şi democrată, închisoarea din Aiud să dispară şi în locul ei să ia fiinţă o *"Fundaţie a Foştilor Deţinuţi Politici"* şi o *"Universitate Liberă de vară"*, după modelul celei dela Vălenii de Munte, a marelui istoric şi patriot Nicolae Iorga.

Celularul urma să devină muzeu şi hotel-cămin pentru vizitatorii şi cursanţii *"Universităţii Libere"*. Tot acolo urma să se instaleze o tipografie a Fundaţiei şi Universităţii, pentru editarea scrierilor-documente privind drama social-politică trăită de poporul român după uzurparea puterii legitime de către comuniştii străini de neam şi de Dumnezeu.

"Memorialul dela Sighet", unde s'a stins o altă parte a inteligheţiei politice şi culturale româneşti, precum şi *"Fundaţia Memoriam"* cu revista purtând acelaşi nume, al cărui redactor-şef a fost inimosul, trudnicul şi mult regretatul nostru frate întru suferinţă, **Dr. Banu Rădulescu**, la care s'au adăugat Fundaţia Foştilor Deţinuţi Politici *"TROIŢA"*, *"Nicoleta Valeria Grossu"*, şi *"Memorialul Fortul 13 Jilava"*, în curs de organizare, iniţiat tot de neobositul **Dr. Banu Rădulescu**, reflectă unele din ideile şi planurile nu numai ale visătorilor care l-au însoţit pe **Prof. Ion Petrovici**, în excursia pe care o făcea în lumea gândirii şi spiritului, în ciuda mizeriei pământeşti în care ne aflam, ci şi a multor alţi visători cu ochii deschişi din închisorile comuniste.

Zidurile mohorîte ale Aiudului nu mai existau în acele ceasuri ale *"cursurilor libere"* pe care le dăruia cu toată fiinţa sa acest mare om de cultură şi patriot. Atunci, simţeam că aparţinem încă unei lumi libere, pe care au apărat-o toţi cei ce s'au împotrivit într'un fel sau altul utopiei diabolice comuniste şi care au plătit scump cu ani grei de temniţă, iar unii dintre ei, cu viaţa, deşi acea lume liberă îi uitase cu totul.

Ar fi bine ca, din când în când, să se amintească lumii europene că secole de-a rândul, poporul român împreună cu cele din Vestul şi Nordul României au constituit o pavăză împotriva furtunilor istoriei venite dinspre Răsăritul şi Sud-Estul Europei, la adăpostul căreia Occidentul a putut să se dezvolte şi să prospere în voie. Nu ştiu dacă o ţară din acest Occident, care ar fi fost în locul nostru, s'ar fi descurcat mai bine.

Gheorghe NĂSTASE

Dr. Gina Caminschi
-Dental Surgeon-
918 Dundas Street East, Suite 208, Mississauga,
Ontario, L4Y 4H9
TOMKEN Rd. / DUNDAS Str. East
Tel : 905-804-8182

Ne-a părăsit Nicolae Novac

Scriitorul şi poetul Nicolae Novac a trecut la cele eterne după o lungă suferinţă, la locuinţa sa din Lowel, Indiana, Duminică seara, 16 Martie 2003, la vârsta de 84 de ani.

Nicolae Novac s'a născut la 27 Martie 1919, în Comuna Moldova Nouă, Judeţul Caraş, Banat, România.

Studii: Bacalaureat al liceului General Dragalina din Oraviţa, 1938. Student al Facultăţii de Litere şi Filosofie din Bucureşti (doi ani). Trei ani studiază Istoria Artelor, Istoria Muzicii şi Jurnalistica la Universitatea din Erlargen, Germania.

Viaţa: Şi-a servit ţara în gradul de Sublocotenent de Cavalerie. A fost decorat cu Înaltul Decret Nr.114 din 19 Ianuarie 1945: Cavaler cu Panglică de *"Virtute Militară"* şi *"Frunză de Stejar"* în războiul din Ungaria. Cade prizonier la Nemţi (1 Ian. 1945), şi refuză repatrierea, continuându-şi studiile.

Căsătorit cu D-şoara Hildegard Hedwig Raitzig în anul 1948. Au şase copii: patru băieţi şi două fete.

În anul 1951 întemeiază la Rastatt, în zona franceză a Germaniei, revista ***Vers***, pe care o continuă apoi după emigrarea în Statele Unite, până în 1977.

Devine cetăţean american la 9 Martie 1960. În anul 1954, pune temelie programului românesc de radio din Middle West, cu Vasile Bârsan.

Premii: Premiul III pentru schiţă, acordat de către revista *"Fruncea"* din Timişoara pentru tinerii scriitori bănăţeni nepublicaţi; Premiul I pe ţară pentru nuvelă, acordat de revista *"Drum"* din Roşiorii de Vede; Premiul I - nuvelă, al revistei *"Carpaţii"* din Madrid, Spania.

Fost Redactor al ziarelor: *Zorile Caraşului, Românul* şi al revistei *Generaţia de mâine* din Oraviţa. La fel, al revistei *Drum*, Buletinului *Casa Română* şi al ziarului *America*, toate trei din Statele Unite.

Poetul Nicolae Novac
1919 - 2003

Colaborări: în România - *Fruncea* (Timişoara), *Reşiţa* (Reşiţa), *Tinereţea, România Literară, Universul Literar, Societatea de mâine, Ardealul, Dacia Redivivă* (Bucureşti). Peste Hotare: *Înşiră-te mărgărite, Exil, Căminul* (Brazilia), *Carpaţii* (Spania), *Cuvântul Românesc* (Canada), *Libertatea* (U.S.A.), *Revista Scriitorilor Români* (München) etc.

Cărţi: în Ţară - *"Încrustări în bancă"* - schiţe şi nuvele, editura Reşiţa, 1939; *"Dragostea Albă"* - roman, cu o banderolă de Ionel Teodoreanu, imprimeria Capitalei, 1941. **Peste Hotare:** *"Magul care-şi caută steaua"* - versuri, colecţia Chemarea Literară, Paris 1951; *"Catapetesme"* - poeme, editura Carpaţi, Madrid, Spania, 1954; *"La capătul drumului"* - nuvele, ed. Carpaţi, 1957; *"Ultimul învins"* - poeme, editura ziarului America, Cleveland, 1965; *"Sturm and Feuer"* - nuvele în limba germană, colecţia Apoziţia, 1982; *"Cetăţi sfărâmate"* - nuvele, ed. Soc. Culturală Română, Hamilton, Canada, 1983.

Traduceri: *"Tălmăciri din lirica Amerindiană"* - antologie, colecţia Apoziţia, München, 1977; Kahlil Gibran - *"Profetul"* - extras din Rev. Scriitorilor Români, München, 1979; *"Tălmăciri din lirica americană"*, col. Apoziţia, 1979; Kahlil Gibran - *"Maxime şi cugetări"*, ed. Carpaţi, Madrid, 1980.

Reeditări: *"Încrustări în bancă"* - în volumul comun cu Florica Baţu şi Dumitru Ichim, *Agape*, Romanian Canadian Herald, Kitchener, Ontario, Canada, 1982.

În urma răposatului rămân soţia sa, patru fii şi două fiice şi mulţi prieteni şi admiratori.

In versurile sale dârze, a încrustat suferinţele fraţilor şi surorilor din România şi alteori versuri pline de nostalgiile iluminate de vremurile de odinioară.

Serviciul religios al înmormântării a fost oficiat de părintele Adrian T. Fetea, parohul Bisericii Pogorîrea Duhului Sfânt din Marrillville, Indiana.

Dumnezeu să-l ierte şi fie-i memoria binecuvântată. Familiei îndoliate îi transmitem sincerele noastre condoleanţe.

Petre LUCACI

Romanian Connection

Urmare din pag. 10

o bună parte din reţeaua prostituţiei, a traficului de heroină şi canabis, a imigraţiei clandestine şi a furtului de maşini de marcă.

BS: - Este adevărat. Una dintre cele mai importante preocupări ale poliţiei franceze este astăzi dezmembrarea reţelei albaneze, care este de departe cea mai sângeroasă. Şi aşa s'a născut personajul Albaz, pe care l-am interpretat, în urma unei anchete care a dus la arestarea unui şef important al mafiei albaneze şi distrugerea reţelei care se ocupa de furturi de maşini de lux ce plecau în Est, de prostituţie şi exploatarea copiilor. Acest ultim obiectiv se realiza, de altfel, printr'o filieră controlată de ţigani români.

RNS: - Aceasta nu mă miră. Mafia ţigănească română, Domnule Stanoevici, este cum vreţi Dvs., numai inactivă nu este. Ţin minte cum, în Decembrie '89, noi făceam la Paris liste de voluntari pentru a fi paraşutaţi în România, bărbaţii cu o armă în mână, fetele la Crucea Roşie, în fine, era foarte romantic. Francezii, mai puţin romantici, înţeleseseră cacialmaua dela Bucureşti şi, prin ministrul Roland Dumas, ne purtau cu vorba. Iar ţiganii noştri naţionali, şi mai puţin romantici, dar foarte pragmatici, au sesizat imediat oportunitatea momentului, căci nu se ştia ce şi cum va fi mâine, şi şi-au făcut apariţia pe străzile Parisului, cu Pirande şi puradei, inaugurând o cerşetorie orientalo-balcanică foarte organizată, în strânsă legătură cu lumea interlopă, care nu mai fusese văzută la Paris, şi care durează de 13 ani.

Odată cu schimbarea situaţiei se schimbă şi metodele de lucru şi astfel s'a ajuns, în ultimul timp, la excursii organizate cu autocarul, dela Bucureşti la Paris, cu paşapoarte cu vize în regulă, cu singura particularitate că toţi călătorii-excursionişti sunt ciungi sau ologi, mai mult ori mai puţin estropiaţi! Şi situaţia este departe de a se rezolva, întrucât aşa cum peştele dela cap se împute, un guvern corupt, având o poliţie coruptă, are puţine şanse şi reale intenţii de a pune capăt acestei situaţii.

BS: - Domnule Negrescu, din păcate, sau din fericire pentru mine, eu sunt foarte departe de ceea ce se hotărăşte la Bucureşti. Singurele informaţii îmi parvin prin presa franceză sau prin amicii care trec prin Paris. Impresia mea este că lucrurile se schimbă încet-încet în Ţară şi că tendinţa este către bine. Acum, cât de bine şi cât de repede, rămâne de văzut. Ceea ce însă va fi poate şansa noastră, este viitoarea intrare a României în Comunitatea Europeană, acest lucru obligând guvernanţii să se ocupe de problemele reale, sociale şi economice, ce blochează deocamdată această adeziune. Şi cum Românul, care s'a născut poet, spune *"tot răul spre bine"*... om trăi şi-om vedea.

RNS: - Aş dori însă să cunosc opinia Dvs. asupra cauzei acestei delincvenţe naţionale, întrucât o explicaţie sociologică trebue să existe. Cum vă spuneam, Domnule Stanoevici, aflu mereu, cu amărăciune, cum rapoartele poliţiei preferenţiază pe romani, mulţi chiar cu un singur *"r"*, faţă de celelalte naţionalităţi din spatele fostei Cortine de fier. Campioni ai prostituţiei infantile în Europa, ai spargerii parcometrelor în Franţa, ai cerşitului prin metrou şi pe străzi, ai scripcarilor insolenţi din metropolitan, ai spărgătorilor de locuinţe în Germania, compatri(h)oţii noştri le-au luat-o înainte Ruşilor şi Albanezilor, cel puţin aparent. În schimb nu se prea aude vorbind, sau doar arareori, de Cehi, Slovaci, Unguri sau Polonezi.

Poate pentrucă mizeria, care generează corupţie şi delincvenţă, a fost mai mare la noi decât la vecini. Ar fi o explicaţie. Dar poate şi pentrucă Românul, mai puţin civilizat decât vecinii săi, are o înclinaţie pentru nerespectarea legii, care nu datează doar de după '89.

Am să vă povestesc o întâmplare. O prietenă din Paris, care călătorise după '89 în Moldova cu trenul (Moldova, o altă decepţie şi întristare pentru moldoveanul ce sunt, Moldova, furnizoarea prostituatelor din Bucureşti şi Istanbul), îmi povestea la întoarcere că la un moment dat trenul se oprise lângă o pădure şi staţiona de câteva ore, spre nelinişteа călătorilor care nu primeau nici o explicaţie. Ca în bancul cu trenul din Rusia, spunea aceasta, când mecanicii tot schimbau locomotiva şi trenul tot nu mai pleca, pentrucă de fapt, o schimbaseră pe votcă! În realitate, de data aceasta, banditii atacaseră trenul, ca în Far West, şi-i jefuiau pe călători, luând compartimentele la rând.

Care este deci după Dvs., explicaţia acestei înclinaţii naţionale pentru delincvenţă?

BS: - Domnule Negrescu Suţu, în primul rând trebue făcută diferenţierea între Români şi ţigani. Nu este nimic peiorativ aici, întrucât ţiganii sunt mândri că sunt ţigani, precum negrii sunt mândri că sunt negri.

RNS: - Bineînţeles. În America şi în Franţa am întâlnit sumedenie de negri care se supărau şi reacţionau chiar virulent la apelativul *"de culoare"*, foarte la modă printre albii care nu doreau să-i vexeze pe negri: - *Ce culoare, Domnule, care culoare, că sunt multe culorile pielii! Eu sunt negru şi mândru că sunt negru, pentrucă "black is beautiful"! Mai puţin Michael Jackson, care este mândru că nu mai este negru.*

BS: - Da, o ciudată excepţie a rasei sale. Însă romii noştri, care au venit masiv în Franţa începând din anii '90, cerând azil politic şi explicând, cu talentul pe care l-il cunoaştem, că ei au fost dintotdeauna persecutaţi în România, ţin permanent prima pagină a ziarelor cu afaceri de prostituţie, furt sau exploatare a copiilor şi handicapaţilor. Iar Francezii, care au fost întotdeauna sensibili la problemele minorităţilor, i-au crezut, ca şi cum pe vremea comuniştilor numai ei ar fi fost persecutaţi. Am cunoscut în ţară această lume a ţiganilor, care este de altfel foarte variată, dela micul borfaş care nu va ezita să-ţi dea în cap ca să-ţi fure ceasul, la artistul care te va lăsa cu gura căscată atunci când va improviza pe vioară, şi până la intelectualul erudit, bulibaşă în Transilvania, posesorul unei imense biblioteci cu opere de o inestimabilă valoare. Problema este că cei despre care se vorbeşte aici sunt cei din prima categorie, care nu au reuşit să facă afaceri în ţară şi atunci au găsit soluţia de a veni aici, pentrucă nu duc lipsă de idei. De ce nu se vorbeşte despre Cehi sau Unguri, sau despre ţiganii cehi sau unguri? În mod sigur comunismul lor a avut inteligenţa de a negocia mai bine cu calităţile şi defectele populaţiei, cum nu a fost cazul la Români, Albanezi sau Ruşi. Dar aceasta nu explică totul, după părerea mea. Există poate şi altceva, ce ţine de structura profundă a naţiei noastre, care a asimilat, de-a lungul secolelor, pe toţi barbarii migratori care au trecut pe teritoriul ei. Din păcate nu i-am moştenit întotdeauna pe cei mai buni, sau, cum cei buni sunt mult mai puţini, despre ei nu se vorbeşte.

Iar între lumea reală, cu bune şi rele, şi imaginea idealizată din filmul *"Gadjo Dilo"*, în care o altă Romăncă, Rona Hartner, face un rol minunat, remarcat de altfel de presa şi critica franceză, între aceste două aspecte este o enormă diferenţă. Ce păcat că folclorul românesc, sau ţigănesc, nu este lucrul cel mai important care să dea ocazia de a se vorbi de el...

RNS: - Domnule Stanoevici, noi nu putem prezenta soluţii sociale, neavând nici competenţa, nici mijloacele şi nici controlul mijloacelor. Nu putem decât trage semnalul de alarmă încă o dată. Remarc cu durere, că nici unul dintre oamenii politici dela '89 încoace, indiferent de culoarea politică, nu s'a interesat de acest aspect în mod serios şi eficace. Înainte de semnarea tratatului de colaborare de anul trecut între România şi Franţa, în acest sens, tratat în care eu nu-mi pun mari speranţe, lângă casa mea se afla în permanenţă o cerşetoare romăncă din Oaş (altă mafie, extrem de puternică, care are curajul să înfrunte pe teren, în Franţa, mafia magrebină sau africană). Iar acum, după semnarea tratatului, au mai apărut cinci cerşetori români, dintre care unul întinde mâna chiar în faţa comisariatului de poliţie de cartier. Deci scepticismul meu este, să zic aşa, argumentat şi nu gratuit. Mama mea, care din cauza vârstei înaintate a devenit mai candidă, era impresionată de cerşetoarea din Oaş, pe care o ajuta zilnic cu câte ceva. Până în ziua când a mai apărut o concurentă, fată tânără şi în puteri şi ea, şi prima venită a avertizat-o pe Mama să nu-i dea nici un ban noii venite, întrucât aceasta are patru case la ei în sat, pe când ea n'are decât trei!

Cerşetorii care au invadat până la saturaţie metroul parizian şi apoi străzile, cei ce stau toată ziua cerşind la uşile *supermarket*-urilor şi ale oficiilor poştale, la uşile bisericilor din Bruxelles, spărgătorii de parcometre etc., nu sunt nici polonezi, cu atât mai puţin cehi sau unguri. Rareori mi se întâmplă să nu găsesc în ziar un cât de mic articol despre *"performanţele"* Românilor în Franţa. S'a ajuns la o saturaţie. Ieri, trei Români cu false legitimaţii de poliţie jefuiau turiştii asiatici la Nisa. Azi, trei Români fură vinuri şi şampanii scumpe din magazine şi le vând unui patron de restaurant fără prea multe scrupule. Mâine, cine ştie ce lebede vor fi mâncate pe la cine ştie ce castel de pe Valea Loarei...

Dar, deşi realitatea depăşeşte uneori ficţiunea, nu pot să nu remarc că filmul a fost un succes, în primul rând pentrucă aborda în mod obiectiv acest subiect extrem de grav, şi în al doilea rând pentrucă un rol important era interpretat cu mult talent de Românul Bogdan Marian Stanoevici! Ca urmare, a doua zi am pus mâna pe telefon şi am sunat la Televiziune pentru a vă contacta în vederea acestui scurt interviu. Vă felicit şi vă doresc mult succes în continuarea carierei Dvs. artistice în Franţa şi, de ce nu, şi în ţară, dacă vi se vor face propuneri interesante. Vă mulţumesc, de asemenea, pentru amabilitatea cu care aţi răspuns atât de prompt solicitării mele, deşi ştiu cât sunteţi de ocupat.

Care este mesajul Dvs. de încheiere adresat cititorilor acestui articol?

BS: - Mesajul meu? Cred că oriunde se află un Român în lume, el trebue să fie mândru că vine din România şi că aparţine acestui popor amărît şi curajos. A fi Român în străinătate ar trebui să fie motivul cel mai important pentru a spune cine suntem. Mulţi au făcut-o înaintea noastră, nouă ne revine sarcina să continuăm. *"Deşteaptă-te, Române..."*

Radu NEGRESCU-SUŢU

ABONAŢI-VĂ LA ZIARUL
CUVÂNTUL ROMÂNESC

Abonamentele şi reînnoirea lor se pot face după cum urmează:
Din Canada şi U.S.A. se pot trimite *"Cecuri Personale"*.
Din Europa numai *"Mandat Poştal"* sau *"Euro Cec"*
Alte continente - *"Cec Internaţional"*
Adresa ziarului este:
CUVÂNTUL ROMÂNESC
P.O.Box 78010, Westcliffe Postal Outlet, Hamilton Ont. Canada L9C 7N5
Costul abonamentului este 40.00 de dolari pentru un an

BASARABIA ROMÂNEASCĂ

HOTARUL DE RĂSĂRIT AL EUROPEI UNITE S'AR CUVENI SĂ FIE NISTRUL ŞI NU PRUTUL

Prof.Dr.doc.Ion GHERMAN

De fericita şansă a României de a intra în NATO şi, după cât se pare, şi în Europa Unită, s'ar cuveni să beneficiem sub forma României Mari (reîntregite), formă sub care aceasta, la începutul secolului al XX-lea, a intrat, pe temeiuri democratice în istoria modernă.

Şi aceasta, cu atât mai mult, cu cât, forma de ţară împărţită şi ciopârţită, sub care se prezintă astăzi ţara noastră, corespunde exact formei sub care ne-au adus-o cei doi dictatori, Hitler şi Stalin care, în acest scop, au apelat la odiosul şi nedreptul pact Ribbentrop-Molotov, aplicat acum mai bine de 60 de ani.

Teritoriile de veche tradiţie românească, ale Ţinutului Herţa, Nordului Bucovinei şi Basarabiei istorice, în prezent înstrăinate, îşi au locul, aşa după cum bine se ştie, între hotarele generice ale României Mari.

Ţinut Herţa, aşa după cum am afirmat-o de repetate ori, întotdeauna a făcut parte din România Veche, n'a fost niciodată ocupat de o ţară străină, este locuit şi astăzi numai de Români şi fără să fi fost măcar prevăzut în pactul Ribbentrop-Molotov, ne-a fost răpit de *Sovietici, în 1940, folosindu-se în acesat scop, de* forţe militare, prilej cu care ne-au omorît trei ostaşi, prezenţi atunci la datorie.

Alături de Ţinutul Herţa, între hotarele Ucrainei, ca moştenitoare a Uniunii Sovietice, se găsesc astăzi înstrăinate şi Nordul Bucovinei şi Nordul şi Sudul Basarabiei, teritorii româneşti, care n'au fost niciodată ale Ucrainei. Cum Ucrainenii nu respectă minorităţile române autohtone din zonă, nici după tratatul care a fost încheiat cu ei în 1997, noi vom avea dreptul legal, peste doi ani, de a nu fi de acord cu prelungirea acestui tratat şi, ca urmare, vom putea revendica, atât Ţinutul Herţa, cât şi Nordul Bucovinei, pe care le deţin fără nici un drept.

Pe de altă parte, atât noi, cât şi Republica Moldova, am putea, ca în schimbul Nordului şi Sudului Basarabiei, ce ar trebui să fie restituite Basarabiei, să renunţăm în favoarea Ucrainei la teritoriile de peste Nistru, locuite de Români (Transnistria).

Aşa stând lucrurile, Moldova, revenind astfel la Basarabia istorică, ar putea singură să-şi hotărască soarta, mergând pe o unire cu patria mamă, România, aşa cum a făcut-o cu 85 de ani în urmă, sau pe o uniune cu aceasta. Pentru aceasta, s'ar putea consulta cetăţenii, printr'un referendum. Este uşor de presupus, că asemenea delimitare, care ne-ar readuce la hotarele dinainte de 1940, ar putea duce la înlăturarea focarelor de tensiune din regiune şi ar putea deschide, pe deasupra, calea spre o justă rezolvare a tensiunii şi neliniştei, pe care o provoacă conflictul transnistrean şi prezenţa aici a armatei a XIV-a ruse. Asemenea măsuri sunt necesare şi pentru faptul că Republica Moldova, pe lângă instabilitatea pe care o trăieşte din 1990 încoace, sub conducerea comunistă, sub care se găseşte de doi ani, îşi supune cetăţenii la prea multe şi grele încercări.

După cum se cunoaşte, timp de peste zece ani, cetăţenii creştin-ortodocşi, din Republica Moldova, au trebuit să îndure tot felul de umilinţe, până când, printr'o decizie dată de Curtea Eropeană a Drepturilor Omului (CEDO), au obţinut dreptul la o Mitropolie a lor, a Basarabiei.

De asemenea, Românii moldoveni au trebuit să protesteze în stradă, timp îndelungat, împotriva hotărîrilor oficialităţilor comuniste dela Chişinău, care vroiau să facă din limba rusă - vorbită de 10% din populaţie - o limbă oficială şi care preconizau ca limba rusă să redevină obligatorie în programa şcolară, programă în care, limba, literatura şi istoria Românilor, să fie înlocuită cu un surogat stalinist, al limbii şi istoriei moldovenilor.

De actualitate este şi inepţia unei intervenţii a reprezentantului permanent al Rusiei, la CEDO. Pavel Laptev, care acuza instanţa europeană că nedreptăţeşte şi violează drepturile cetăţenilor din Republica Moldova, atunci când se foloseşte termenul de limbă română, în loc de limba moldovenească şi atunci când, culmea, nu se iau masuri de traducere din limba română, în limba moldovenească.

Argumentele cu care vine reprezentantul rus respectiv, sunt atât de şubrede, încât, nu trebue să fii filolog sau lingvist, pentru a-ţi da seama că suntem, de fapt, în faţa unei încercări de a pleda pentru aceeaşi aberantă şi pătimaşă gândire stalinistă, de a face din limba română şi limba moldovenească, două limbi diferite.

Alte exemple de asemenea încercări, la care sunt supuşi fraţii noştri români de peste Prut, rezultă şi din aceea că, recent, a trebuit să intervină Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei (AOCE), pentru ca posturile naţionale de televiziune şi radio să fie transformate în instituţii publice şi pentru ca să se înceteze cu presiunile economice şi politice, împotriva publicaţiilor independente.

Destul de multe ne spune, apoi, şi faptul (relatat şi de unele ziare dela noi), că, de curând, peste 5.000 de Români moldoveni, au participat la Chişinău, la un miting anticomunist, care, în proclamaţia pe care au lansat-o, printre altele, solicită retragerea proiectului de federalizare a Moldovei şi acela de împărţire administrativă, pe raioane, a aeesteia, după modelul vechi sovietic.

Or, din toate acestea, reies în mod evident, eforturile pe care le fac, pe diferite planuri, comuniştii dela Chişinău, de a distruge orice formă de prezenţă românească, în fosta noastră provincie, Basarabia.

Au încercat şi încearcă să lovească în credinţa strămoşească a fraţilor noştri, în frumoasa limbă românească, în care au vorbit şi vorbesc şi astăzi Românii basarabeni, încearcă să lovească în istoria pe care au trăit-o şi ştiu s'o facă şi iată, prin federalizarea pe care o susţin, doresc să completeze şi să desăvârşească *"opera începută de Stalin"*. După ce aceasta i-a luat Basarabiei noastre picioarele (odată cu Judeţele Ismail şi Cetatea Albă) şi capul (odată cu judeţul Hotin), acum Voronin şi cei de astăzi, sunt hotărîţi să-i facă în bucăţele şi trunchiul, prin federalizare. Ei uită, însă, că nu-i pot lua sufletul, acel suflet românesc, despre care, un gânditor, a spus un mare adevăr, că: *"este cea mai mare minune a lumii"*.

Reflectând la toate acestea diabolice şi repeate lovituri, îndreptate asupra identităţii naţionale a Românilor, dintre Prut şi Nistru, precum Cicero în Senatul roman, ne vine, retoric, să ne întrebăm: *"Quosque tandem abutere"* (Până când veţi mai abuza de răbdarea acestor fraţi ai noştri"?

Or, cum noi ştim că în viaţă *"nimic nu este definitiv"*, văzând, în acelaşi timp calea, cu totul nouă, pe care o iau, sub ochii noştri, istoria şi evenimentele şi, mai ales, văzând cum se împart cei care sunt sinceri, de o parte sau de alta, ne încearcă pe toţi, să zicem, un presentiment şi anume că, în anul 2004, în care vom comemora 500 de ani dela moartea Domnitorului Ştefan cel Mare, Moldova se va găsi pe locul şi între hotarele, pe care le-a fixat şi le-a apărat cu oştenii lui, marele nostru Voievod. Dumnezeu să fie cu noi, aşa cum a fost în toate momentele mari şi grele ale istoriei noastre.

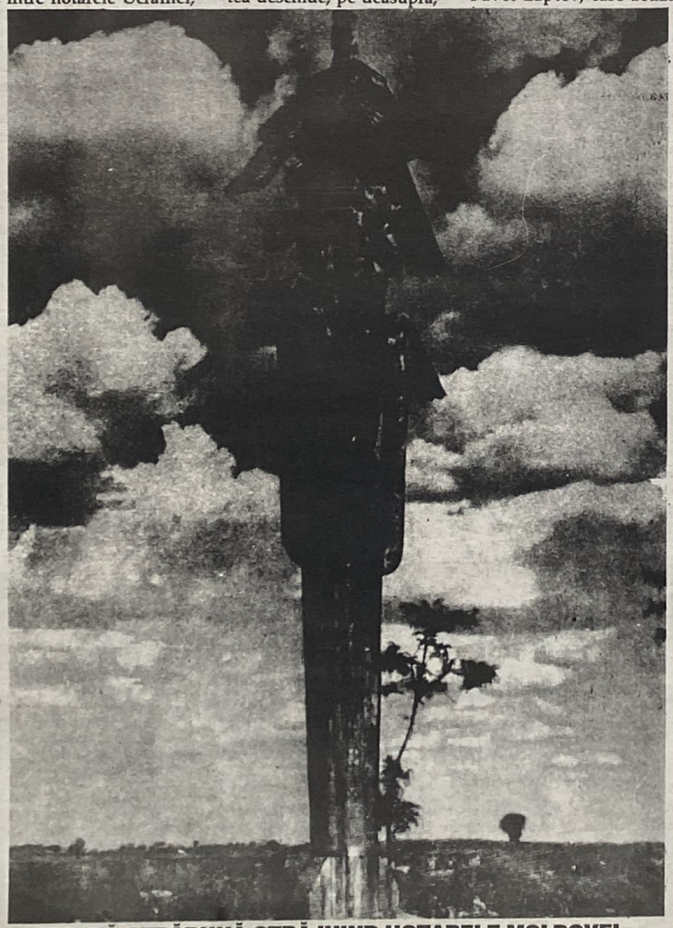

TROIŢĂ STRĂBUNĂ STRĂJUIND HOTARELE MOLDOVEI LUI ŞTEFAN CEL MARE

OSCE ŞI SUA VOR MONITORIZA ALEGERILE DIN BASARABIA

Alegerile locale din 25 Mai Moldova vor fi urmărite cu mare atenţie de către organismele internaţionale şi de Statele Unite ale Americii. Adjunctul secretarului american de Stat, Steven Pifer, a declarat la Chişinău că scrutinul va fi un pas spre dezvoltarea democraţiei în Republica Moldova. El a mai spus că toate plângerile depuse de către candidaţi vor fi examinate de OSCE şi de Ambasada Statelor Unite la Chişinău. *"Am auzit de mai multe cazuri în care participanţii la cursa electorală au declarat că se fac presiuni asupra lor. Toate aceste cazuri vor fi examinate de experţii OSCE la Chişinău şi de Ambasada Statelor Unite. Alegerile din 25 Mai pot fi un pas spre afirmarea progresului democraţiei în Republica Moldova"*, a declarat Pifer.

Alegerile locale din Republica Moldova, programate la 25 Mai vor fi monitorizate de aproximativ 120 de observatori din statele membre ale OSCE. Un comunicat al direcţiei mass-media a Ministerului Afacerilor Externe, informează că ministrul Nicolae Dudău a avut o întrevedere cu ambasadorul Michael Wygant, şeful misiunii OSCE de monitorizare a alegerilor locale.

Referindu-se la soluţionarea conflictului transnistrean, oficialul american Pifer a declarat că federalizarea este cea mai bună variantă pentru rezolvarea diferendului. El a subliniat că, în cazul în care Uniunea Europeană va aplica restricţii economice Transnistriei, Statele Unite ar putea să adopte măsuri similare. Steven Pifer a mai apreciat că este important ca Rusia să respecte angajamentele asumate la Porto şi să îşi retragă patrimoniul militar şi armata din stânga Nistrului.

Pifer a participat la Chişinău la discuţii cu liderii formaţiunilor parlamentare, printre care şi Partidul Popular Creştin Democrat (PPCD), aceasta fiind a doua vizită de informare pe care oficialul american o întreprinde în Moldova. Liderul PPCD, Iurie Roşca, l-a atenţionat pe Pifer asupra reacţiilor *"firești de protest"* din partea cetăţenilor, care ar apărea în cazul federalizării Basarabiei, informează *AP Flux*. Cetăţenii nu doresc dispariţia propriului stat, a mai spus liderul creştin-democrat.

LIBERTATEA DE EXPRESIE ÎNGRĂDITĂ ÎN BASARABIA

În Republica Moldova *"situaţia privind libertatea de expresie s'a degradat"* - susţin şase organizaţii nonguvernamentale din domeniul presei. Declaraţia a fost semnată de Centrul Independent de Jurnalism, Uniunea Jurnaliştilor din Moldova, Comitetul pentru Libertatea Presei, Asociaţia Presei Electronice, Asociaţia Presei Independente şi Centrul "Acces-Info".

Preşedintele Uniunii Jurnaliştilor din Moldova, Valeriu Sâhăreanu, a declarat că puterea încurajează constituirea unor organizaţii de media, loiale autorităţilor, care să-şi asume pretinsa reprezentare a jurnaliştilor în contactele interne şi externe.

IURIE ROŞCA ÎL ATACĂ DUR PE REPREZENTANTUL OSCE LA CHIŞINĂU

Liderul opoziţiei parlamentare dela Chişinău, preşedintele Partidului Popular Creştin Democrat, Iurie Roşca, l-a acuzat pe şeful misiunii Organizaţiei de Securitate şi Cooperare în Europa, William Hill că este *"o portavoce a intereselor ruseşti în Republica Moldova"* şi că ar trebui să părăsească această ţară întrucât este totdeauna în acord cu separatiştii dela Tiraspol. Într'un interviu la BBC, Iurie Roşca a criticat planul de reglementare a conflictului transnistrean, plan susţinut de Statele Unite, spunând că se urmăreşte de fapt lichidarea Republicii Moldova şi că termenul de *"federaţie"* ar induce în eroare pe demnitarii occidentali interesaţi în rezolvarea conflictului. Liderul PPCD a adăugat că în Transnistria este de fapt vorba de un conflict interstatal moldo-rus.

CALEIDOSCOP

ELSA PATAKY, CEA MAI ÎN VOGĂ ACTRTIŢĂ SPANIOLĂ: "SUNT MÂNDRĂ CĂ MAMA E ROMÂNCĂ"

Elsa Pataky este în acest moment o actriţă spaniolă foarte în vogă, mai ales în rândul tinerilor. Ea este considerată una dintre certitudinile noului val de actori iberici iar la cei douăzeci şi şase de ani ai săi are deja experienţa a nouă lungmetraje din care trei au rulat pe marile ecrane. Ceea ce o face pe Elsa Pataky un personaj şi mai interesant este faptul că ea nu ratează nici o ocazie de a se lăuda cu originea sa românească, transmite site-ul RoNews.

Elsa Pataky s'a născut în 1976 la Madrid, din mamă română şi tată spaniol. Înainte de a fi actriţă, Elsa a lucrat ca fotomodel, ceea ce spune mult despre prezenţa sa fizică. Ea aparţine unei generaţii de tinere actriţe spaniole care s'au făcut cunoscute prin seriale de televiziune îndreptate spre publicul adolescent, actriţe ca Pilar Lopez de Ayala, Paz Vega sau Pilar Punzano. Ca şi celelalte colege de promoţie, actriţa madrilenă a reuşit să facă pasul spre marele ecran şi să menţină o lăudabilă constanţă ca prezenţă în noile producţii. Lansarea sa a venit odată cu rolul unei adolescente răutăcioase (Raquel), jucat într'un serial de mare succes adresat tinerilor spanioli, *"Al salir de clase"* (Ieşind dela ore), difuzat la televiziunea publică spaniolă. Rolurile sale de succes au fost în filme ca *"Noche de reyes"*, *"El arte de morir"* sau *"Sin noticias de Dios"*, unde joacă rolul unei barmaniţe în iad, alături de Penelope Cruz.

Copilăria Elsei nu a fost una prea fericită, părinţii divorţând iar ea fiind nevoită să trăiască împărţită între două cămine. Ceea ce ea spune însă cu mare mândrie este că vocaţia îi vine din partea familia mamei, din România, bunicul fiind tot actor, iar mama devenind astfel cel mai avizat şi aspru critic al rolurilor Elsei.

Actriţa este deja o prezenţă frecventă în paginile ziarelor mondene din Spania. Cu toate că încearcă să-şi menţină viaţa privată într'un plan secund, discret, Elsa Pataky nu a putut să evite ca relaţia sa sentimentală cu Fonsi Nieto (marea speranţă a motociclismului spaniol) să trezească *"bolnăvicioasa"* curiozitate a comentatorilor şi fotografilor din revistele de scandal.

TENORUL LUCIANO PAVAROTTI S'A CĂSĂTORIT ÎN SECRET

Pasiunea boemului tenor italian Luciano Pavarotti pentru femei tinere şi frumoase este binecunoscută de cei apropiaţi. Şi cum relaţia artistului cu Nicoletta Mantovani, mai tânară cu 30 de ani decât el, este de vis, Pavarotti a hotărît să oficializeze legătura. Din anumite surse, se pare că îndrăgostiţii s'au căsătorit, în secret, cu puţin timp în urmă. *"Am făcut acest lucru cu cea mai mare discreţie, pentru ca nimeni să nu-şi dea seama"*, a fost nevoit să recunoască Pavarotti revistei germane *"Frau im Spiegel"*, fără a preciza nici data, nici locul unde s'a desfăşurat ceremonia. Cel mai iubit dintre tenorii lumii pare hotărît să acorde toată atenţia noii sale familii, luându-şi rămas bun de la scenă, susţinând turneul său mondial de adio. Pavarotti şi Mantovani, au devenit părinţii unei fetiţe născute prematur în luna lanuarie. Fratele geamăn al fetiţei nu a supravieţuit operaţiei. *"Când lipsesc prea mult de acasă, fiica mea plânge"*, a spus Pavarotti, adăugând, cu mult umor, că micuţa plânge şi mai tare dacă tatăl ei încearcă să o calmeze, cântându-i o arie. Tenorul italian, în vârstă de 67 de ani, mai are trei fiice dintr'o căsătorie anterioară şi a devenit bunic în luna Aprilie a anului trecut.

ROMÂNCELE CHEEKY GIRLS CRITICATE ÎN SCOŢIA

Gemene române care au ajuns în topurile pop din întreaga lume, The Cheeky Girls, au fost aspru criticate de un cotidian scoţian, după ce acestea au susţinut o scurtă reprezentaţie în pauza unui partide de fotbal american. Cotidianul *The Daily Record* a comentat prestaţia jalnică a formaţiei favorite, Claymore, dar a plasat-o pe aceea a Românceloor chiar sub calitatea sportivă a meciului, susţinând că fetele nu au reuşit să convingă nici măcar prin play-back.

Formaţia scoţiană de fotbal american, Claymore, a pierdut teren în cursa pentru titlul World Bowl, suferind o ruşinoasă înfrângere în faţa celor dela Frankfurt Galaxy pe stadionul din Hampden.

"Prestaţia lor nu a fost însă la fel de rea precum cea a duo-ului pop din Transilvania, The Cheeky Girls, care nu a putut nici măcar să mimeze corect cântecul lor <Cheeky Song (Touch My Bum)>, în pauza dintre reprize, plasându-se sub aşteptări", scrie cotidianul *The Daily Record*.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

DIN ISTORIA ROMÂNILOR

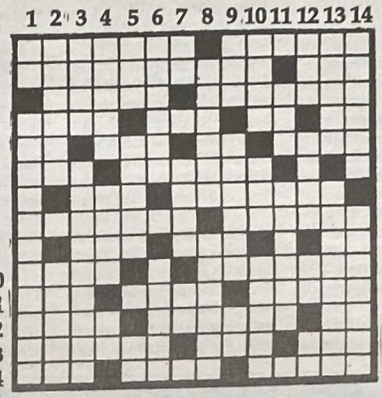

ORIZONTAL

1) Rege, dela care începe istoria Românilor. - Împărat, întemeietor al istoriei Românilor. **2)** ...al Moldovei, eroul dela Războieni. (2 cuv.). - A jefui. **3)** A treia Regină a Românilor. - Mihai... Domn Muntean, luptător neînfricat la Călugăreni. **4)** Fostul vas navă şcoală *"Mircea"*. - Prefix cu semnificaţia *"Nou"*. - Pătrat în agricultură. - Ioniţă Teodoroiu. **5)** Radu Iuga. - Prima jumătate de toartă!! - Iosif Moţoc. - Triburi teutonice, ce au migrat din Scandinavia spre Sud, în sec. II, III şi IV, stabilindu-se în Nordul Imperiului Roman. **6)** Tria! - Atacurile la cetăţile lui Ştefan cel Mare. **7)** Primele din listă! - Plugar (dim.). **8)** Credincios lui Christos. - Formă statală românească în începutul evului mediu, existentă sub Litovoi şi Seneslav. **9)** XAE, se scrie din oficiu. - Asociaţia de Gaz şi Electicitate (presc.) - Număr scurt! **10)** Mod de depozitare şi vânzare a produselor pulverulente, granulare, bucăţele sau droburi, adică, vărsat, neambalat. - Ospătăriţă pe vremea vechilor Domnitori. **11)** (Bucovin) EAN! - Arme unice în felul lor, folosite de Domnitorul Vlad Ţepeş. - Împărat austriac, fiul împărătesei Maria Tereza, cuprins şi el în istoria Românilor. **12)** A prăpădi cu foc stabilimente otomane. - Sigiliul Domnitorilor Români. - Matei Apulum. **13)** Fete păroase - Comandant otoman. - Ideal. **14)** *"Cusul"* doar la mijloc! - Zeiţa fertilităţii la vechii Egipteni. - Unităţi de măsură, folosite de Turci în retragere.

VERTICAL

(1) Depeşe! - Constantin... Domnitor Muntean. **2)** Oastea lui Ipsilante. - Petru... Domn Moldovean. **3)** Marcela draga mamii. - ...Cel Bun, Domnitor al Munteniei. **4)** Rezultatul bătăliei. - ... Newton, (1642-1727) Englez, savant în matematici şi fizică. - Dânsa. **5)** Titlu ce-l avea marele dregător (guvernator) al Olteniei, după sec. al XV-lea. - Armată. - Încă. **6)** Fruct exotic. - *"Unde eşti Tu... Doamne (?) ca punând mâna pe ei, să-i împarţi în două cete de smintiţi şi de mişei!!"* **7)** Lupu Vasile. - Vulcan în Sicilia. - Deasupra. **8)** Formă de corp solid, asemănătoare cu un ou. - Bolovani de piatră, cu care Domnitorul Neagoe Basarab a *"bombardat"* şi distrus oastea inamică la Posada, 1330 (sing.). **9)** Tudor D. Ionaşcu. - ...Cel Bătrân, Domn Muntean, bravul dela Rovine. - Elefterie Ghimgăşan. **10)** Animal... amfibiu, cu pene. - Ianuarie, scurt! - ...nitam **11)** Unitate de energie în sistemul CGS - ...Basarab, Domnitor Muntean. **12)** Refren oltenesc. - *"Ghiulea"* ce se aruncă în oştile duşmane printr'o ţeavă de ...cireş. - Iancu Suceveanu. - Vlad Ţepeş. **13)** Sunet *"perceput"* de urechea pândarului ostaş. - Dimitrie... Domnitorul cărturar al Moldovei. **14)** Naval. - Cai de curse.

DEZLEGAREA ÎN PAGINA 18

GWYNETH PALTROW, CEA MAI ELEGANTĂ FEMEIE A SECOLULUI XX

Gwyneth Paltrow a fost numită una dintre cel mai elegante femei ale secolului XX, alături de Audrey Hepburn şi Grace Kelly, conform unui studiu realizat de revista de modă *"Harpers & Queen"*. Deşi Paltrow a fost declarată, anul trecut, un dezastru al modei, când a purtat o creaţie a lui Alexander McQueen la festivitatea din 2002 a *"Academy Awards"*, ea a fost inclusă pe lista celor mai elegante 100 de femei ale secolului trecut.

Fotografiile care le prezintă pe cele mai elegante 100 de femei, printre care se numără şi prinţesa Diana şi multe vedete din lumea modei şi a filmului, vor fi expuse în cadrul unei expoziţii londoneze, ce va fi deschisă în 30 Aprilie. Alegerea a fost făcută în funcţie de modul în care nominalizatele au influenţat tendinţele în modă, în decursul a 100 de ani, Gwyneth Paltrow fiind singura vedetă tânără dela Hollywood inclusă pe lista eleganţei.

"Stilul nu trebue să fie o etichetă. Nu este ceva ce găseşti în şifonier. Ori îl ai, ori nu. Iar aceste femei cu siguranţă îl au", a spus editorul revistei.

Madonna este şi ea inclusă pe listă, datorită stilului ei mereu schimbător, în timp ce Jackie Kennedy Onassis este apreciată pentru eleganţa ei clasică. Alte prezenţe feminine elegante sunt Marianne Faithfull, Joan Collins, Honor Blackman şi Dame Judi Dench.

ELTON JOHN ÎN CONCERT LA BUCUREŞTI

Managerii cântăreţului britanic Elton John au confirmat faptul că România a fost adăugată la seria ţărilor unde artistul va concerta în turneul pe care îl va face în această vară. Conform sitelui de Internet al solistului, www. *eltonjohn.com*, concertul din România va avea loc pe data de 21 Iunie la Bucureşti.

ROMA, CAPITALA ITALIEI, A FOST FONDATĂ DE O FEMEIE DIN TROIA

Italia sărbătoreşte 2.756 de ani dela fondarea Cetăţii Eterne. O mie de *"gladiatori"* au mărşăluit recent prin Roma. Numele capitalei italiene nu derivă însă dela Romulus, după cum arată legenda, ci dela Roma, numele unei femei din Troia. Ziarul *"Il Messagero"* menţionează un text scris de poetul sicilian Stesicorus (638-555 i.H.), care spune că Roma a venit din Troia, s'a îndrăgostit de un localnic şi au dat foc corăbiilor cu care au venit Pelasgii în Peninsula Italica.

Informaţia este credibilă fiindcă Stesicorus s'a născut cu 115 ani înainte de întemeierea Romei (753 i.H.). Legenda spune că fondarea este opera lui Romulus, unul dintre urmaşii gemeni ai lui Eneas. În *"Eneida"*, poetul Virgiliu arată că, după ce Aheii au cucerit Troia, Eneas a fugit cu Pelasgii lui în Italia. Hessiod şi Homer povestesc că Pelasgii erau un popor care trăia în spaţiul carpato-balcanic.

ALBUL CÂŞTIGĂ DAMA

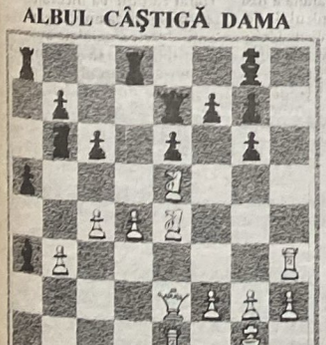

(1Cg5 Dxg5 2.Th8+ Rxh8 3.Cf7+, Rxh8 4.Cxg6.
1..Th8 2.Cxf7, Txf7 3.Cxg6, câştigă Albul Dama sau 4.Th8 mat)

SONY INTENŢIONEAZĂ SĂ PROFITE DE PE URMA RĂZBOIULUI DIN IRAK

Sony, producătorul japonez de aparatură electronică, intenţionează să profite de pe urma războiului din Irak, prin patentarea termenului *"Shock and Awe"* pentru un joc pe calculator, informează *Media Guardian*.

Această strategie, de a exploata din punct de vedere comercial războiul din Irak în care au murit mai mult de 5.000 de soldaţi şi civili, este adoptată de un număr mare de companii.

MediaGuardian.co.uk a aflat că Sony intenţionează să lanseze un joc pe calculator care va fi intitulat *"Shock and Awe"*, sintagmă care a definit campania militară a Coaliţiei.

Sony a înregistrat, pe 21 Martie, la o zi după începerea războiului, termenul ca marcă, la US Patent and Trademark Office (Oficiul pentru Invenţii şi Mărci din Statele Unite). Producătorul de componente electronice doreşte să folosească acest termen pentru jocuri video şi pe calculatoare, dar şi pentru un joc în reţea bandă largă care să poată fi jucat de către utilizatorii Play Station atât pe plan local, cât şi global, prin intermediul Internetului.

Fraza a fost inventată de Harlan Ullman, fost pilot al Marinei americane şi a fosat adoptată de Washington pentru a descrie bombardamentele din a doua noapte de război - tactică militară desemnată să slăbească rezistenţa irakiană. Cu toate acestea, fraza a fost apreciată de critici ca o dovadă a aroganţei americane într'un război pe care ONU, Franţa şi Rusia au refuzat să-l susţină.

Un purtător de cuvânt al Sony Play Station din Marea Britanie a recunoscut că este posibil ca firma să nu lanseze acest joc în Marea Britanie şi Europa, ţinând cont de sensibilităţile politice din această zonă - *"Uneori, înregistrarea unei mărci nu înseamnă neapărat şi lansarea produsului"*, a precizat acesta.

Jocul produs de Sony este doar vârful icebergului, având în vedere că piaţa din Statele Unite este invadată de bunuri, precum tricouri, jucării, ochelari de soare, căni şi artificii care au sloganul *"Operation Iraqi Freedom"* sau *"Battle of Baghdad"*.

ECONOMICE

VENITURILE ALITALIA AU SCĂZUT CU APROAPE 7% ÎN PRIMUL TRIMESTRU

Compania aeriană Alitalia a anunțat, că veniturile sale din primul trimestru sunt cu aproape 7% mai reduse în comparație cu cele din perioada corespunzătoare a anului trecut, parțial din cauza războiului din Irak, informează *Reuters*.

Operatorul aerian controlat de stat nu a prezentat vânzările efectuate în perioada respectivă, dar a indicat că veniturile au fost cu 50 milioane de euro (52,94 milioane de dolari), sau cu 6,9%, mai reduse.

De asemenea, Alitalia a semnalat că rata de ocupare s'a diminuat cu 5,7% în luna Martie, față de luna corespunzătoare din 2002.

Rata de ocupare a început să scadă în Februarie, accentuându-și semnificativ declinul o dată cu declanșarea războiului din Irak.

Ca multe alte companii aeriene afectate de conjunctura economică defavorabilă și de război, Alitalia derulează un proces de diminuare a costurilor. Compania va reduce și mai mult numărul curselor interne și europene, precum și numărul zborurilor spre destinații din America de Nord și Asia, în timp ce cursele către Orientul Mijlociu vor fi anulate în totalitate.

De asemenea, Alitalia va încerca să-și reducă forța de muncă prin propunerea unor pachete de compensații și va schimba componența echipajelor în cadrul eforturilor de simplificare a serviciilor la bordul aeronavelor sale.

Compania, aflată în dificultate chiar înainte de atentatele din 11 Septembrie 2001, a lansat un plan de restructurare pe doi ani în Noembrie 2001, datorită căruia a revenit la profit anul trecut.

TRAFICUL AERIAN DIN LUNA MARTIE A FOST AFECTAT ÎN MAI MULTE REGIUNI

Traficul aerian a fost afectat, în luna Martie, în multe regiuni ale lumii, pe fondul derulării războiului din Irak și a extinderii epidemiei de pneumonie atipică, a anunțat cotidianul german *Tagesspiegel*, citat de *Reuters*.

Datele preliminare publicate de Asociația Internațională de Transport Aerian (International Air Traffic Association - IATA) indică faptul că traficul european din luna Martie s'a diminuat cu patru procente, comparativ cu perioada similară a anului trecut.

În același timp, traficul peste Atlantic a scăzut cu 12%, iar cel aferent relațiilor transpacifice a fost cu 11% mai mic decât cel din Martie 2002.

William Gaillard, purtătorul de cuvânt al IATA, a arătat că traficul consemnat pe relațiile dintre statele europene, Orientul Mijlociu și Africa s'a diminuat cu 20%. Zborurile care fac legătura dintre Europa și Asia au raportat un declin de 15%.

"Asistăm la o criză acută", a declarat William Gaillard, citat de cotidianul berlinez.

Potrivit analiștilor, companiile europene de transport aerian riscă să asiste, pe parcursul acestui an, la o scădere a traficului de până la nouă procente. Asociația Companiilor Aeriene din Europa (AEA) apreciază că acest declin ar echivala cu pierderi de 3,4 miliarde de euro.

Ulrich Schulte-Strathaus, secretarul general al AEA, a precizat că cel mai optimist scenariu prevede o reducere de numai cinci procente, ceea ce ar atrage pierderi de aproximativ 1,8 miliarde de euro.

IATA măsoară traficul aerian în funcție de veniturile desemnate de raportul dintre numărul de pasageri care au plătit biletul de călătorie și distanța în kilometri pe care o parcurg.

Industria aeriană mondială, care resimte încă efectele atentatelor teroriste dela 11 Septembrie 2001, traversează cea mai gravă criză din istorie, foarte mulți operatori fiind nevoiți să declare faliment sau să depună eforturi considerabile pentru a-și restabili situația financiară.

PERSPECTIVELE COMERȚULUI MONDIAL DIN 2003 SUNT UMBRITE DE SARS ȘI DE RĂZBOI

Comerțul mondial - un motor esențial al creșterii economice globale - prezintă semnele unei posibile stagnări în acest an, sub influența pneumoniei atipice, a războiului din Irak și a incertitudinilor politico-economice, a apreciat Organizația Mondială a Comerțului (OMC), citată de Reuters.

Economiștii OMC au indicat, în plus, că o prognoză prudentă inclusă în raportul anual al organizației, potrivit căreia comerțul s'ar putea majora cu 2,5-3% în acest an, este posibil să fie revizuită în sens negativ în săptămânile următoare.

Guvernele și economiștii sperau într'o expansiune spectaculoasă a comerțului în acest an, care să lase mult în urmă dezastrul din 2001, când volumul schimburilor comerciale a scăzut, cu un procent, pentru prima dată în câteva decenii.

Raportul a arătat că, în 2002, creșterea comerțului la o valoare totală de 6,24 miliarde de dolari, a fost imprimată de cererea puternică din SUA și din marile economii asiatice, încetinită însă de evoluțiile din Europa și America Latină.

"Accentuarea incertitudinilor din lumea de astăzi", care ar putea destabiliza și mai mult conjunctura mondială.

O soluție pentru depășirea acestei situații ar fi, accelerarea eforturilor de finalizare a negocierilor de liberalizare a comerțului lansate în Noembrie 2001 și care ar trebui să se încheie printr'un nou tratat comercial mondial până la 1 Ianuarie 2005.

Negocierile, despre care Banca Mondială susține că ar impulsiona semnificativ economia mondială, au ratat deja câteva termene limită și mulți analiști consideră că s'ar putea prelungi cu mult în a doua jumătate a deceniului.

Regulile comerciale internaționale sunt stabilite în prezent prin negocieri multilaterale care implică toate cele 146 de state membre ale OMC. Observatorii se tem, însă, că tendința actuală către pactele comerciale regionale poate câștiga în amploare, marginalizând OMC, dar și multe state în curs de dezvoltare.

PROFITUL ȘI VÂNZĂRILE SIEMENS AU SCĂZUT ÎN TRIMESTRUL AL DOILEA

Siemens a anunțat că multe dintre activitățile sale se îndreaptă către îndeplinirea obiectivelor stabilite pentru 2003, dar a avertizat cu privire la ritmul lent al cheltuielilor pe marile piețe după ce a încheiat trimestrul al doilea cu o scădere a profitului și vânzărilor, transmite *Reuters*.

Gigantul industrial german a realizat un profit net de 568 milioane de euro în trimestrul al doilea, față de 1,28 miliarde de euro în perioada corespunzătoare a anului precedent, când Siemens a înscris un câștig de 604 milioane de euro obținut din vânzarea de acțiuni aparținând Infineon Technologies AG.

Vânzările grupului s'au diminuat cu 14%, la 18,23 miliarde de euro, în urma impactului schimburilor valutare și a scăderii vânzărilor de sisteme pentru producția energetică.

Deprecierea prelungită a dolarului a afectat, de asemenea, rezultatele financiare ale Siemens, care realizează mai multe vânzări în SUA decât în oricare alt stat.

SUZUKI ȘI FIAT VOR PRODUCE ÎN COMUN UN VEHICUL UTILITAR ÎN UNGARIA

Compania niponă Suzuki Motor și grupul italian Fiat vor semna în curând un memorandum de înțelegere privind construcția în comun a unui vehicul utilitar sport, care va începe în semestrul al doilea din 2005 la uzina Suzuki din Esztergom, Ungaria, transmite *Reuters*.

Cele două companii, care și-au anunțat intenția printr'un comunicat publicat la Budapesta, au precizat că automobilul va fi produs pe baza unei platforme Suzuki și va fi disponibil într'o versiune cu cinci uși.

ECONOMIST SE ÎNDOIEȘTE CĂ ROMÂNIA VA PUTEA ADERA LA U.E. ÎN 2007

Ultimul raport întocmit de departamentul de cercetare al grupului britanic de presă *The Economist* ridică semne de întrebare privind aderarea României la Uniunea Europeană în anul 2007. Analiștii britanici consideră că România va întâmpina dificultăți în îndeplinirea criteriilor de aderare - mai ales că nu este considerată o economie de piață funcțională.

The Economist prevede pentru România o creștere economică de 4,6 % - față de 5,2% cât anunțase guvernul dela București. Cauzele - creșterea mai lentă a producției industriale și impactul problemelor economice din Uniunea Europeană. Experții britanici estimează că România nu va reuși reducerea inflației sub 10 la sută până în 2004, așa cum anunțase guvernul dela București. În raportul întocmit de *The Economist* se apreciază de asemenea că problemele determinate de țările ce vor intra în Uniunea Europeană în 2004 ar putea duce la amânarea următorului val de extindere.

GUVERANATORUL BĂNCII NAȚIONALE CERE BANCHERILOR SĂ NU MAI REDUCĂ DOBÂNZILE LA DEPOZITE

Mugur Isărescu, guvernatorul Băncii Naționale a României, a avertizat că o scădere a dobânzilor la depozite sub nivelul inflației va descuraja populația și societățile să-și mai depună banii la bănci. *"Nu cred că România își poate permite să descurajeze economisirea. Bancherii trebue să înțeleagă că profitul se face greu, nu să profite de dezinflație"*, a spus guvernatorul BNR, citat de presă.

Mugur Isărescu a avertizat băncile, că, dacă vor continua această politică, vor avea probleme. Dacă ratele dobânzilor interne nu sunt menținute la niveluri relativ scăzute, persistența aprecierii în termeni reali a monedei naționale poate duce la intrări excesive de capital străin speculativ, a mai avertizat Isărescu. în același timp, autoritățile trebue să promoveze rate ale dobânzilor care să fie suficient de înalte pentru a asigura un echilibru între economisirea internă și investiții.

FIRMELE AMERICANE DE AVOCATURĂ SFIDEAZĂ DECLINUL ECONOMIC NAȚIONAL

Veniturile celor mai mari firme de avocatură din Statele Unite au crescut cu șapte procente în anul trecut, performanță care contrastează cu situația principalilor lor clienți corporatiști, ale căror profituri au scăzut dramatic în aceeași perioadă, relatează *Financial Times*.

De asemenea, primele 200 de firme americane care oferă servicii juridice au raportat o majorare cu aproape 8,5% a profitului per partener, pe fondul creșterii tarifelor aplicate. Firmele de avocatură au fost afectate de înrăutățirea mediului de afaceri pe piețele de capital, în principal a activității de fuziuni și achiziții, a investițiilor sau a altor operațiuni financiare.

Impactul acestor factori a fost contrabalansat de ponderea procedurilor de faliment, a programelor de restructurare și a litigiilor - în special cele care implică răspunderea companiilor pentru calitatea produselor comercializate sau cele care se referă la respectarea proprietății intelectuale.

Un alt factor care a contribuit la menținerea profiturilor a fost rducerea semnificativă a costurilor.

Pe de altă parte, profitul companiilor americane a stagnat în 2002, tendință care confirmă declinul economic național.

"Anul trecut a fost un an în care foarte mulți dintre clienții noștri au disponibilizat zeci, dacă nu cumva sute sau chiar mii de angajați", a remarcat un avocat.

Potrivit unor date preliminare eliberate de analiștii dela Citigroup, venitul firmelor de avocatură din Statele Unite ar putea crește în acest an cu aproape cinci procente, în timp ce profitul per partener va avansa cu 3-5%.

Dan DiPietro, șeful departamentului specializat pe sectorul juridic din cadrul Citigroup, a subliniat că rezultatele înregistrate în acest domeniu sunt *"neașteptat de solide"*, ele reflectând beneficiile reducerilor de personal efectuate în 2001.

"Firmele de avocatură rezistă foarte bine în perioadele de recesiune, dar nu sunt imune", a apreciat DiPietro.

Citigroup este un creditor important pentru o mare parte din cele mai cunoscute firme de avocatură din Statele Unite. În această calitate, grupul primește declarații financiare și rapoarte de audit, ceea ce îl ajută să contureze o imagine veridică a industriei de servicii juridice din SUA.

DEZLEGAREA CAREULUI DIN PAG. 17

D	E	C	E	B	A	L		T	R	A	I	A	N						
S	T	E	F	A	N		V	O	D	A		L	U	A					
	E	L	E	N	A		V	I	T	E	A	Z	U						
B	R	I	C		N	E	O		A	R		I	T						
R	I		T	O	A		I	M		G	O	T	I						
A	A	A		A	S	E	D	I	I		B		C						
N		L	I	S		T	A	R	A	N	U	C							
C	R	E	S	T	I	N		C	N	E	Z	A	T						
O		X	A	E		A	G	E		A		N	R						
V	R	A	C		T		H	A	N	G	I	T	A						
E	A	N		T	E	P	I		I	O	S	E	P						
A	R	D	E		P	E	C	E	T	E		M	A						
N	E	R	A	S	E		A	G	A		V	I	S						
U	S	U		I	S	I	S		M	E	T	R	I						

COLUMBUS TRAVEL SERVICE LIMITED

CELE MAI SCĂZUTE PREȚURI DIN TORONTO SPRE BUCUREȘTI, TIMIȘOARA, BUDAPESTA ȘI ORICE DESTINAȚIE ÎN EUROPA DE VEST, CU POSIBILITATEA ÎNCHIRIERII DE AUTOTURISME

Bilete de avion din București, Timișoara sau Budapesta pentru cei care doresc să vă viziteze

VĂ OFERIM VACANȚE DE NEUITAT, ÎN CARAIBE, CUBA, MEXIC, SAU ÎN ALTE LOCURI, LA PREFERINȚA DVS.

Contactați-ne la Tel: (416) 224 5800
1-866-853-9304
311 Shepard Avenue E. Toronto Ont.

www.cuvantulromanesc/publicitate

SPORT

PRUNEA SOLICITĂ SPRIJINUL PREŞEDINTELUI ŞI PREMIERULUI

Portarul echipei FCM Bacău, Florin Prunea, vicepreşedinte al AFAN, a trimis o scrisoare Preşedintelui Ion Iliescu şi Premierului Adrian Năstase, în care le solicită sprijinul pentru rezolvarea problemelor din fotbalul românesc.

Redăm integral conţinutul scrisorii:

"Dorim să vă reţinem atenţia şi să vă cerem sprijinul într'o problemă care, credem noi, interesează întreaga societate.

Fotbalul românesc traversează o perioadă de criză acută, iar vina aparţine, în cea mai mare măsură, actualei conduceri. Nu dorim să preluăm conducerea în fotbalul românesc, pentrucă, deocamdată, nu avem experienţa necesară. Cei care încearcă să acrediteze această ipoteză nu vor decât să abată atenţia dela problemele reale şi grave cu care se confruntă fotbalul în România.

Credem însă că rezultatele obţinute în teren, de-a lungul vremii, şi modul în care am reprezentat fotbalul românesc, în cadrul celor mai importante competiţii fotbalistice ale lumii, ne recomandă ca persoane oneste, demne de încredere şi ne dau posibilitatea să-i recunoaştem pe cei capabili să gestioneze destinele fotbalului românesc.

Trebue să admitem, odată pentru totdeauna, că oamenii care conduc acum FRF şi LPF sunt definitiv ancoraţi într'un trecut vicios, de ale cărui practici au demonstrat constant că nu se pot dezice. A-şi asuma trecutul, a-l valorifica în prezent şi pentru viitor, e o dovadă de curaj şi de inteligenţă. A nu te adapta cerinţelor actualului climat competiţional denotă incompetenţă sau chiar rea-voinţă.

Considerăm că este imoral să se vorbească despre imixtiunea politicului în fotbal atunci când personalităţi politice respectabile îşi exprimă public opinia în ceea ce priveşte situaţia dezastruoasă din fotbal. Credem că este doar un tertip, un vicleşug prin care se încearcă blocarea unei eventuale contribuţii la curăţirea fotbalului românesc din partea unor personalităţi, printre care v'aşi putea număra chiar Dumneavoastră. În acelaşi timp, nu înţelegem cum e posibil să se treacă sub tăcere faptul că toată conducerea LPF e înregimentată politic într'un partid extremist ca Partidul România Mare. Sau probabil ar fi fost mai potrivit ca Domnul Mircea Sandu să apeleze la FIFA, recunoscându-şi limitele şi eşecul, pentru a-l dezlipi de scaun pe colegul şi complicele său, Domnul Dumitru Dragomir.

Fotbalul a devenit un fenomen social - o indică, în aceste momente de profundă degringoladă, nu doar sondaje de opinie, dar şi conştiinţa publică. Fotbalul este un sport care a adus României faimă şi beneficii de imagine în mediile internaţionale. În acest context, v'aţi întrebat vreodată de ce oameni de mare valoare, care au confirmat atât în plan intern, cât şi internaţional, refuză să se întoarcă în fotbalul românesc?

Dorim, aşadar, ca această scrisoare, să reprezinte un semnal de alarmă, un apel disperat din partea unei generaţii pe nedrept insultate în ultima vreme, căreia i se reproşează că a «distrus, compromis şi denigrat fotbalul românesc, că a blătuit şi a încasat bani necuveniţi». O echipă care şi-a asumat, în limita posibilităţilor sale, în prima parte a anilor '90, rolul de ambasador al României în lume şi a fost mândră de această misiune.

Suntem convinşi că soluţiile trebue să fie propuse de oameni din fotbal, dar, în aceste momente critice, vă solicităm sprijin. Ne dorim ca o personalitate cu autoritatea şi probitatea Dumneavoastră morală, Domnule prim-ministru, să ne fie alături în efortul de reabilitare a fotbalului românesc".

ROMÂNIA A RATAT CALIFICAREA LA CM DE HANDBAL TINERET

Selecţionata masculină de handbal tineret a României a ratat calificarea la turneul final al Campionatului Mondial din acest an, deşi a învins cu scorul de 27-23 (12-15), reprezentativa Estoniei, informează *site-ul "eurohandball.com"*.

În meciul cu Estonia, cei mai buni marcatori ai naţionalei române au fost Mazilu şi Jurcă, fiecare cu câte şase goluri marcate.

România s'a clasat, cu patru puncte, pe locul al doilea în grupa a IV-a, prima poziţie fiind ocupată, cu şase puncte, de Germania, care a obţinut calificarea la Campionatul Mondial.

În grupa a IV-a de calificare, handbaliştii români au obţinut două victorii, în faţa Greciei şi a Estoniei şi au fost învinşi de Germania.

ROMÂNIA S'A MENŢINUT ÎN DIVIZIA I A CM

Selecţionata de hochei pe gheaţă a României a reuşit menţinerea în Divizia I a Campionatului Mondial, după ce a învins la Budapesta, cu scorul de 3-1 (2-0, 0-1, 1-0), selecţionata Lituaniei, în ultimul meci al Grupei A.

Golurile României au fost înscrise de Levente Elekeş, Andrei Nuţu şi Cătălin Geru.

În urma acestui meci, România a terminat Grupa A pe locul al cincilea, penultimul, cu trei puncte, dar s'a menţinut în Divizia I-A.

LEONARD DOROFTEI, PE LOCUL 4

În clasamentul mondial al categoriei semiuşoare, care reuneşte toate versiunile, pugilistul român Leonard Doroftei, deţinătorul titlului WBA, ocupă locul 4. Primul loc în această ierarhie este ocupat de Americanul Floyd Mayweather Jr., deţinător al titlului WBC, neînvins în 29 de meciuri. Acesta este urmat de compatriotul său Paul Spadafora (36-0, 14 prin KO), campionul versiunii IBF şi, totodată, următorul adversar al lui Doroftei. Poziţia a 3-a a clasamentului este ocupată tot de un American, Diego *"Chico"* Corrales (26 de ani), fost campion IBF, care are un palmares impresionant, 35 de victorii, dintre care 30 prin KO, şi o singură înfrângere. Doroftei, şi el neînvins la profesionişti în cele 21 de meciuri disputate, se află pe locul al 4-lea în aceasta ierarhie, devansându-l pe Armeanul Artur Grigorian, deţinătorul centurii WBO, care este încă neînvins, obţinând 36 de victorii din tot atâtea partide. Meciul dintre Leonard Doroftei şi Paul Spadafora, contând pentru unificarea titlului mondial la categoria semiuşoară, versiunile WBA şi IBF, va avea loc pe 17 Mai, la Centrul Sportiv al Universităţii din Pittsburgh. Acest meci va fi transmis de postul de televiziune HBO. Ambii pugilişti vor lupta pentru o bursă de aproximativ 650.000 de dolari pentru fiecare.

TURNEUL DE TENIS "OPEN ROMÂNIA" AR PUTEA FI MUTAT LA BEIRUT

Turneul de tenis *Open Romania*, care s'a organizat în ultimii şapte ani la Bucureşti, ar putea fi mutat începând din acest an la Beirut, a declarat Ion Ţiriac, deţinătorul licenţei ATP pentru această competiţie.

Ţiriac a precizat că există patru oraşe interesate de preluarea acestui turneu, care face parte din categoria International Series şi este dotat cu premii în valoare totală de 355.000 de dolari. *"Open Romania a fost un proiect ambiţios. Era o chestiune de imagine a României, dar costurile erau nejustificat de mari şi greu de acoperit. Deocamdată, turneul figurează în calendarul ATP pentru 2003 ca fiind organizat la Bucureşti, pentrucă nu a fost încă mutat sau vândut oficial. Există patru pretendenţi la organizarea acestui concurs, iar Beirutul are cele mai mari şanse"*, a menţionat Ţiriac.

Pe lista oraşelor interesate de preluarea *Open Romania* se mai găsesc oraşele Istanbul, Atena şi Budapesta. *"Odată pierdut acest turneu va fi extrem de dificil să mai obţinem organizarea la Bucureşti a unei competiţii asemănătoare"*, a adăugat preşedintele Comitetului Olimpic Român.

Ion Ţiriac a cumpărat în anul 1996 licenţa ATP pentru organizarea concursului dela Bucureşti. Prima ediţie a *Open Romania* a fost organizată în anul 1996, iar ediţia din 2002 a fost dotată cu premii în valoare totală de 356.000 de dolari, dar costurile totale au fost de aproximativ 600.000 de dolari.

Ţiriac a anunţat oficial, în cadrul aceleiaşi conferinţe de presă, că, începând din acest an, la iniţiativa sa, Federaţia Română de Tenis şi Fundaţia Olimpică Română (FOR) vor organiza un circuit de 11 turnee *ITF futures, "Ţiriac Trophy 2003"*, cu premii de 10.000 de dolari fiecare, în nouă localităţi din ţară. Primul concurs din seria celor 11 este programat în perioada 13-20 Iunie, la baza BTT Herăstrău din Bucureşti, urmând ca în fiecare săptămână să aibă loc o astfel de competiţie. Ultimul turneu se va disputa la sfârşitul lunii August. Oraşele care vor găzdui câte un astfel de concurs sunt: Iaşi, Cluj, Oradea, Târgu Mureş, Constanţa, Timişoara, Braşov, Bacău, în timp ce în Bucureşti vor fi organizate trei turnee. Autorităţile locale vor sprijini din punct de vedere financiar organizarea acestui circuit, prin asigurarea premiilor de 10.000 de dolari pentru fiecare concurs.

MARIUS NICULAE ŞI-A RELUAT PREGĂTIREA

Atacantul Marius Niculae şi-a reluat antrenamentele alături de coechipierii dela formaţia Sporting Lisabona, după două luni dela accidentarea suferită la piciorul drept, informează cotidianul *"Record"*.

La sfârşitul lunii Februarie, atacantul român s'a accidentat, pentru a treia oară de când s'a transferat la gruparea Sporting Lisabona, în timpul unui meci amical susţinut în compania formaţiei nord-americane Columbus Crew. În Decembrie 2001, Niculae s'a accidentat grav la genunchiul stâng, în timpul meciului cu echipa Vitoria Setubal, iar după intervenţia chirurgicală suferită a avut nevoie de o perioadă de recuperare de şase luni. În luna Decembrie 2002, Niculae s'a accidentat în timpul unui antrenament efectuat înaintea meciului din campionat cu formaţia Uniao Leria şi a absentat de pe teren cinci săptămâni.

"Record" notează că nu se ştie încă dacă internaţionalul român va putea fi disponibil pentru meciul cu Beira-Mar, din etapa a 29-a a campionatului portughez, deoarece condiţia fizică a acestuia este departe de a fi ideală.

ROMÂNIA A TERMINAT PE ULTIMUL LOC LA CAMPIONATUL MONDIAL DE JUNIOR

Reprezentativa de rugby under-19 a României a terminat pe locul al 15-lea, penultimul al grupei A a Campionatului Mondial de Juniori din Franţa, după ce a învins cu scorul de 13-3 (3-0), echipa Canadei, într'o partidă contând pentru poziţiile 15-16 ale competiţiei.

ROMÂNIA A COBORÎT PATRU POZIŢII ÎN CLASAMENTUL FIFA-COCA COLA

Reprezentativa de fotbal a României ocupă locul 28 în clasamentul FIFA-Coca Cola, înregistrînd o cădere de patru poziţii în comparaţie cu luna trecută, informează site-ul oficial al forului fotbalistic mondial.

România se află pe locul 28, cu 635 de puncte. Adversarele României în preliminarele Campionatului European 2004 ocupă următoarele poziţii: Danemarca, locul 11 cu 715 puncte, Norvegia locul 23 cu 656 de puncte, Bosnia Herţegovina, poziţia 72 cu 507 puncte, iar Luxemburgul se află pe locul 154 cu 249 de puncte.

ADRIAN VOINEA OCUPĂ LOCUL 68 ÎN CLASAMENTUL ATP

Jucătorul român de tenis Adrian Voinea ocupă, cu un total de 33 de puncte, locul 68 în clasamentul ATP Champions Race, dat publicităţii la Monte Carlo.

Andrei Pavel, care nu a mai participat în ultimele patru săptămâni la nici un turneu, din cauza unei accidentări, se află, cu şase puncte, pe poziţia 138 a ierarhiei mondiale, în timp ce Victor Hănescu ocupă locul 150, cu patru puncte acumulate în acest sezon.

ŢIRIAC CREDE CĂ FOTBALUL ROMÂNESC APARŢINE "GENERAŢIEI DE AUR"

Preşedintele Comitetului Olimpic Român (COR), Ion Ţiriac, a declarat că după părerea sa, fotbalul românesc aparţine jucătorilor din *"generaţia de aur"*.

"Fotbalul din ţară nu intră încă în preocupările mele. Faptul că există un Hagi, Popescu, Petrescu, Răducioiu, şi toţi ceilalţi, face ca fotbalul românesc să le aparţină, indiferent de cât ar încerca oricine să-i îndepărteze. Aceşti tineri deţin proprietatea asupra fotbalului românesc şi, mai devreme sau mai târziu, ei îşi vor intra în drepturi. Acum, în fotbalul nostru funcţionează «teoria prostului», care este foarte periculoasă, pentrucă prostul nu este chiar retardat şi îşi dă seama dacă vine unul mai deştept care poate să-i ia locul", a spus Ţiriac.

Preşedintele COR a menţionat că meciurile strategice din campionatul românesc au afectat prestaţia fotbaliştilor. *"Dacă este real ceea ce aud, cu meciuri vândute sau cumpărate, atunci aici este vorba de fraudă şi treaba aceasta este de competenţa procuraturii sau poliţiei. În plus, fotbaliştilor li s'a luat dreptul de a afla cine sunt cu adevărat. Ei nu-şi mai ştiu valoarea, iar dacă nu pierd sau nu câştigă pe teren nu pot progresa"*, a precizat Ţiriac.

RATB PETROM BUCUREŞTI-CAMPIOANĂ NAŢIONALĂ LA VOLEI FEMININ

Echipa feminină de volei RATB Petrom Bucureşti a cucerit titlul naţional, după ce a învins în finala play-off-ului Diviziei A, cu scorul general de 3-1, formaţia Unic Piatra Neamţ.

ROMÂNIA S'A CALIFICAT LA CM DE HANDBAL FEMININ-TINERET

Echipa naţională feminină de handbal - tineret a României a obţinut calificarea la turneul final al Campionatului Mondial, programat în luna August, în Macedonia.

În ultimul meci al Grupei a V-a de calificare la CM, reprezentativa României a învins selecţionata similară a Italiei, cu scorul de 40-14. În urma acestui rezultat, România a ocupat primul loc în ierarhia finală a grupei, urmată de Ucraina şi de Italia.

BEATRICE CÂŞLARU A CÂŞTIGAT PROBA DE 400 M. MIXT LA CAMPIONATELE FRANŢEI

Românca Beatrice Câşlaru a câştigat proba de 400 m. mixt, cu timpul de patru minute, 44 de secunde şi 53 de sutimi, din cadrul Campionatelor Franţei de nataţie în bazin mare dela St. Etienne, informează AFP.

Câşlaru a fost urmată de Franceza Celine Cartiaux (4:52.54) şi de Daneza Julie Hjorth-Hansen (4:52.55).

Românul Dragoş Coman a terminat pe locul doi, cu timpul de 15 minute, 35 de secunde şi 87 de sutimi, în proba de 1.500 m liber, fiind devansat de Francezul Guy-Noel Schmitt (15:27.71).

Românul Răzvan Florea s'a clasat pe locul patru în proba de 50 m spate, cu timpul de 26 de secunde şi 50 de sutimi. Primul loc a fost ocupat de Spaniolul David Ortega (26.40), care a fost urmat de Francezii Pierre Roger (26.46) şi Simon Dufour (26.48).

CLASAMENTUL DIVIZIEI A
Rezultatele etapei a 25-a

Loc	Echipa	Nr.J	V	E	I	Gm	Gp	Pct
1.	Rapid	25	17	2	6	50 -	21	53
2.	Steaua	25	14	6	5	31 -	19	48
3.	FC Naţional	25	12	5	8	39 -	27	41
4.	FC Braşov	25	12	5	8	32 -	27	41
5.	Gloria	25	10	6	9	26 -	24	36
6.	Ceahlăul	25	9	8	8	34 -	28	35
7.	U Craiova	25	9	8	8	29 -	30	35
8.	Dinamo	25	10	4	11	37 -	35	34
9.	Astra	25	10	3	12	32 -	35	33
10.	FCM Bacău	25	8	8	9	25 -	25	32
11.	FC Argeş	25	9	4	12	29 -	33	31
12.	Farul	25	9	4	12	27 -	38	31
13.	Oţelul	25	7	8	10	21 -	33	29
14.	Poli AEK	25	9	2	14	30 -	43	29
15.	Sportul Stud.	25	8	4	13	30 -	37	28
16.	UTA	25	6	5	14	24 -	41	23

ŞTIRI DIN ŢARĂ

transmise de Andrei BĂDIN

CONSTANTINESCU ŞI LUPU VOR UNIFICAREA DREPTEI PRIN DISPARIŢIA PNŢCD

Preşedintele Comitetului Naţional de Organizare al Acţiunii Populare, Emil Constantinescu, şi preşedintele Partidului Popular Creştin (PPC), Vasile Lupu, au adresat liderilor celorlalte formaţiuni populare creştin-democrate din România, în special preşedintelui PNŢCD, un apel la unificare. Constatând că în cei aproape trei ani care au trecut dela alegerile din 2000 nici una dintre formaţiunile populare nu a reuşit să redobândească încrederea populaţiei, *"am decis să iniţiem împreună o mare mişcare populară, modernă şi europeană, condusă de un lider experimentat şi credibil, care să reunească toate forţele politice de orientare creştin-democrată, conservatoare şi liberală care doresc să se opună actualei orientări politice imprimate de dominaţia sufocantă a partide - lor de stânga şi de extremă stânga"*, se arată într'un comunicat al Acţiunii Populare şi PPC.

Vasile Lupu a afirmat că liderul viitoarei formaţiuni, sprijinită de Partidul Popular European, va fi ales în urma unui congres care se va desfăşura, cel mai probabil, în luna Septembrie şi nu va fi dictat dela centru. *"Va exista candidatura lui Emil Constantinescu, aceasta nu va fi singulară. Este posibil să can - didez eu, sau dacă nu, să susţin un contracan - didat al lui Emil Constantinescu"*, ne-a declarat Vasile Lupu, care s'a ferit însă să nominalizeze alte posibile nume pentru şefia viitoarei formaţiuni politice.

Preşedintele PPC s'a declarat încrezător că în viitoarea alianţă se vor regăsi şi oamenii cinstiţi şi serioşi din PNŢCD, fără ca aceasta să submineze în vreun fel tradiţia partidului, în pofida opoziţiei conducerii centrale a partidului. *"Victor Ciorbea invocă împotriva unei astfel de alianţe argumentul conservării titulaturii PNŢCD, deşi domnia sa a intrat în partid nu în 1990, ci în 1996, când PNŢCD era pe val. Când noi ne confruntam cu greutăţile guvernării, Victor Ciorbea s'a retras, formând ANCD* (Alianţa Naţională Creştin Democrată, n.red), *fără a considera că atenteaza la titulatura PNŢCD"*, a declarat Vasile Lupu. Preşedintele PPC a lăsat să se înţeleagă că şansa păstrării tradiţiei şi a principiilor PNŢCD stă în alianţa care urmează a fi înregistrată la tribunal în luna Septembrie. *"Şi la caii de rasă, atunci când iapa probează de - fecţiuni genetice, ea este sacrificată, pentru ca progeniturile ei să nu aducă atingere nobleţei genetice iar rasa să nu fie alterată"*, a explicat Vasile Lupu soluţia de salvare a idealurilor PNŢCD.

DEGRINGOLADĂ ÎN PD

Liderul democrat, Traian Băsescu, are de gând să dizolve organizaţiile teritoriale ale partidului său care au relaţii strânse ori sunt controlate de PSD. *"Mai sunt câteva organizaţii în afară de Constanţa controlate de PSD şi vom avea grijă să dizolvăm Birourile Permanente judeţene respective"*. Anunţul a fost făcut după vizita pe care Băsescu a făcut-o grupului parlamentar PD din Senat, dela care a lipsit tocmai principalul contestatar al măsurilor luate de şefii PD la Constanţa - senatorul Viorel Pană, vicepreşedinte al PD.

Ulterior, la şedinţa Colegiului Director al partidului, preşedintele PD a propus acordarea unor sancţiuni dure liderilor democraţi constănţeni: excluderea din partid a Elenei Mocanu, preşedintele filialei, şi retragerea sprijinului politic pentru Viorel Pană, vicepreşedinte al Senatului. Decizia lui Băsescu a provocat reacţii în interiorul partidului. Vicepreşedinţii PD Liviu Negoiţă şi Ioan Oltean cât şi deputatul PD Alexandru Mera s'au opus sancţionării senatorului Viorel Pană şi au votat împotriva acestei măsuri iniţiate de preşedintele partidului.

IMPORTURILE DE MAŞINI NOI SUNT ÎN SCĂDERE

Vânzările de autoturisme noi pe piaţa internă au scazut, în primele trei luni ale anului, cu 7,7% faţă de aceeaşi perioadă a anului 2002, au anunţat reprezentanţii Asociaţiei Producătorilor şi Importatorilor de Automobile (APIA). În ciuda unei creşteri înregistrate în luna Martie, de 21,4%, vânzările corespunzătoare primului trimestru au reprezentat 17.268 unităţi, cu 7,7% mai puţin decât în 2002. Datele APIA remarcă, de asemenea, diminuarea atât a producţiei, cât şi a exportului.

DELA 1 MAI INTRĂ ÎN VIGOARE UN NOU COD POŞTAL

Un nou cod poştal intră în vigoare începând din data de 1 Mai. Modificările aduse vechiului cod poştal ce datează din 1974 sunt menite să sporească viteza de prelucrare a corespondenţei şi să elimine eventualele confuzii ce apăreau din cauza unor denumiri omonime de localităţi ori străzi. Codul Poştal este o secvenţă de 6 cifre care serveşte la identificarea unei regiuni, judeţ, localităţi, grup de străzi sau imobil. Codul poştal conţine informaţii poştale, administrativ-teritoriale sau topografice.

IN 2002, ROMÂNII AU CHELTUIT CU VIZA PESTE UN MILIARD DE DOLARI USD

Românii au cheltuit, anul trecut, peste un miliard de dolari prin intermediul cardurilor Visa, valoarea tranzacţiilor fiind în creştere cu 120 de procente faţă de 2001. Din această sumă, 45,4 milioane de dolari au fost cheltuiţi la comercianţi (sumă în creştere cu 62% faţă de 2001), majorare catalogată de preşedintele Visa International Cemea, Radu Obreja, ca fiind cea mai semnificativă din Europa Centrală şi de Est. Nu numai valoarea tranzacţiilor prin intermediul cardurilor Visa a crescut, ci şi frecvenţa cumpărăturilor efectuate, astfel încât, anul trecut, au fost efectuate 26,8 milioane de tranzacţii, în creştere cu 89 de procente faţă de 2001. Cardul de debit, folosit în general pentru cumpărăturile zilnice, cu o valoare mai mică, rămâne preferatul Românilor, situaţie reflectată şi prin creşterea cu 99% a tranzacţiilor la comercianţi. Numărul tranzacţiilor pe carduri de credit, instrument de plată folosit în general pentru cumpărarea bunurilor de folosinţă îndelungată, a fost mai mare cu 103 procente în 2002, faţă de 2001.

BĂNCILE SUNT ŞANTAJATE DE MARILE COMPANII

Băncile preferă să lucreze cu firme de calibru mai mic, deoarece marile corporaţii practică şantajul, susţin reprezentanţii băncilor comerciale.

"Companiile mari obişnuiesc să ne şantajeze, în sensul că, la creditele con - tractate, pretind dobânzi cu 3-4 puncte procentuale mai mici decât cele standard, iar la depozite ne cer să le dăm noi dobânzi mai mari cu 3-4 puncte procentuale", a declarat vicepreşedintele BCR, Ilie Mihai. Oficialul BCE a declarat că, IMM-urile pot obţine credite cu dobânzi avantajoase, din bugetul asigurărilor pentru şomaj, în baza Legii 76/2002. Valoarea totală a creditului este de 1.100 miliarde lei, programul fiind operaţional în toate cele 41 de judeţe, precum şi în municipiul Bucureşti.

3000 DE BUCUREŞTENI, OMORÎŢI CU AER POLUAT

Potrivit statisticilor oficiale ale Ministerului Sănătăţii, anul trecut, aproximativ 3000 de persoane au murit prematur în Bucureşti din cauza poluării atmosferei cu particule fine. Situaţia aceasta nu datează de ieri, de azi. Potrivit unor surse din cadrul Ministerului Sănătăţii şi Familiei (MSF), în urmă cu doi ani numărul victimelor poluării din Capitală a fost de maximum 1.134 persoane.

SCĂDEREA PRODUCŢIEI INDUSTRIALE AMENINŢĂ CREŞTEREA ECONOMICĂ PROGRAMATĂ PE 2003

Potrivit unei ştiri Reuters, perspectiva scăderii producţiei industriale şi a exporturilor va afecta ţinta de creştere economică de 5,2% în acest an. Agenţia îl citează în acest sens pe Valentin Lazea, economist şef al Băncii Naţionale a României: Ultimele statistici ale producţiei industriale sunt îngrijorătoare.

MAJORITATEA ROMÂNILOR CREDE CĂ GUVERNUL NU VA ÎMBUNĂTĂŢI ŢARA

Mai mult de jumătate dintre Români (51%) cred că actualul Guvern nu este capabil să îmbunătăţească situaţia economico-socială a ţării, arată un sondaj CURS, efectuat la cererea Fundaţiei România Profundă.

Potrivit sondajului, 32% dintre subiecţi au apreciat că Guvernul este capabil să îmbunătăţească situaţia din ţară, în timp ce 17% nu ştiu sau nu răspund.

În precedentul sondaj, efectuat la cererea Societăţii Academice Române în perioada Ianuarie-Februarie, 48% au răspuns că Guvernul nu este capabil să îmbunătăţească situaţia României, în timp ce 38% au răspuns pozitiv, iar 14% nu au ştiut sau nu au răspuns la întrebare.

Această scădere poate fi pusă pe seama creşterii preţurilor facturilor pentru lunile de iarnă. Datele sondajului arată că scăderea încrederii în capacitatea Guvernului este mai mare în mediul urban (dela 36% la 27%) decât în mediul rural (dela 41% la 35%).

BUGETUL E DATOR LA 2.000.000 DE ROMÂNI

Câteva sute de miliarde de lei nu au fost restituite contribuabililor în contul impozitului pe 2001. Colectarea accizelor nu este singura problemă a Bugetului de Stat. Deşi aşteaptă depunerea declaraţiilor de venit global pe 2002, Finanţele nu reuşesc să restituie diferenţele de impozit pe 2001, de două ori mai mari decât încasările prognozate. Contribuabilii români încă mai aşteaptă deciziile de impunere pentru 2001, pe care ar fi trebuit să le primească de anul trecut. Cei mai mulţi urmează să afle că au de primit bani dela stat după regularizarea impozitului anual datorat cu plăţile anticipate efectuate.

FOTOGRAFIA UNUI COMUNIST A FOST RUPTĂ DE PE PEREŢII PALATULUI PARLAMENTULUI

Preşedintele Asociaţiei Sindicatelor Funcţionarilor Publici, Bogdan Drăghici, a rupt o fotografie a fostului preşedinte al Marii Adunări Naţionale din perioada comunistă, Alexandru Drăghici, expusă pe holurile Palatului Parlamentului. El a arătat poza ruptă participanţilor la conferinţa prilejuită de lansarea *"Cărţii negre a guvernării PSD"* şi a explicat gestul său ca fiind un semnal al societăţii civile că *"asemenea simboluri comuniste"* nu trebue să mai existe în Palatul Parlamentului. Bogdan Drăghici a mâzgălit poza fostului demnitar comunist cu carioca, după care a aruncat-o pe podea.

SERVICIILE ROMTELECOM VOR FI MAI SCUMPE

Strategia operatorului de Telecomunicaţii Rom Telecom privind tarifele pentru serviciile furnizate prevede reechilibrarea acestora, urmând ca în perioada cuprinsă între 2003 şi 2005 compania să reducă preţurile pentru convorbirile interurbane şi internaţionale. *"RomTelecom nu va proceda la modificarea tarifelor pentru convorbirile locale, dar va majora valoarea abonamentelor lunare. În plus, vom introduce pachete de servicii cu minute incluse pentru un anumit tip de convorbiri. O majorare vor cunoaşte şi taxele de instalare"*, a declarat James Hubley, directorul general al companiei. Deşi a anunţat scumpirile, Hubley nu a precizat însă momentul în care vor fi operate aceste modificări în plan tarifar şi nici cuantumul majorărilor. *"Vom introduce servicii pentru clienţii persoane juridice şi vom asigura o mai bună utilizare a infrastructurii companiei pentru a satis - face necesităţile clienţilor.*

TRAFICUL DE FIINŢE UMANE ÎN ROMÂNIA - FENOMEN SOCIAL, APRECIAZĂ OIM

Traficul de fiinţe umane, inclusiv de minori, în România, poate fi definit ca un fenomen social din perspectiva asistenţei pe care Organizaţia Internaţională pentru Migraţie a acordat-o celor 680 de victime ale acestui gen de trafic, a declarat reprezentantul OIM, Louis Ulrich.

Reprezentantul OIM pentru România, Louis Ulrich, a declarat, într'o conferinţă de presă, că dacă în anul 2000 această organizaţie a acordat asistenţă unui număr de şase persoane victime ale traficului de fiinţe umane, în prezent numărul acestora a crescut considerabil, ajungându-se la 680 de persoane. *"Creş - terea este evidentă, expo - nenţială"*, a spus Ulrich.

El a apreciat că, potrivit unor statistici, zona Moldovei, în general, este *"principala furnizoare de victime ale traficului cu fiinţe umane"*. Ulrich a spus că din cele 680 de victime asistate de OIM , 80 sunt din Iaşi, iar pe locul al treilea se află Suceava, cu 68 de persoane.

UE CERE EXPRES ROMÂNIEI SĂ-ŞI PROTEJEZE STURIONII

Uniunea Europeană a cerut României să adopte de urgenţă o serie de reglementări pentru stoparea traficului cu caviar şi a braconajului speciilor de peşti foarte valoroşi. Astfel, pentru a îndeplini criteriile Uniunii Europene în domeniu, României i s'a impus ca până în 2005 să ia măsuri severe împotriva pescuitului ilegal. Ţara noastră este obligată să protejeze sturionii, care aproape că au dispărut din cauza braconajului intensiv determinat de vânzările şi exporturile ilegale. Potrivit unor surse din cadrul Asociaţiei exportatorilor de caviar, Romcaviar, citate de RomNET, anual se scot ilegal din ţară două tone din această delicatesă.

ROMÂNIA OCUPĂ LOCUL CINCI ÎN LUME DUPĂ NUMĂRUL FRAUDELOR PRIN INTERNET

România se situează pe poziţia a cincea în clasamentul ţărilor care au produs, în 2002, cele mai multe infracţiuni prin intermediul Internetului, cu 1,7% din totalul acestui tip de incidente înregistrat la nivel global, relevă raportul anual al Internet Fraud Complaint Center (IFCC).

Primul loc al ierarhiei este deţinut de Statele Unite, cetăţenii americani determinând 76,7% din totalul fraudelor produse *on-line* în anul trecut. Poziţia a doua a revenit Nigeriei, cu 5,1% din infracţiuni, ca urmare a popularelor *"scri - sori nigeriene"*, iar cea de-a treia a fost ocupată de Canada, cu 3,5% din total.

Africa de Sud, care a contribuit cu două procente la numărul infracţiunilor *on-line* produse în întreaga lume în 2002, precede România în clasament, pe locul patru, în vreme ce pe locul şase se situează Spania, cu o pondere de 1,3%.

Indonezia, Rusia, Olanda şi Togo completează, în această ordine, lista primelor zece state infractoare, numărul fraudelor comise de cetăţenii fiecăreia dintre aceste ţări reprezentând însă mai puţin de un procent din cifra totală.

Potrivit raportului IFCC, numărul plângerilor depuse la această instituţie în legătură cu fraude comise prin Internet a fost, în 2002, de trei ori mai mare decât în anul precedent, respectiv de peste 48.000. De asemenea, valoarea pierderilor aduse de fraudele raportate a crescut dela 17 milioane de dolari în 2001 la 54 de milioane de dolari, anul trecut.

Pe de altă parte, pentru al treilea an consecutiv, licitaţiile *on-line* au constituit principala infracţiune, reprezentând 46% din totalul plângerilor depuse la IFCC. Mărfurile nelivrate şi neplata acestora au fost cauza a 31% dintre plângeri, în vreme ce fraudele cu carduri de credit sau debit au reprezentat 12% dintre plângeri.

În cadrul plângerilor care reclamau şi pierderi materiale, *"scrisorile nigeriene"* au produs cele mai mari pagube, cu o valoare medie de 3.864 dolari. Infracţiunile care au avut loc ca urmare a furturilor de identitate au adus victimelor pierderi medii de două mii de dolari, iar fraudele prin cecuri de 1.100 de dolari.

Înfiinţat în Mai 2000, IFCC este administrat de organizaţia NW3C împreună cu Biroul Federal de Investigaţii (FBI).

ŞTIRI... ŞTIRI... ŞTIRI...

PREŢUL CĂRNII DE PORC AR PUTEA CREŞTE

Preţul cărnii de porc şi al produselor din carne ar putea creşte cu minim 20.000 lei pe kilogram, începând cu data de 1 Mai, dacă se va generaliza taxa vamală la 45 la sută, a declarat Gelu Dragomir, preşedintele Asociaţiei Române a Cărnii, într'o conferinţă de presă. Stabilirea taxei de import la 45 la sută faţă de 20 la sută cât este în prezent lovește atât în interesele consumatorilor cât şi ale producătorilor şi angajaţilor din industria procesătorilor de carne. *"În aceste condiţii noi nu vom putea creşte salariile şi vom fi obligaţi să reducem numărul locurilor de muncă pentru a nu falimenta"*, a spus Sorin Minea, vicepreşedinte al Asociaţiei Române a Cărnii.

PREŢUL PRODUSELOR LACTATE SE VA MAJORA CU PESTE CINCI LA SUTĂ

Preţul produselor lactate va creşte, în perioada următoare, cu cel puţin 5%, ca efect al majorării preţului la carburanţi dela 1 Mai, a declarat Cristian Herciu, preşedintele Alianţei pentru Promovarea Educaţională a Laptelui. *"Mulţi procesători colectează laptele dela distanţe mari faţă de fabrici, iar cheltuielile se reflectă în costurile de producţie. Majorarea preţului la carburanţi se va răsfrânge şi asupra altor categorii de agenţi economici"*, a explicat Herciu. Preţul unui litru de lapte procesat a crescut, în ultima perioadă, dela 10-12.000 de lei la 14-15.000 lei, ajungând la 15.000 lei în judeţe precum Călăraşi, Dâmboviţa, Ialomiţa, la 16.000 lei în Teleorman sau 17.000 lei în judeţul Buzău. La Constanţa laptele costă 6.500-8.000 lei/litru în Maramureş, 9.000-10.000 lei/litru, în timp ce la Bucureşti, Giurgiu, Arad, Brăila preţul ajunge la 12.500-15.000 lei/litru. Un kilogram de smântână se vinde cu 40-45.000 lei în Bihor, Botoşani, Constanţa, Dâmboviţa. În cazul brânzeturilor, preţul minim este de 30-40.000 lei/kilogram în Argeş, Braşov sau Maramureş, dar creşte spre 80-100.000 lei/kilogram în Hargihta, Hunedoara şi Ialomiţa.

BĂUTURILE SE VOR SCUMPI CU 40%

Majorarea accizelor la băuturile alcoolice, cel mai probabil dela 1 Iulie a.c., va duce la amplificarea evaziunii fiscale, ca urmare a creşterii preţurilor cu 40%. Declaraţia îi aparţine lui Romulus Dascălu, preşedintele Garant (Organizaţia Patronală a Alcoolului), care atrage atenţia că *"România va deveni ţara cazanelor de băuturi spirtoase, al căror număr va creşte dela circa 40.000 în prezent la 100.000 în câteva luni"*. Dascălu spune că majorarea accizelor va genera doar o reorientare a preferinţelor consumatorilor către produse contrafăcute, mai ieftine (care pun viaţa în pericol), şi nu o scădere a consumului. Astfel, în contrapartida cu amânarea cu şase luni a majorării accizelor, Garant propune Finanţelor o mai bună colectare a taxelor, corelarea majorării cu puterea de cumpărare a populaţiei şi introducerea accizelor la magazinele duty-free.

LIPSA DONATORILOR CREŞTE NUMĂRUL DECESELOR ÎN RÂNDUL BOLNAVILOR DE FICAT

Un medic infectat cu virusul hepatitei B în timpul unei operaţii a murit pentrucă nu a fost găsit nici un donator dela care să poată fi prelevat ficatul, a anunţat Irinel Popescu, cu ocazia simpozionului internaţional *"Noutăţile în bolile de ficat"*, organizat la Bucureşti.

Numărul donatorilor este tot mai mic, iar aceasta nu este o problemă strictă a României, ci a lumii întregi, de aceea cercetătorii încearcă să depăşească această situaţie prin dezvoltarea unor procedee alternative, cu prelevarea unor organe dela animale. Mai mult, cercetătorii sunt preocupaţi de obţinerea genetică a unor animale pentru transplant, dar aceste metode sunt încă în discuţie, a declarat profesorul Thomas E. Starzl, autorul primul transplant de ficat din lume (1967), venit la Bucureşti cu ocazia simpozionului.

În România, au fost efectuate până în prezent peste 40 de transplanturi de ficat. Rata de supravieţuire este de peste 70 la sută, la trei ani dela operaţie.

PARCHETUL OBLIGAT SĂ SPUNĂ CINE A FOST ASCULTAT

Curtea de Apel Bucureşti a obligat Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiţie să respecte legile ţării, răspunzând întrebărilor de interes public formulate de organizaţia APADOR-CH şi anume:

1) Câte autorizaţii de efectuare a unor acte în scopul culegerii de informaţii (interceptarea comunicaţiilor, căutarea unor informaţii, documente sau înscrisuri ce presupun accesul într'un loc etc.) i-au fost solicitate Parchetului în baza Legii 51/1991 privind siguranţa naţională, a Legii 14/1992 a SRI şi a Codului de procedură penală, în perioada 1990-2002?

2) Câte dintre acestea au fost aprobate şi câte prelungite?

3) Care a fost durata cea mai mare a unei astfel de supravegheri autorizate?

4) Câte persoane supravegheate au fost trimise în judecată şi câte au fost condamnate în perioada 1990-2002?

5) Câte persoane au fost înştiinţate ulterior că au fost supravegheate?

6) Câte persoane s'au plâns împotriva activităţilor de supraveghere şi câte plângeri au fost admise?

Parchetul a tras de timp cât a putut, pentru a nu face publice aceste informaţii, dar, după ce APADOR-CH a avut câştig de cauză şi la recurs, procurorii care îşi desfăşoară activitatea pe lângă CSJ sunt obligaţi să admită că nu se află mai presus de lege şi că eventualele abuzuri pe care le comit vor fi aduse la cunoştinţa opiniei publice. O opinie publică ce aşteaptă cu nerăbdare răspunsurile la întrebările de mai sus.

APROAPE 60 DE FALSE ALARME CU BOMBĂ ÎN PRIMELE TREI LUNI ALE ANULUI

Aproape 60 de ameninţări cu bombă au fost înregistrate în primele trei luni ale acestui an, potrivit statisticilor Poliţiei, însă toate s'au dovedit a fi false, iar 22 dintre autorii lor au fost prinşi.

Şeful Poliţiei Române, chestorul principal Florin Sandu a declarat că, numai în ultimele două zile, cinci autori ai unor astfel de farse au fost identificaţi de poliţişti.

PNŢCD A DAT ÎN JUDECATĂ STATUL ROMÂN PENTRU TAXA OBLIGATORIE RADIO-TV

Filiala Galaţi a PNŢCD a anunţat că a dat în judecată statul, cerând anularea actului normativ adoptat de Guvern prin care plata taxei audio-video devine obligatorie pentru toate persoanele.

Ţărăniştii au depus o plângere în care arată că această hotărâre *"este anticonstituţională şi nedemocratică"*.

VAL DE DEMNITARI ŞI SANCŢIUNI LA POLIŢIA CAPITALEI

În baza verificărilor Corpului de Control al Ministerului de Interne, cerute de noul şef al Poliţiei bucureştene, chestorul Marian Tutilescu, peste 30 de ofiţeri cu funcţii de conducere, la nivelul secţiilor şi sectoarelor Capitalei, vor fi trimişi în faţa Consiliului de Disciplină. Probabil, mulţi dintre aceştia vor fi nevoiţi să plece din poliţie. Alţii se vor alege cu sancţiuni drastice, dacă neregulile constatate în urma controlului se vor confirma. Numit în funcţia de şef al Poliţiei Capitalei la jumătatea lunii Februarie, chestorul Marian Tutilescu a dorit o radiografie a activităţii subordonaţilor săi. Existau multe sesizări, prin care cetăţenii încriminau indolenţa, lipsa de profesionalism, apucăturile de *"miliţian"* ale multora din poliţiştii Capitalei. În loc să se ocupe de problemele reale ale cetăţenilor din raza de competenţă, foarte mulţi sectorişti erau preocupaţi să controleze doar buticuri, baruri, restaurante, alte asemenea localuri, de unde puteau pleca cu şpaga de rigoare.

PESTE 260 DE ROMÂNI AU COMIS INFRACŢIUN ÎN STRĂINĂTATE, ÎN LUNA MARTIE

Un număr de 261 de Români au comis infracţiuni în străinătate, în luna Martie, 67 dintre aceştia fiind implicaţi în furturi şi tâlhării, a declarat chestorul principal Florin Sandu, şeful Poliţiei române. În aceeaşi perioadă, BNI a transmis Poliţiei de Frontieră caracteristicile a 84 de paşapoarte urmărite internaţional, după ce au fost declarate de proprietari furate sau pierdute, pentru a preveni intrarea ilegală sau cu acte false în România a unor cetăţeni români sau străini.

Tot în Martie, poliţiştii români au dat în urmărire internaţională 223 de persoane care se sustrag urmăririi penale sau executării unor pedepse pronunţate de instanţele româneşti.

De asemenea, 18 persoane urmărite internaţional de autorităţile române au fost identificate şi arestate în alte ţări, 15 dintre acestea fiind preluate din Austria, Bulgaria, Germania, Italia, Republica Moldova şi Spania şi introduse în arest.

PROBLEMA FUMATULUI ÎN PARLAMENT

Secretarul Camerei Deputaţilor Tudor Mohora (PSD) a sesizat conducerea Camerei Deputaţilor în legătură cu intrarea în vigoare a legii privind interzicerea fumatului în spaţiile publice şi a arătat că acest lucru trebue aplicat şi la Camera Deputaţilor. *"Trebue să intrăm în legalitate inclusiv la Camera Deputaţilor. Am fost sesizat de o serie de deputaţi care sunt asasinaţi la şedinţele comisiilor din cauza celor care fumează"*, a precizat Mohora.

Tudor Mohora a spus că a fost fumător, dar *"s'a lăsat"* şi crede că fumătorii ar trebui să respecte sănătatea celor din jur, fumând în spaţii special amenajate. Mohora a ţinut să precizeze că este de partea nefumătorilor şi că nu ştie dacă prin sesizarea sa va deveni mai simpatic în rândul colegilor săi deputaţi. *"Nu am făcut o statistică să văd dacă voi deveni mai simpatic, pentrucă nu ştiucâţi deputaţi sunt fumători"*, a arătat secretarul Camerei Deputaţilor. Sesizarea lui Mohora a fost transmisă şefilor de compartimente din Camera Deputaţilor şi preşedinţilor comisiilor permanente din acest for legislativ.

DATORII ACHITATE DE CONTRIBUABILI

Datoriile acumulate de spitale, (peste 9.000 de miliarde) în special faţă de furnizorii de medicamente, vor fi preluate de Casa Naţională a Asigurărilor de Sănătate (CNAS) şi achitate ulterior din bani publici, cu prilejul rectificării bugetare pe anul în curs. Aceasta este soluţia găsită de Guvern pentru diminuarea blocajului financiar existent în sistemul sanitar. Decizia a fost inclusă în pachetul de măsuri privind redresarea sistemului sanitar, adoptat de Executiv.

NOUL COD AL MUNCII, CRITICAT DE INDUSTRIAŞI

Industriaşii au criticat aspru guvernul pentrucă nu i-a consultat nici în privinţa noului Cod al Muncii, intrat în vigoare acum o lună, şi nici la negocierile privind salariul minim pe anul în curs, stabilit la 2,5 milioane de lei. Prezente la întâlnirea cu ministrul Industriei Dan Ioan Popescu, pentru discuţii despre proiectul strategiei de reindustrializare, patronatele din industrie au avertizat executivul că reglementările din noul Cod al Muncii care-l *"transformă pe angajat în şeful angajatorului"* vor avea efecte dezastruoase pe termen mediu şi lung. Noul Cod va duce la dispariţia locurilor de muncă, nu la crearea altora noi, au avertizat întreprinzătorii din industrie. Aceştia s'au arătat nemulţumiţi de înţelegerea de care dau dovadă guvernanţii în relaţia cu sindicatele, care susţin că vor privatizare, dar refuză cu încăpăţânare orice program de disponibilizare. Patronatele din industrie susţin că sistemul plăţilor compensatorii acordate concediaţilor nu reprezintă decât o soluţie comodă pentru a scapă de muncitori, dar nu rezolvă problema locurilor de muncă.

40.000 DE EURO - PREŢUL UNUI APARTAMENT "SUBVENŢIONAT", PENTRU TINERII DIN CAPITALĂ

Din cele 184 de apartamente date în folosinţă în 2002 şi 2003, 20 au rămas încă fără proprietari. Motivul: preţul de vânzare este exorbitant: circa 40.000 euro un apartament de 3 camere (fără garaj) situat în zona de Sud a Capitalei (Oltenitei)!

STATUL ROMÂN A MAI PIERDUT 2 PROCESE LA CEDO

Statul român a pierdut alte două procese iniţiate de foşti proprietari ai unor case naţionalizate, la Curtea Europeană a Drepturilor Omului (CEDO). Decizia CEDO obligă autorităţile dela Bucureşti să restituie în termen de trei luni, una din proprietăţile confiscate: un imobil naţionalizat în 1979. În caz contrar, reclamanţii: Alexandru Popa şi soţia lui Sanda, urmând să primească 35.000 de euro. În plus, statul român le va plăti peste 10.672 euro daune şi cheltuieli de judecată. În celălalt dosar, reclamantul Dan Sorin Ghiţescu, urmează să primească 5000 de euro drept daune, decizia CEDO având rol reparator.

În ambele cazuri, reclamanţii au cerut instanţelor din România să dispună restituirea proprietăţilor din Bucureşti, naţionalizate de statul român. Instanţele au pronunţat sentinţe definitive, suspendate ulterior de Curtea Supremă de Justiţie, în urma unor recursuri în anulare, promovate de procurorul general. CEDO a motivat că anularea sentinţelor definitive contravine principiului bunului judecat. Până acum, statul român a pierdut peste 30 de procese la CEDO, fiind obligat la plata unor despăgubiri de peste 4 milioane de euro.

ROMÂNII AU UN CONSUM MEDIU DE MEDICAMENTE LA JUMĂTATE FAŢĂ DE UE

Un studiu arată că un Român consumă, în medie, 20 cutii de medicamente pe an. *"Media în UE este de 40,6 cutii, iar cifra reprezintă suma de bani pe care o poate cheltui un om pentru medicamente"*, a declarat prof. Dumitru Lupuleasa, preşedintele Colegiului Farmaciştilor din România. Dintre substanţele active folosite la prepararea medicamentelor, 20 asigură aproape jumătate din tratamentele Românilor. Farmaciile din reţeaua publică acoperă aproape 90% din volumul pieţei de gen din ţara noastră. În ultimii cinci ani, piaţa farmaceutică deschisă a evoluat dela 200 milioane USD (1998), la 400 (2002), iar piaţa farmaciilor de spital a avut o evoluţie de doar 50 milioane USD.

PATRU STUDENŢI PROPULSEAZĂ ROMÂNIA ÎN ELITA AERONAUTICII

Patru studenţi dela Facultatea de Fizică a Universităţii Bucureşti au reuşit o remarcabilă performanţă pentru cercetarea românească: calificarea în finala concursului, iniţiat de Agenţia Spaţială Europeană (ESA) pentru ţările Uniunii Europene, în domeniul tehnologiei aerospaţiale. Din împrumuturi şi cu bani puţini, Florin Mingireanu, Mugurel Bălan, Lorand Istvan şi Marius Trusculescu, toţi în anul II, au realizat un proiect pe tema descoperirii *"de noi legi ale electrolizei, valabile în microgravitate"*. Experimentul propus de către studenţii români constă în studierea efectelor microgravitaţiei *"asupra fenomenului de separare a ionilor într'o soluţie, la trecerea unui curent continuu"*. Prin originalitatea proiectului, în opinia autorilor *"destul de simplu"*, agenţia spaţială i-a selectat, din 104 de candidaturi, pentru a demonstra practic invenţia.

Proiectul are ca scop dezvoltarea unui senzor de radiaţii în condiţii de microgravitaţie. Dispozitivul conceput de studenţii români este simplu, dar pentru realizarea lui este nevoie de materiale foarte sensibile. Schematic, dispozitivul experimental constă dintr'o placă de plexiglas în care sunt inserate 42 cuve de electroliză. Această placă este legată printr'un convertor analog-digital la un computer laptop, care, la rândul său, preia şi analizează datele în timp real. Drept urmare, tinerii fizicieni au nevoie de 20 grame de platină, de cea mai mare puritate. La Bursa din Londra, un astfel de material a fost cotat la 30 USD gramul. Un laptop foarte performant şi matriţele, diferite pentru cele 40 de cuve, ar fi tot necesarul pentru implinirea unui vis. În total, mai au nevoie de 3.500 de dolari pentru a-şi materializa proiectul. Demonstraţia experimentului se va face în Franţa, la Bordeaux, în perioada 15-30 Iulie, la bordul unui avion *"Airbus A300"*.

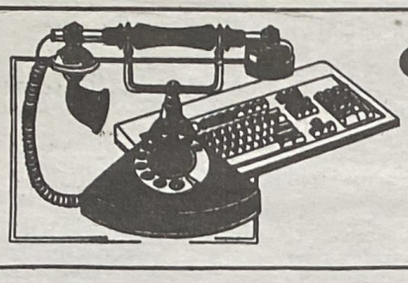

din cele 3 colţuri ale lumii

RUBRICĂ de DAN PĂSTOREL

VICTORIE RAPIDĂ, URMĂRI NESIGURE

Pe data de 9 Aprilie Bagdadul a fost invadat de trupele americane şi ocupat. Au rămas numai puncte de rezistenţă izolate, care au fost lichidate ulterior.

Ocuparea americană este a doua ocupare, după mai bine de 700 de ani, când oraşul a fost invadat de trupele mongole ale lui *Hulegu*, nepotul lui Genghis Khan şi frate cu Kubilay şi Mongke. Hulegu a înfrânt trupele califului Abbasid, al-Mutasim, al 37-lea din dinastie. El a demolat clădiri, a exterminat pe luptătorii musulmani şi a masacrat aproape 80.000 din locuitorii capitalei.

Acum, în războiul din 2003 a surprins slaba rezistenţă depusă de Irakieni pentru apărarea Bagdadului, în care prezenţa Gărzii Republicane a fost ca şi inexistentă. La un moment dat s'a anunţat dispariţia misterioasă a diviziei Medina. Acest lucru va da naştere ulterior la o serie de supoziţii şi speculaţii. Campania militară împotriva Irakului s'a transformat într'un *blitzkrieg*, încât la sfârşitul lunii Aprilie Irakul era ocupat.

Pierderile umane au fost următoarele: SUA - 128, Marea Britanie - 31, Irak (militari) - peste 2.300, civili - între 1.900-2.400.

Statele Unite au obţinut o victorie aşteptată împotriva unei ţări din lumea a treia, cu un armament demodat şi care n'a ripostat cu nici un fel de aviaţie. Ce e mai important e faptul că reorganizarea Irakului va fi mult mai dificilă decât se aşteaptă şi faptul că SUA a trecut peste Naţiunile Unite, ajungând la mari tensiuni cu foştii ei aliaţi. Franţa a fost ameninţată că va fi pedepsită fiindcă a anunţat că va depune veto împotriva unui război cu Irakul.

SUA e supărată şi pe Secretarul General Kofi Annan, care s'a exprimat despre datoria *"trupelor de ocupaţie"* din Irak. Americanii se consideră doar eliberatori.

De altfel, motivele pentru care SUA a atacat Irakul nu au putut fi susţinute. Arme de distrugere în masă nu s'au găsit şi nici n'au fost utilizate. Legătura cu Al Qaida nu a fost dovedită, deşi s'au încercat diverse supoziţii şubrede. A rămas doar regimul dictatorial care a făcut victime. Dar astfel de regimuri sunt mai numeroase pe această planetă decât cele democratice care nu se pot aplica automat la popoare cu alte religii şi alte culturi.

O consecinţă favorabilă a războiului din Irak poate fi socotită venirea Americanilor în România şi Bulgaria, ţări abandonate de Statele Unite după al Doilea Război Mondial. În acest război, dela baza aeriană de lângă Constanţa au putut să fie trimise în Nordul Irakului trupe americane şi echipamente, iar la aeroportul din Burgas (Bulgaria) s'au făcut aprovizionările cu carburant. Ambele ţări vor avea o poziţie strategică bună pentru Orientul Apropiat. Ele vor avea de profitat de capitalul american care se va investi aici, deoarece SUA are intenţia de a deplasa din Germania o parte din bazele ei, în Polonia, Bulgaria şi România. De remarcat că România are trupe şi în Afganistan.

Lumea este neliniştită de noi ameninţări, încât se poate constata cu mare amărăciune

că pacea mondială era mai asigurată atunci când existau două supraputeri care se supravegheau una pe alta.

Mari pagube au fost cauzate de jafurile întinse care au avut loc în multe oraşe irakiene, dar mai ales în Bagdad, în primele zile ale eliberării. Au fost prădate nu numai palatele prezidenţiale dar şi magazine, bănci şi spitale. Pentru acestea din urmă ONU a criticat pe Americani, care aveau datoria să asigure paza acestora conform cu convenţiile internaţionale aplicate în război.

Pentru omenire, o pierdere grea a fost devastarea Muzeului din Bagdad. S'au pierdut astfel peste 100.000 de exponate extrem de valoroase ale vechilor civilizaţii asiriene, sumeriene, babiloniene, persane, arabe etc. Aceeaşi soartă a avut Biblioteca Naţională Irakiană.

Din păcate, Americanii nu au dat importanţă acestor obiective deşi, înainte de război, Casa Albă a fost rugată de experţi şi arheologi ca să facă tot posibilul să protejeze rezervorul iarkian de artă, cărţi, muzee şi locuri arheologice. Astfel, în două zile au dispărut două din marile tezaure ale omenirii. Englezii, în Basra, au fost mult mai bine organizaţi, nu s'a ajuns la haosul şi jafurile masive din Bagdad.

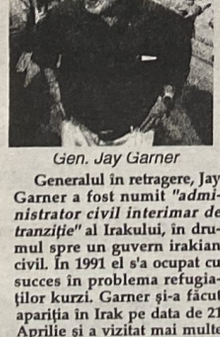

Gen. Jay Garner

Generalul în retragere, Jay Garner a fost numit *"administrator civil interimar de tranziţie"* al Irakului, în drumul spre un guvern irakian civil. În 1991 el s'a ocupat cu succes în problema refugiaţilor kurzi. Garner şi-a făcut apariţia în Irak pe data de 21 Aprilie şi a vizitat mai multe puncte în Bagdad, printre care şi spitale. S'a văzut nevoia de a se lua măsuri urgente pentru repararea sistemelor de canalizare, aprovizionare cu apă şi energie electrică, deteriorate mult în urma bombardamentelor masive.

Ca administrator al Irakului, Gen. Garner va avea dificila sarcină de a forma un guvern de tranziţie pentru a pune ordine şi a impune respectarea legilor în haosul urmat eliberării.

Au fost arestaţi o serie din liderii regimului lui Saddam. Unii din ei s'au predat voluntar, cum a fost fostul vice-prim-ministru Tareq Aziz, cunoscut prin desele sale misiuni diplomatice şi apariţii la televizor.

O mare ameninţare în organizarea unui Irak democratic este influenţa Şiiţilor din Iran, care caută să incite pe cei din Irak. Astfel, au fost trimise edicte care cer acestora *"să profite de orice oportunitate ca să umple vidul de putere în administraţia oraşelor irakiene"*.

Manifestaţiile şiite anti-americane au cerut încetarea ocupaţiei şi colonizării, iar în Bagdad demonstranţii au cerut plecarea Americanilor. În urma unei demonstraţii care cerea evacuarea unei şcoli pentru începerea cursurilor, tensiunea a crescut şi s'a deschis foc asupra mulţimii, provocând morţi şi răniţi.

Până în prezent, Statele Unite s'au opus amestecului Naţiunilor Unite în stagiul de refacere a Irakului după război. Importantă este administrarea producţiei de petrol, care SUA vrea să fie deocamdată dirijată de coaliţie. Ea se opune şi la continuarea inspecţiilor pentru descoperirea armelor de distrugere în masă.

Dispariţia misterioasă a Gărzii Republicane, care putea utiliza depozite uriaşe descoperite de soldaţii americani, cu diverse arme grele şi uşoare, a dus la o serie de întrebări. Pe un aerodrom de lângă Bagdad, forţele speciale au descoperit 51 de avioane Mig 29 ca şi care blindate, sisteme de arme anti-aeriene şi sisteme de rachete anti-aeriene.

Toate acestea au dus la diverse zvonuri şi speculaţii. Cel mai interesant scenariu este cel bazat pe scurgeri de informaţii din surse americane, din care reiese că războiul a avut o desfăşurare bizară şi neaşteptată.

Chiar după prima zi de război, Secretarul Apărării Donald Rumsfeld a apărut la televiziunea americană declarând că au avut loc contacte între Americani şi lideri ai Gărzii Republicane. Se presupune ca acestea au dus la o serie de înţelegeri.

Astfel, Comandamentul american din Irak ar fi făcut o generoasă ofertă Gărzii Republicane şi Fedainilor lui Saddam, în schimbul depunerii armelor şi încetării rezistenţei împotriva forţelor americane.

Primul eşalon al Gărzii urma să fie transportat într'un loc sigur în afara Irakului, iar cel de-al doilea eşalon în locurile din Irak controlate de forţele anglo-americane. Se garantau mari sume de bani primului eşalon şi ceva mai mici eşalonului secund. Se garanta pentru liderii celor două eşaloane care nu au comis crime de război, roluri oficiale în Irakul de după război. Se garanta rezidenţa şi cetăţenia americană pentru câţiva din comandanţii primului eşalon şi familiei acestora.

Primul eşalon a aparut la Aeroportul Internaţional imediat după ocuparea acestuia, pentru a putea fi transportat în afara. Eşalonul secund s'a adăpostit în Palatul Republican de lângă aeroport, urmând să primească ordine ca să depună armele, să nu reziste şi să dea ordine celor de rang inferior să nu reziste, fiindcă este un plan secret de atragere în cursă a Americanilor... Ambele eşaloane urmau să primească o parte din bani, ca o garanţie a acordului.

Asiguraţi de garanţiile americane, comandanţii Gărzii au dat informaţii complete asupra diverselor poziţii militare ca şi a tunelelor care mergeau dela Palatul Republican la aeroport, secret cunoscut numai de primul eşalon. Americanii au ocupat tunelele.

În necunoştinţă de cauză, Ministrul Informaţiei as-Sahhaf asigura reporterii că Irakienii pregătesc *"un răspuns neobişnuit şi inovativ"*, gândindu-se că trupele irakiene vor porni prin tunele într'un atac surprinzător asupra Americanilor care înconjurau aeroportul...

Americanii au putut pătrunde în Bagdad, iar trupele Gărzii trebuiau să dispară.

Pentru a asigura secretul planului, s'au luat măsuri de reducere la tăcere a mediilor de informare care transmiteau imagini dela faţa locului. Astfel, trebuiau bombardate oficiile TV al-Jazeera şi Abu Dhabi ca şi antenele satelit de pe Hotelul Palestine, unde locuiau reporterii. Au fost tăiate legăturile electrice din zonă şi bombardate generatoarele electrice pentru a împiedica orice transmisie. Reporterii trebuiau să fie masaţi în locuri de unde nu puteau să se mute decât cu aprobarea forţelor SUA.

Comandanţii primului eşalon s'au întâlnit la Aeroportul Internaţional, unde s'a prezentat şi comandantul Fedainilor. Astfel, un avion militar american a decolat spre Statele Unite. Două elicoptere au încărcat eşalonul secund şi au aterizat la Basra ocupată de trupele engleze.

Ultima sarcină a comandanţilor Gărzii adunaţi la aeroport a fost aceea de a indica locul unde a fost ultima întrunire a lui Saddam Hussein, cei doi fii şi ceilalţi lideri, la restaurantul din al-Masour, care a fost boombardat.

Pe data de 30 Aprilie, ziarul arab din Londra *Al-Quds Al-Arabi* a publicat o scrisoare a lui Saddam Hussein datată 28 Aprilie (când a împlinit 66 de ani) şi trimisă prin fax, în care îndeamnă pe Irakieni la rebeliune şi susţine că victoria coaliţiei a fost obţinută prin trădare...

George W. Bush a anunţat pe data de 1 Mai că războiul din Irak a luat sfârşit.

SCURTE STIRI INTERNATIONALE

SHARON VA CEDA COLONII EVREIESTI

Premierul israelian Ariel Sha-ron a dat un interviu ziarului israelian *Ha'aretz*, în care a spus că Israelul va trebui să mu-te câteva colonii evreieşti pentru procesul de pace cu Palestinienii. El a declarat că e gata să facă paşi *"care sunt dureroşi pentru oricare Evreu şi pentru mine personal"*. Betleemul, unde se află mor-mântul Rachelei, venerat de Evrei, a fost ocupat anul trecut de Israel, împreună cu alte şase oraşe palestiniene din Malul de Vest, după o serie de atacuri sinucigaşe. Comunitatea internaţională consideră că aceste aşezăminte evreieşti sunt ilegale.

Intre timp au continuat bombardamente israeliene de represalii, mai ales la Gaza.

A FOST ARESTAT ABU ABBAS

A fost arestat în Irak de forţele speciale americane *Abu Abbas*, conducătorul grupului de palestinieni care la 7 Octombrie 1985 a deturnat vasul de pasageri *Achille Lauro*, cerând eliberarea a 50 de prizonieri palestinieni arestaţi în Israel.

A fost împuşcat atunci şi pasagerul Evreu-american handiapat, Leon Klinghoffer.

Vasul a fost rechiziţionat după ce a părăsit portul Alexandria(Egipt). Piraţii s'au predat Egiptenilor după trei zile în schimbul eliberării ostatecilor şi plecării lor cu un avion de pasageri egiptean.

El a trăit apoi şi în Gaza, acceptat de Israel după ce a declarat că a abandonat violenţa şi sprijină procesul de pace dela Oslo. SUA vrea să facă o legătură între Irak şi teroriştii

De remarcat că marele juriu american nu l-a condamnat pe Abu Abbas după ce autorităţile au depus o plângere în 1986 pentru moartea lui Leon Klinghoffer.

UNIUNEA EUROPEANA SE LARGESTE

UE se lărgeşte cu încă 10 membre. Pe data de 16 Aprilie a avut loc la Atena ceremonia primirii noilor membre din care opt fac parte din fostul bloc comunist. Primirea formală a acestora va avea loc în Mai 2004.

Ele sunt: *Cipru, Republica Cehă, Estonia, Ungaria, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovacia şi Slovenia.*

In declaraţia finală se spune că UE este hotărîtă să facă faţă responsabilităţilor sale globale, să prevină conflictele, să promoveze justiţia, să ajute menţinerea păcii şi să apere securitatea globală.

Aceasta este a cincea lărgire a uniunii dela creerea ei în 1957 când avea numai şase membre. O lărgire cu încă 75 de milioane de noi cetăţeni europeni.

La summit-ul din 20 Iunie, va fi prezentată propunerea pentru o nouă constituţie a UE.

COREEA DE NORD PROPUNE O INTELEGERE

In întâlnirea dintre reprezentanţii americani şi cei nord-coreeni, care a avut loc la Beijing între 23-25 Aprilie, partea coreană a propus o înţelegere prin care Coreea de Nord renunţă la programul său nuclear şi la noi testări de rachete şi la exportul acestora, în schimbul unor concesii majore incluzând petrol, energie, schimburi economice şi relaţii normale. USA urmează să studieze propunerile

PRIMUL PRIM-MINISTRU PALESTINIAN

Pe data de 29 Aprilie a depus jurământul ca prim-ministru al Autorităţii Palestiniene *Mahmoud Abbas* (Abu Mazen). Aceasta a fost o condiţie cheie pentru reluarea procesului de pace israelo-palestinian trasat de SUA, UE, Rusia, ONU, care vrea micşorarea puterii lui Arafat. Deşi Abbas este hotărît să se opună actelor teroriste, în aceiaşi zi o bombă sinucigaşe a explodat la Tel Aviv. Organizaţia *Hamas* a anunţat că nu recunoaşte drumul spre pace trasat de Americani. Palestinienii cred că noul guvern este o creaţie americano-israeliană.

ŞTIRI INTERNAŢIONALE

ARMATĂ DE APĂRARE EUROPEANĂ

Liderii a patru ţări europene, Franţa, Germania, Belgia şi Luxemburg, s'au întrunit la Bruxelles - unde au afirmat că Uniunea Europeană trebue să dispună de propria capacitate de apărare, ca parte a întăririi integrării în domeniul militar. În declaraţia comună dată la încheierea *summit*-ului, ele afirmă că au hotărît să creeze sediul unei forţe multinaţionale europene, destinată acelor operaţiuni unde nu este implicată NATO. Ele au convenit totodată să dezvolte forţa de reacţie rapidă, deschisă tuturor ţărilor membre ale Uniunii Europene. Cele patru ţări insistă că întrunirea nu are un caracter anti-NATO. Ministrul francez de Externe Dominique de Villepin a cerut o Europă puternică, care să vorbească la unison şi să se constituie într'o contrapondere la Statele Unite. Înaintea sa, Primul ministru britanic Tony Blair a cerut ca Uniunea Europeană şi Statele Unite să colaboreze la rezolvarea problemelor lumii.

AMERICANII VOR SĂ AIBĂ BAZE MILITARE ÎN ROMÂNIA

Războiul din Irak, declanşat de o coaliţie condusă de către Statele Unite, a demonstrat, potrivit presei americane, necesitatea revizuirii desfăşurării militare americane pe continentul european, mai ales prin crearea de noi baze în Europa de Est, cu precădere în România şi Bulgaria.

Senatorul republican George Allen, preşedintele comitetului pentru Afaceri Europene din cadrul Comisiei pentru Relaţii Externe a Senatului american, a afirmat recent că remodelarea bazelor americane din Europa nu trebue considerată o modalitate de a sancţiona ţările opuse politicii Statelor Unite sau de a gratifica noii aliaţi est-europeni ai Washingtonului. În opinia responsabilului, citat de *Washington Times*, decizia de a modifica structura militară americană din Europa este în interesul strategic al Statelor Unite. El a explicat, pentru publicaţia menţionată, principalele avantaje ale amplasării de baze avansate în ţări precum România, Bulgaria sau Ungaria. În primul rând, George Allen atrage atenţia asupra apropierii acestor ţări de potenţialele zone de conflict. În plus, nu este de neglijat faptul că guvernele şi populaţia din regiunea est-europeană a dat dovadă de o opinie favorabilă Statelor Unite, spre deosebire de ţările occidentale, cu precădere Germania şi Franţa, unde prezenţa militară americană nu este foarte dorită. De asemenea, criteriul costurilor menţinerii unor baze în aceste ţări este important, deoarece, potrivit senatorului, *"o garnizoană lângă Bucureşti va costa mai puţin decât o garnizoană lângă Berlin"*.

La rândul său, cotidianul *Washington Post* îl citează pe generalul James Jones, şeful forţelor armate americane din Europa şi comandantul suprem al forţelor aliate din Europa (SACEUR), care apreciază că România şi Bulgaria sunt *"candidate foarte bune"* pentru a găzdui noi baze americane. El subliniază că planul Pentagonului de a restrânge sau închide anumite obiective militare din Europa se referă la aproximativ 20 la sută dintre cele 499 de baze, dar nu la facilităţile de mare amploare, cum ar fi cea dela Ramstein (Germania), care prezintă încă un important interes strategic. În schimb, Jones afirmă că bazele care vor fi create în Estul continentului vor fi restrânse, dar suficient de bine echipate pentru a putea fi folosite în momente de criză sau pentru exerciţii militare. Potrivit *USA Today*, dorinţa de a revizui desfăşurarea trupelor americane în Europa este inclusă în planul secretarului american al Apărarii, Donald Rumsfeld, de a face ca efectivele militare ale Statelor Unite din afara ţării să fie cât mai mobile şi mai eficiente.

ANUNŢUL AMERICAN DE ÎNCHEIERE A LUPTELOR MAJORE DIN IRAK, ÎNTÂMPINAT CU PRECAUŢIE ÎN EXTERIOR

Discursul Preşedintelui american George W. Bush prin care acesta a anunţat încheierea luptelor majore în Irak a fost întâmpinat de comunitatea internaţională mai degrabă cu precauţie, decât cu entuziasm, relatează Associated Press.

Unii analişti politici sud-coreeni şi-au exprimat speranţa că succesul Washingtonului în Irak ar putea servi drept lecţie pentru autorităţile dela Phenian şi pretenţiile nucleare ale Coreei de Nord, ţară inclusă de liderul dela Casa Albă pe lista statelor care ameninţă securitatea şi stabilitatea globală.

"Coreea de Nord se teme foarte mult. Ea ştie că Washingtonul se concentrează acum asupra ei, o dată cu terminarea războiului din Irak", a opinat Paik Haksoon, un analist politic sud-coreean din cadrul Institutului Sejong dela Seul.

Alţi comentatori, însă, consideră că vor urma mai multe probleme în ceea ce priveşte evoluţia situaţiei din Irak. *"Războiul nu va lua sfârşit decât atunci când trupele SUA se vor retrage din Irak. Până atunci, trupele SUA se vor confrunta cu nenumărate proteste şi conflicte din partea Irakienilor"*, a apreciat Chung Yonshik, un lider al protestelor antirăzboi din Coreea de Sud. *"Războiul este lipsit de justificare morală. Americanii nu ar trebui să fie prea fericiţi pentru victoria lor, ci stingheriţi"*, a adăugat acesta.

Coreea de Sud, care a susţinut oficial coaliţia, a trimis săptămâna aceasta 326 de ingineri militari şi medici în Kuweit pentru a se alătura forţelor conduse de SUA în Sudul Irakului. Alţi 300 urmează să plece în regiune la mijlocul lunii Mai.

În Australia, Premierul dela Canberra, John Howard, care a fost poate cel mai puternic susţinător al lui Bush din regiunea Asia-Pacific, în pofida opoziţiei puternice a publicului australian, nu a avut o reacţie imediată la anunţul preşedintelui american. În schimb, unul din liderii opoziţiei, Bob Brown, membru al Partidului Verzilor, a declarat că operaţiunea militară americană din Irak a fost un eşec, întrucât nu a găsit pe teritoriul irakian nici un fel de arme de distrugere în masă.

"Conflictul din Irak nu a luat sfârşit, iar statul irakian nu dispune nici de libertate, nici de democraţie", a opinat Bob Brown. *"Nu au fost descoperite sau distruse arme de distrugere în masă. Operaţiunea nu s'a terminat, ea este un eşec"*, a adăugat senatorul australian.

De asemenea, în urma discursului de Joi noaptea al preşedintelui american, purtătorul de cuvânt al guvernului dela Tokio, Kosei Ueno, a precizat că executivul japonez salută anunţul preşedintelui american, care marchează *"sfârşitul unei faze majore a războiului"*. Totodată, Kosei Ueno a ţinut, însă, să sublinieze că, în continuare, rămân multe probleme de rezolvat, inclusiv reconstrucţia Irakului postbelic şi refacerea relaţiilor, acum deteriorate, ale Washingtonului cu aliaţii săi tradiţionali din Europa.

AP notează că în timp ce liderul dela Casa Albă îşi rostea discursul dela bordul portavionului *"Abraham Lincoln"*, Premierul japonez Junichiro Koizumi se afla într'un turneu european pentru a încerca să ajute la eliminarea prăpastiei transatlantice. Koizumi, care a susţinut Washingtonul trimiţând trupe în Golf pentru un rol de sprijin, se aşteaptă să se întâlnească cu Bush în a doua parte a acestei luni.

INDIA ŞI PAKISTANUL ANUNŢĂ DEZGHEŢAREA RELAŢIILOR LOR POLITICO-DIPLOMATICE

India şi Pakistanul au anunţat că în curând vor avea primele convorbiri, după o perioadă de aproape doi ani, menite să pună capăt celor 50 de ani de război între cele două puteri nucleare, transmite *Associated Press*.

"Această rundă de convorbiri va fi decisivă şi, cel puţin pentru viaţa mea, va fi şi ultima" a declarat, în faţa Parlamentului dela New Delhi, Premierul indian Atal Bihari Vajpayee. Şeful executivului indian, în vârstă de 78 de ani, care a precizat că doreşte ca în urma sa să lase drept moştenire pacea între India şi Pakistan.

De asemenea, premierul indian a anunţat restabilirea relaţiilor diplomatice complete cu Pakistanul şi reluarea legăturilor aeriene. Vajpayee a spus că este a treia sa încercare de a încheia o pace permanentă cu Pakistanul.

Pakistanul a calificat drept *"un gest de speranţă"* anunţul făcut de India privind restabilirea relaţiilor diplomatice cu Islamabadul, estimând că dialogul între cele două ţări ar putea fi reluat rapid.

"Este o decizie bună, un bun început şi constituie un gest de speranţă pentru viitor /.../ Convorbirile vor începe foarte curând", a declarat, la rândul său, ministrul pakistanez al informaţiilor Rashid Ahmed.

RUSIA A TRANSMIS IRAKULUI INFORMAŢII SECRETE

Rusia a oferit regimului lui Saddam Hussein asistenţă în lunile dinainte de război, inclusiv informaţii privind convorbirile dintre Premierul britanic Tony Blair şi alţi lideri occidentali, informează *The Telegraph*, citând documente găsite la Bagdad.

Moscova i-a oferit lui Saddam şi liste cu asasini care ar putea fi angajaţi pentru comiterea de atacuri în Occident, precum şi detalii referitoare la contractele de armament încheiate cu ţările vecine.

Cele două ţări au semnat şi acorduri privind schimbul de informaţii secrete, acordarea de ajutor reciproc pentru obţinerea de vize pentru agenţii care urmau să plece în alte ţări şi schimburi de informaţii privind activităţile lui Osama ben Laden, şeful reţelei Al-Qaida.

Documentele care detaliază amploarea legăturilor dintre Rusia şi regimul lui Saddam au fost descoperite Sâmbătă, 5 Aprilie, într'unul dintre sediile intens bombardate din Bagdad ale serviciilor secrete irakiene. Complexul a fost ţinta unor atacuri din partea locuitorilor Bagdadului, care au căutat informaţii privind rudele dispărute în timpul conducerii lui Saddam. Documentele, în limba arabă, sunt, în majoritate rapoarte ale unor agenţi anonimi şi ale ambasadei irakiene din Moscova.

Într'unul dintre acestea, un agent irakian afirmă că un coleg rus i-a transmis detalii privind o conversaţie privată între Tony Blair şi omologul său italian, Silvio Berlusconi; cei doi s'au întâlnit la 15 Februarie 2002 la Roma. Documentul precizează că Blair *"a făcut referire la lucrurile negative decise de Statele Unite cu privire la Bagdad"* şi că a refuzat să se angajeze în orice acţiune militară în Irak, deoarece forţele britanice se află încă în Afganistan.

Ziarul precizează că nu este clar cum a obţinut Rusia informaţiile, dar această descoperire va avea un efect devastator asupra relaţiilor dintre Londra şi Moscova.

Rusia a fost principalul aliat al Bagdadului în anii '70 şi unul dintre principalii furnizori de arme pentru regimul lui Saddam Hussein, care datorează Moscovei circa opt miliarde de dolari.

RUSIA A INSTRUIT SPIONI IRAKIENI CARE AU COLABORAT CU AL-QAIDA

Un reporter al ziarului american *"Christian Science Monitor"* a descoperit la Bagdad, însă, ceva mai important decât simple piese de mobilier: documente care dovedesc legăturile regimului Saddam Hussein cu reţelele teroriste internaţionale, în special cu Al-Qaida. Din dosare reiese că teroriştii negociau cu oamenii lui Saddam pentru deschiderea unui centru de instruire la Bagdad. *"Documentele, scoase dintre ruine, pot fi o probă privind relaţiile dintre Saddam Hussein şi Ossama Ben Laden - ceva ce Administraţia Bush încearcă să dovedească de mai mult timp"*, scrie *"Christian Science Monitor"*. Printre grupările teroriste care corespondau cu regimul dela Bagdad era Alianţa Forţelor Democratice (ADF) din Uganda, organizaţie teroristă subordonată Al-Qaida. Paginile rapoartelor întocmite de ADF purtau emblema Mukhabarat. ADF a fost înfiinţată la mijlocul anilor '90 cu scopul subminării guvernului ugandez. La acea vreme, Ossama Ben Laden se afla în Sudan. *"Obiectivul lui Ossama era de a crea o reţea de grupări islamiste în întreaga Africă. Membrii ADF s'au dus în Sudan, apoi în Afganistan pentru a se instrui în practici teroriste. Liderul ADF este şeicul Jamil Mukulu, un apropiat al lui Ossama, iar auto-proclamatul ministru de externe al ADF este Bekkah Abdul Nassir"*, spune Rohan Gunaratna, un expert în probleme antiteroriste, citat de ziarul american.

Într'o scrisoare datată Aprilie 2001, adresată liderilor din Irak, *"ministrul"* Nassir susţine că *"vom recruta şi vă vom trimite tineri pentru a-i pregăti pentru Jihad"*. Nassir vorbeşte despre un centru din Bagdad pe care îl numeşte *"sediul reţelei luptătorilor Jihadului"*. De asemenea, teroristul Nassir promitea comiterea de atentate simultane asupra guvernelor *"sponsorizate de SUA, Marea Britanie şi Israel"* din Uganda, Ruanda şi Burundi.

Pe de altă parte, reporterul ziarului *"San Francisco Chronicle"* la Bagdad a găsit într'o clădire a Mukhabarat documente din care reiese că agenţii Securităţii irakiene au fost instruiţi la Moscova în tehnici de spionare a diplomaţilor străini, dar şi a civililor. *"Agenţi ai poliţiei secrete irakiene au fost instruiţi la Moscova, dar numai pentru a învăţa să combată activităţile teroriste"*, a declarat Boris Labusov, un purtător de cuvânt al Serviciului rus de Informaţii Externe (FSB). Victor Mizin, un expert rus în probleme de securitate, a declarat că la Centrul Special de Instruire, instituţie care a emis diplome de absolvire a cursurilor speciale pentru spionii ruşi, era doar unul dintre centrele FSB. *"Există o adevărată centură de astfel de centre în jurul Moscovei, înfiinţate, între 1920-1930, pentru instruirea agenţilor COMINTERN (Internaţionala Comunistă)"*, a declarat Mizin, citat de *"San Francisco Chronicle"*. Mizin a mai adăugat că există o adevărată tradiţie la Moscova de a acorda sprijin Bagdadului în domeniul serviciilor secrete, în ultimii 30 de ani fiind trimişi în Irak peste 70.000 de specialişti ruşi.

"Instructorii sovietici au jucat un rol important în reorganizarea serviciilor de informaţii irakiene. Mulţi ofiţeri ai acestor servicii speciale ale Irakului au fost instruiţi în URSS", spune şi Mihail Falkov, un expert în problemele Orientului Mijlociu. Schimbul de experienţă este cu atât mai paradoxal, cu cât Partidul Baas, aflat la putere la Bagdad până recent, a reprimat mişcarea comunistă irakiană.

CĂTRE CITITORI

SPRE CUNOŞTINŢĂ: Ţinem să facem cunoscut că Redacţia acestui ziar nu împărtăşeşte întotdeauna ideile şi punctele de vedere ale colaboratorilor din articolele semnate.

CĂTRE CORESPONDENŢI

Rugăm pe toţi corespondenţii noştri să trimită articolele spre publicare până la data de 15 a lunii precedente editării ziarului. Redacţia ziarului nu asigură publicarea articolelor nesosite la sediu până la această dată.

CRONICA IDEILOR

PROBLEMA CULTURII ROMÂNEŞTI

Ion BOIERU

Problema culturii româneşti este semnificativă şi are un caracter de urgenţă, în condiţiile istorice actuale ale societăţii naţionale. Cultura este factorul important, în ordinea axiologică, pentru viaţa unei naţiuni. Nu există naţiune fără o cultură şi spiritualitate proprie, cu caracter specific şi diferenţiat.

În perioada de 50 de ani, de teroare şi lumpen proletariat, anti-cultural, anti-intelectual şi anti-românesc, firul organic al dinamicii dezvoltării evolutive, al culturii naţionale a fost sfărâmat şi s'au creat condiţiile de lichidare a formelor şi surselor de creaţie culturală, prin importul forţat, de direcţii şi valori străine de sufletul, de viziunea despre lume şi viaţă a naţiunii române.

Ridicarea naţională din Decembrie 1989 a avut ca element esenţial dorinţa de rupere de plaga uricioasă a comunismului marxist şi revenirea la formele de existenţă pur românească; adică, a dorit să facă *"tabula rasa"* din toate valorile marxismului şi să deschidă calea spre realizarea idealurilor pur naţionale. Nenorocire a istoriei noastre, ea a ridicat la suprafaţă oameni care nu aveau nimic din puritatea viziunii româneşti a lumii; unii au fost chiar ciocli ai culturii şi ai valorilor româneşti, ca Siliviu Brucan şi acei din ceata lui de înverşunaţi duşmani a tot ce era românesc. (Într'un articol din vremea Procesului lui Iuliu Maniu, a cerut condamnarea la moarte a Marelui Român, care era printre cei care au făurit România Mare din 1918.) Cu ce drept a luat această atitudine anti-naţională acest *"geniu"* intelectual promovat de Partidul Comunist din România? Toată cultura din perioada dictaturii comuniste, (aproape o jumătate de veac) a fost alterată, siluită şi demolată de pe piedestalele ei, solid construită de creatori excepţionali, de-a lungul secolelor, pe linia unui destin naţional. Şi, după Decembrie 1989, în loc să se revină la spiritul creator de altădată, cu ordine de libertate, de conştiinţă şi identitate naţională, s'a intrat pe un făgaş de confuzii, de încălciri ale valorilor, pe o direcţie de orientare ideologică, fără nici un element specific românesc şi, mai mult, cu diriguitori mediocri, cu care nu se puteau face reformele de care avea nevoie ţara.

Pentru a stabili un nou climat, pentru revenirea la normal a structurilor culturale, specifice neamului românesc, era nevoie de oameni care aveau cuprinderea largă a unor reforme, prin care să se restabilească, cadrul *"spiritual originar"* al unei *"matrice culturale"*, potrivită *"spiritualităţii naţionale"*. Or, Brucan şi cei de teapa lui nu puteau face acest lucru; ei au preluat, din nou, abuziv, dreptul de a dirigui căile destinului unui popor, care nu a ştiut la timp să se debaraseze de aceşti impostori.

După Decembrie 1989, erau încă multe personalităţi pregătite profesional şi, în domeniul lor intelectual, dar au fost excluse de orice fel de participare la cărţa treburilor publice, a instituţiilor statale, care erau ale întregului popor, iar nu ale unei mediocrităţi politice, de mâna a zecea, nici măcar de a doua.

Pentru a salva cultura naţională dela un dezastru total, era nevoie de reforme radicale, ale tuturor instituţiilor ţării. Cea mai importantă instituţie, şi ca urgenţă, era acea a *"Educaţiei Naţionale"*, a Învăţământului Şcolar, pentru a se ajunge la o profundă schimbare a *"mentalităţii comuniste"*, care era o adevărată pacoste pe capul poporului şi o ruşine apăsătoare.

Majoritatea poziţiilor importante pentru a realiza reformele necesare au fost ocupate, după criterii politice, de către cei care şi-au asumat, ilegitim, conducerea treburilor statale. Şi astfel, au apărut la suprafaţă, din şleahta fostului partid comunist, oameni care nu era acei de care avea nevoie ţara. În primul rând, comuniştii pierduseră căruţa istoriei; era o chestiune de onoare să se retragă, mai ales că erau încărcaţi cu păcatul unui *"genocid naţional"* şi al unei *"desfigurări a culturii şi spiritualităţii creştine"*.

Jalea cea mare este că o bună parte din nomenclatura comunistă perpetuează dezastrele care se abat asupra ţării, fără nici un fel de ruşine, asta, simplu, pentrucă ei nu se călăuzesc după morala creştină, care este *"legea de veacuri a poporului român"*. Pentru a reface condiţiile de existenţă ale culturii naţionale este nevoie de o conştiinţă morală, fără deficienţe interioare, deci structurale, care implică persectiva întregului cuprins naţional şi a responsabilităţii totale faţă de măsurile luate, în raport direct cu idealurile, specific naţionale.

A fost îngrozitor când, după 1989, a apărut o reorganizare a Învăţământului, elaborată prin viziunea unei concepţii marxiste, ca şi când Revoluţia dărâmării ideologiei comuniste, s'a făcut pentru aşa ceva. Totul era după metoda *"de cum nu trebue să construieşti o societate"*, care era principiul de bază al ideologiei marxiste. Nimeni nu a căutat o *"întoarcere la rădăcinile spirituale ale vieţii autentice româneşti"*, naţionale. Amintiţi-vă de jalea apariţiei *"aşa-ziselor alternative"*, în special ale celor de istorie, care desfigurau chipul identităţii româneşti.

Dar, vom reveni.

ULTIMA ORĂ
POLITICUL INFLUENŢEAZĂ JUSTIŢIA

Responsabilii americani cât şi cei europeni au atras atenţia că sistemul juridic este slab, ineficient şi corupt. Mai mult, ei acuză că Politicul continuă să influenţeze Justiţia din România. Corneliu Bârsan, judecător la Curtea Europeană pentru drepturile omului a susţinut, la BBC, că ar exista unele dosare viciate de influenţe politice. *"Dacă au existat asemenea presiuni politice, în primul rând sunt vinovaţi cei care le-au acceptat. Dar judecătorul care îşi face corect meseria trebue să aplice legea nu să plece urechile politice"*, a afirmat Bârsan. Nu este prima oară când magistraţii vorbesc de presiunile politice din Justiţie. A făcut-o şi preşedintele Curţii Supreme de Justiţie, Paul Florea. *"Noi avem în primă instanţă judecarea demnitarilor care săvârşesc fapte penale. Şi atunci aceştia au nevoie de o Curte pe care să o poată influenţa"*, a subliniat Florea.

Asociaţia magistraţilor a acuzat de mai multe ori Guvernul Năstase că supune Justiţia presiunilor, ameninţărilor şi intimidărilor. Rodica Stănoiu, ministrul de resort, este considerată autorul moral al acestei stări negative de lucruri din Justiţia românească. Stănoiu este vicepreşedinte al PSD, deci om politic, dar este ajutată şi de lege care cere ca Parchetul să fie subordonat Ministerului Justiţiei. Rodica Stănoiu şi-a început mandatul prin organizarea unui serviciu de informaţii, apoi a atacat Consiliul Suprem al Magistraturii pe care a vrut să-l subordoneze ministerului, împreună şi cu Asociaţia Magistraţilor. De asemenea, ministrul Justiţiei a cerut şi obţinut suspendarea procurorului Ovidiu Buduşan - fostul şef al secţiei de combatere a corupţiei din cadrul Parchetului General. Acesta trimisese în Franţa informaţii referitoare la cazul Costea, în care erau implicaţi mai mulţi politicieni importanţi din PSD.

Dar presiunile vin şi din afara sistemului, relatează presa dela Bucureşti. Recent, Premierul Adrian Năstase a intervenit în favoarea jurnalistului Andrei Gheorghe, pe numele cărua a fost emis un mandat de arestare pentrucă ar fi consumat marijuana. Premierul a declarat că semnarea actului de arestare este o gafă enormă, care pune Guvernul într'o poziţie delicată. Procurorul Mircea Petrescu, cel care a anchetat cazul, a fost schimbat a doua zi. Dar Năstase nu a fost la prima intervenţie de acest gen: a mai făcut-o după lecturarea dosarului Armagedon II, care susţinea că premierul este un politician corupt.. *"În momentul în care merg în străinătate, sunt privit ca un neisprăvit, un corupt. Cum mai pot eu să particip? Chiar nu pricepeţi?"*, s'a indignat premierul, iar enervarea sa a pus pe jar Justiţia, care a arestat imediat două persoane. Toată acţiunea a fost considerată însă un abuz, ce a dat naştere unui mare scandal. Năstase a intervenit şi în favoarea generalilor Stănculescu şi Chiţac, pe care i-a considerat victimele unei răfuieli politice. Ulterior, cei doi au fost eliberaţi din puşcărie, pe motive medicale. Premierul a luat partea şi lui Tărău jr., afirmând că nu crede în arestările recente, dându-i ocazia mafiotului să dispară în străinătate.

CUVÂNTUL ROMÂNESC

THE ROMANIAN VOICE/LA VOIX ROUMAINE

pentru orice schimbare de adresă, anunţaţi redacţia ziarului cu cel puţin 4 săptămâni înainte

Mai mulţi oficiali europeni şi americani critică corupţia la nivel înalt

Comisarul european pentru extindere Gunther Verheugen a criticat din nou corupţia din România, apreciind că nu trebue manifestată nici un fel de toleranţă faţă de ceea ce Verheugen a numit *"corupţia la nivel înalt"*. *"Nu se poate spune că România a făcut progrese în lupta împotriva corupţiei, însă a început să se implice în rezolvarea acestei probleme"*, a spus comisarul european, întărind avertismentul lansat recent de şeful Delegaţiei Comisiei Europene la Bucureşti, Jonathan Scheele. Acesta afirmase că data aderării la UE va fi mai apropiată sau mai îndepărtată în funcţie de rezultatele înregistrate atât de Guvern, cât şi de toţi Românii, în lupta cu corupţia, notează BBC, considerând că, acum, comisarul european pentru extindere a explicat limpede ce se aşteaptă dela ţări precum România: o politică fermă impotriva corupţiei, nici un fel de toleranţă cu cei corupţi.

Problema corupţiei din România a ţinut în ultimele săptămâni capul de afiş al actualităţii politice din ţara noastră din ultima săptămână. Totul a pornit de fapt dela Consiliul permanent al OSCE din 10 Aprilie, la care fondatorul reţelei Open Society, George Soroş, a reclamat ineficinţa legii anti-corupţie concepută de Guvernul Năstase. Au urmat, la 16 Aprilie, declaraţiile făcute de ambasadorul SUA în România, Michael Guest, în cadrul Conferinţei internaţionale a donatorilor anticorupţie, dela Bucureşti. *"De prea mult timp, persoane din sistem s'au folosit de poziţia şi relaţiile lor pentru a împiedica România să-şi atingă scopurile. Iar Românii au fost împiedicaţi să-şi atingă visele. Asta trebue să înceteze. Dacă oamenii tineri din România nu-şi pot găsi slujbe pe baza meritelor lor, atunci este timpul să părăsească ţara. În acest timp, cei mai în vârstă care au trecut prin ce are mai rău comunismul şi printr'o dificilă tranziţie, nu au bani pentru căldură (....). Şi dacă Justiţia nu poate împărţi dreptate la fel pentru zidari şi pentru politicieni, atunci, de fapt, este o crimă"*. Ulterior, ambasadorul Michael Guest şi-a reiterat criticile din 16 Aprilie, afirmând că fenomenul corupţiei nu este o problemă ipotetică a României, ci una cât se poate de reală, care trebue combătută pentru a asigura un viitor acestei ţări. El a transmis acest mesaj şi autorităţilor dela Bucureşti, în special Premierului Adrian Năstase şi Preşedintelui Ion Iliescu, cu care a avut întâlniri recent. Pe 17 Martie, şeful delegaţiei Comisiei Europene în România, Jonathan Scheele, s'a raliat în totalitate comentariilor ambasadorului american. *"Michael Guest a avut un discurs deosebit de elocvent, cu care sunt în întregime de acord"*, a spus oficialul european, adăugând că ambasadorul SUA a subliniat că problema corupţiei nu este legată de o anumită formaţiune politică sau alta. În context, el a amintit afirmaţiile directorului general pentru extindere al Comisiei Europene, Eneko Landaburu, care a apreciat că *"nu poţi avea o democraţie care funcţionează corect printre hoţi"*. Jonathan Scheele a subliniat, de asemenea, că lupta împotriva corupţiei este o activitate curentă în toate ţările lumii şi că aceasta nu este sarcina exclusivă a Guvernului, ci a fiecărui cetăţean.

O declaraţie similară a făcut şi presedintele Camerei de Comerţ Americane, Obie Moore, care a susţinut că mulţi investitori străini au renunţat la afacerile din România din cauza corupţiei şi a opinat că acest fenomen ar putea periclita aderarea ţării noastre la UE în 2007. *"România riscă să fie scoasă de pe lista ţărilor aflate în negociere de preaderare cu UE, dacă nu face progrese majore până în luna Noembrie a acestui an"*, în condiţiile în care, la Bruxelles, este percepută ca o ţară ce trebue împinsă dela spate, a spus omul de afaceri american.

Recent, o evaluare a organizaţiei de combatere a corupţiei, Transparency International, plasează România pe ultimul loc printre candidatele la UE din punct de vedere al situaţiei corupţiei.

Iliescu, critic la adresa SUA

Preşedintele Ion Iliescu a sugerat, într'un interviu acordat ziarului german *Tages Zeitung* pe 4 Mai, că ambasadorul SUA la Bucureşti Michael Guest şi-a depăşit atribuţiile când a formulat critici privind corupţia din România. *"Nici un ambasador al nici unei ţări nu vine să ne dea noua lecţii în materie de luptă împotriva corupţiei. Mai mult, un ambasador ar trebui să manifeste ceva mai multă prudenţă: statutul său nu îi permite şi nu ar trebui să îi permită să se pronunţe asupra problemelor interne din ţara în care este acreditat. El este reprezentantul unui şef de stat către un alt şef de stat şi nu trebue să se amestece în treburile statului respectiv şi în politica guvernului respectiv"*, a declarat Ion Iliescu.

Preşedintele României a concluzionat că lupta împotriva corupţiei este, înainte de toate, problema României. Iniţial Preşedintele Ion Iliescu minimalizase criticile exprimate de ambasadorul Michael Guest, apreciindu-le drept *"declaraţii de seminar"*. La mijlocul lunii Aprilie, în cadrul conferinţei donatorilor anticorupţie dela Bucureşti, ambasadorul Guest a criticat în termeni duri corupţia din sistemul juridic, din sănătate şi privatizare. În acelaşi interviu, Ion Iliescu a declarat, referitor la intervenţia militară în Irak, că *"nu aceasta este calea, intervenţia străină pentru înlăturarea unui regim totalitar"*. Preşedintele Iliescu a spus că *"nu se poate impune cu forţa nici democraţia, nici libertatea"* şi că dacă s'ar perpetua această practică *"nu ar fi în interesul dezvoltării democratice"*.